

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 29 / II Legislatura / Tercer període

Dimecres, 29 de maig de 1985

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 28

Segona reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i tres minuts.

El M. H. Sr. President fa una breu referència al proper aniversari del començament de la segona legislatura (p. 1355).

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Protecció de Menors i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 1355).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. Socialista (núm. 1)

Torn a favor : I. Sr. Casares (S) (p. 1357).

Torn en contra : I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1360).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1361) i I. Sr. Pujol Folcrà (P) (p. 1362).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 74 en contra i 3 abstencions (p. 1363).

Articulat

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casares (S), juntament amb les esmenes núms. 5, 11, 13, 22, 26 i 27 (p. 1363).

Torn en contra : I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1365).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1366).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 66 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció (p. 1366).*

Article 2

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casares (S) (p. 1366).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1366).*

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 55 en contra i 3 abstencions (p. 1367).*

Article 3*Text del Dictamen*

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1367).*

Article 4

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 4, de modificació)

L'I. Sr. Ribó (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1367).

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 1367).*

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President comunica que hi ha unes esmenes tècniques (p. 1367).

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1367).*

Articles 5 i 6*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1367).*

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 9 (p. 1367).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1368).*

Lletra c)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 7, de modificació)

Lletra j)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 8, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1368).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU), que presenta una esmena transaccional a les esmenes núms. 7 i 8 (p. 1368).*

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional presentada (p. 1368).

Votació de l'esmena núm. 6 : *rebutjada per 20 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions (p. 1368).*

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 1369).*

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President comunica que hi ha una esmena tècnica (p. 1369).

Votació : *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1369).*

Addició d'un article nou

Esmena del G. Socialista (núm. 9, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions (p. 1369).*

Article 8*Text del Dictamen*

Votació : *aprobat per 64 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1369).*

Article 9*Text del Dictamen*

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1369).*

Article 10

Esmena del G. Socialista (núm. 10, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Casares (S) (p. 1369).*

Torn en contra : *I. Sr. Pérez-Moreno (CiU), juntament amb l'esmena núm. 12 (p. 1369).*

Votació : *aprovada per 71 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 1369).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 71 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 1369).*

Articles 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17*Text del Dictamen*

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica a l'article 17 (p. 1369).

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1369).*

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de modificació)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 1370).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 1370).

Votació dels punts 1 i 2 : aprovats per unanimitat (p. 1370).

Votació del punt 3 : aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1370).

Article 19

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1370).

Article 20

Esmena del G. Socialista (núm. 12, d'addició)

L'I. Sr. Clotas (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1370).

Torn a favor : I. Sr. Casares (S) (p. 1370).

Torn en contra : fet abans (esmena núm. 10) (p. 1370).

Votació : aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 1370).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1370).

Article 21

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 1370).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 1370).

Article 22**Punt 1**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 14, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 16, 17 i 19 (p. 1370).

Torn en contra : I. Sr. Pérez-Moreno (p. 1371).

Punt 2

Esmena del G. Socialista (núm. 15, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Soto (S), juntament amb l'esmena núm. 18 (p. 1371).

Torn en contra : I. Sr. Pérez-Moreno (CiU) (p. 1372).

Votació de l'esmena núm. 14 : rebutjada per 20 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1372).

Votació de l'esmena núm. 15 : rebutjada per 21 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1372).

Text del Dictamen

Votació dels punts 1 i 3 : aprovats per unanimitat (p. 1373).

Votació del punt 2 : aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1373).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 16, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

L'I. Sr. Ribó n'anuncia el decaïment (p. 1373).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 17, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Votació : rebutjada per 22 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1373).

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 18, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 15).

Votació : rebutjada per 23 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1373).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 19, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Votació : rebutjada per 23 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1373).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 71 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 1373).

Títol IV**Títol**

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casares (S) (p. 1373).

Torn en contra : I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1373).

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions (p. 1374).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 65 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció (p. 1374).*

Article 24

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1374).*

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de modificació)

L'I. Sr. Clotas (S) n'anuncia el decaïment juntament amb les esmenes núms. 23 i 24. Alhora dóna per defensada l'esmena núm. 35 (p. 1374).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1374).*

Article 26

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

Debatuda i decaiguda abans (esmenes núms. 2 i 21).

Votació del punt 1 : *aprobat per unanimitat (p. 1374).*

Votació del punt 2 : *aprobat per 69 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1374).*

Article 27

Text del Dictamen

Votació del punt 1 : *aprobat per 70 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1374).*

Votació del punt 2 : *aprobat per unanimitat (p. 1374).*

Capítol II

Títol

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 70 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1374).*

Article 28

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 71 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1375).*

Article 29

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1375).*

Article 30

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de modificació i d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (p. 1375).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (p. 1375).*

Votació del text modificat : *rebutjat per 35 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 1376).*

Votació del text afegit : *rebutjat per 29 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 1376).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 59 vots a favor, 29 en contra i 5 abstencions (p. 1376).*

Article 31

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de modificació)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1376).*

Article 32

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1376).*

Article 33

Esmena del G. Socialista (núm. 27, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

L'I. Sr. Clotas (S) n'anuncia el decaïment (p. 1376).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 70 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 1376).*

Articles 34, 35, 36 i 37*Text del Dictamen*

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica a l'article 35 (p. 1376).

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1376).

Article 38**Lletra b)**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 28, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 30 (p. 1376).

Torn en contra : I. Sr. Vendrell (CiU), que lliura a la Mesa el text d'una esmena transaccional presentada a les esmenes núms. 28 i 30 (p. 1376).

L'Illustre senyor Secretari Quart llegeix el text de l'esmena transaccional presentada (Disposició transitòria segona) (p. 1377).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1377), l'I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1377) i l'H. Sr. Armet (S) (p. 1377).

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per retirar les esmenes núms. 28 i 30 (p. 1377).

Esmena del G. Socialista (núm. 29, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Clotas (S) (p. 1377).

Lletra c)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, de supressió)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 20).

Esmena del G. Socialista (núm. 31, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 29).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Barenys (S) (p. 1378).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 33, de modificació)

L'I. Sr. Casares (S) n'anuncia la retirada (p. 1378).

Votació de les esmenes núm. 29 i 31 : aprovades per 98 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 1378).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1378).

Article 39**Primer paràgraf**

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 38, 39 i 48 (p. 1378).

Torn en contra : I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1378).

Votació de l'esmena núm. 34 : rebutjada per 30 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 1379).

Text del Dictamen

Votació del punt 1 : aprovat per 71 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció (p. 1379).

Votació del punt 2 : aprovat per unanimitat (p. 1379).

Article 40

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 21).

L'I. Sr. Casares (S) n'anuncia el decaïment (p. 1379).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 1379).

Article 41*Text del Dictamen*

Votació : aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1379).

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda.

Article 42

Esmena del G. Socialista (núm. 36, d'addició i de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 37 (p. 1380).

Torn en contra : I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1380).

Votació de l'esmena núm. 36 : rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1380).

Text del Dictamen

Votació del punt 1 : aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 1380).

Votació del punt 2 : aprovat per unanimitat (p. 1380).

Article 43

Esmena del G. Socialista (núm. 37, d'addició i de supressió)

Defensada abans i decaiguda (esmena núm. 36).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 1380).*

Article 44

Esmena del G. Socialista (núm. 38, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 34).

Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1380).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 1381).*

Article 45*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1381).*

Article 46

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de modificació i d'addició)

Defensada abans i decaiguda (esmena núm. 34).

Text del Dictamen

Votació del punt 1 : *aprovat per unanimitat (p. 1381).*

Votació del punt 2 : *aprovat per 69 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció (p. 1381).*

Títol V

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de supressió)

Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 1381).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1382).*

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1382).*

Article 47

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 41, d'addició)

L'I. Sr. Ribó (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1383).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1383).*

Article 48

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 42, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1383).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU), que presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 42 (p. 1383).*

L'I. Sr. Clotas intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1383).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional presentada (p. 1383).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per 62 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 1383).*

Articles 49, 50, 51, 52, 53*Text del Dictamen*

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha unes esmenes tècniques a aquests articles i a l'article 54 (p. 1383).

Votació : *aprovats per 65 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 1383).*

Article 54*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1383).*

Capítol II

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 44. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 45 (p. 1383).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1384).*

Votació de l'esmena núm. 43 : *rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1384).*

Article 55

Esmena del G. Socialista (núm. 44, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 43).

Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1384).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 1384).*

Article 56*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1384).*

Article 57**Punt 2**

Esmena del G. Socialista (núm. 45, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 43).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S)*, juntament amb l'esmena núm. 49 (p. 1384).

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU)* (p. 1384).

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 1385).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 1385).

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 1385).

Addició d'un nou article

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 47, d'addició)

L'I. Sr. Ribó n'anuncia la retirada (p. 1385).

Article 58

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 1385).

Article 59**Punt 3**

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de modificació i d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 34).

L'I. Sr. Clotas n'anuncia el decaïment (p. 1385).

Text del Dictamen

Votació dels punts 1 i 2 : *aprovats per unanimitat* (p. 1385).

Votació del punt 3 : *aprobat per 68 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions* (p. 1385).

Article 60

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de modificació)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 46).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 1385).

Disposició adicional

Text del Dictamen

Votació : *rebutjada per cap vot a favor, 68 en contra i 26 abstencions* (p. 1385).

L'I. Sr. Clotas (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1385). *El M. H. Sr. President li respon* (p. 1385).

Explicació de vot parcial : *I. Sr. Casares (S)* (p. 1386), *I. Sr. Vendrell (CiU)* (p. 1386) i *I. Sr. Pujol Folcrà (P)* (p. 1386).

Disposició transitòria (primera)

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 1386).

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1386).

Addició d'una Disposició transitòria (segona)

Esmena transaccional presentada abans (esmena núm. 28)

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 1386).

Addició d'una Disposició transitòria

Esmenes del G. p. del PSUC (núm. 52, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC)* (p. 1386).

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU)* (p. 1387).

Votació : *rebutjada per 30 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 1387).

Disposicions finals**Primera**

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Casares (S)* (p. 1387).

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU)*, que presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 50 (p. 1387).

L'I. Sr. Secretari Quart llegeix el text de l'esmena transaccional presentada (p. 1387).

L'I. Sr. Casares (S) intervé per retirar l'esmena núm. 50 (p. 1388).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat* (p. 1388).

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Casares (S)*, que n'anuncia la retirada (p. 1388).

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 75 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 1388).

Tercera*Text del Dictamen*

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 1388).*

Exposició de motius

Esmena del G. Socialista (núm. 53, de supressió i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casares (S), que n'anuncia la retirada. Alhora, defensa l'esmena núm. 55 (p. 1388).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 54, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1388).*

Torn en contra : *I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1389).*

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 69 en contra i 24 abstencions (p. 1389).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 70 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 1389).*

Títols i subtítols*Text del Dictamen*

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1389).*

Títol de la Llei

Esmena del G. Socialista (núm. 55, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 53).

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 1389).*

Explicació de vot : *I. Sr. Alay (ER) (p. 1389), I. Sra. Barenys (S) (p. 1390), I. Sr. Pujol Folcrà (P) (p. 1391), I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 1392) i I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1393).*

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Creació del Col·legi Oficial de Bibliotecaris-documentalistes de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 1393).*

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1394).

Text del Dictamen

Votació conjunta : *aprobat per unanimitat (p. 1394).*

Explicació de vot : *I. Sr. Casares (S) (p. 1394), I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1395), I. Sr. Curto (P) (p. 1395), I. Sr. Alay (ER) (p. 1396) i I. Sr. Camps i Vallejo (CiU) (p. 1396).*

El M. H. Sr. President intervé sobre la Llei aprovada (p. 1397).

Presa en consideració de la Proposició de Llei que declara Paratge Natural d'Interès Nacional els Terrenys del Vessant Sud del Massís de l'Albera (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Torn a favor : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1397).*

Posició dels Grups : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1398), I. Sr. Veray (P) (p. 1398), I. Sr. Tomàs (S) (p. 1398) i I. Sr. Masó (CiU) (p. 1399).*

Votació : *aprovada per 84 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció (p. 1400).*

Presa en consideració de la Proposició de Llei dels Consells Escolars (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Torn a favor : *I. Sra. Mata (S) (p. 1400).*

Posició dels Grups : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1401), I. Sra. Vintrolà (PSUC) (p. 1401), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1402) i I. Sr. Descals (CiU) (p. 1403).*

Votació : *rebutjada per 35 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 1403).*

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la distribució del Fons de Lluita contra l'Atur previst per l'AES (Punt setè de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Alay (ER) (p. 1404).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Treball (p. 1404).*

Rèplica : *I. Sr. Alay (p. 1405).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Treball (p. 1405).*

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i set minuts.

La sessió es reprèn a un quart d'onze del matí i tres minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. De Alfonso.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, i de Justícia.

El Sr. PRESIDENT : Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, quedant proper, el Ple que estem celebrant, a l'aniversari del començament de la present legislatura, ha semblat a aquesta Presidència que no seria inoportú de fer una breu referència a aquesta efemèride. I de fer-ho especialment per agrair als Il·lustres membres de la Cambra llur col·laboració en les seves tasques, tant en els rengles de la majoria que dona suport al Govern, com en els de l'oposició, perquè tots compleixen amb una comesa que resulta imprescindible en el funcionament d'una democràcia.

Ha d'agraciar també aquesta Presidència als Il·lustres membres de la Cambra que, amb llur conducta i actitud exemplars, li hagin fet tan fàcil i agradable el compliment de la seva missió, amb la seguretat que en l'esdevenidor no desdiran de l'estil que fins ara els ha caracteritzats.

Hem dut a terme tots plegats —i incloc en aquests mots els Honorables membres del Consell Executiu— una feina important amb l'aprovació de dinou lleis, l'adopció de quaranta-una resolucions i de cinc mocions, la formulació de trenta-vuit interpellacions, ultra haver sol·licitat l'emissió de sis dictàmens del Consell Consultiu i tenir en tràmit onze projectes de llei, cinc proposicions de llei, cinc proposicions no de llei, onze interpellacions, cinc mocions subsegüents a interpellacions, tot això sense comptar les respostes donades a cinquanta preguntes formulades en les sessions plenàries, les tramitades en les comissions, i les cinc-centes setanta-vuit de resposta escrita, de les quals ja n'han tinguda quatre-centes noranta-cinc.

Aquesta voluminosa actuació ha representat una extraordinària activitat de plens, comissions, ponències, assessoraments de lletrats, infraestructura administrativa —amb extraordinària dedicació del seu personal a tots els nivells—, així com de les publicacions on tota aquesta tasca ha hagut d'ésser reflectida, sense comptar els procediments davant les Corts Generals i les relacions amb el Tribunal Constitucional.

Voldria fer constar, també, que ens ha estat especialment plaent —al costat d'altres realitzacions materials— la inauguració de la biblioteca del Parlament, duta a terme el dia 20 de desembre darrer, que compta ja, en aquest moment, amb 9.149 volums, que aspirem a veure incrementats notablement en un proper esdevenidor, i que el dia 10 d'abril darrer, cinquè aniversari de la constitució de l'actual Parlament, va ésser oberta al públic.

I, encara que no es tracti d'una tasca pròpiament parlamentària, creu el qui té l'honor de parlar-vos que no pot deixar d'assenyalar ací la visita al Parlament de Ses Majestats els Reis, esdevinguda el 14 del mes corrent, i que hem de considerar, sens dubte, un esdeveniment d'importància històrica.

Aquesta Presidència està plenament convençuda que l'obra realitzada serà continuada amb total dedicació, devoció i entu-

siasme per tots els qui fins ara hi han col·laborat i pertoca de col·laborar, i especialment, els Il·lustres membres de la Cambra, als quals reitera l'expressió del seu més sincer reconeixement.

I ara, doncs, podem continuar l'ordre del dia iniciat ahir.

Projecte de Llei de Protecció de Menors

Saben ja els Il·lustres membres de la Cambra que el punt segon d'aquest ordre del dia no pot ser substanciat per haver hagut de ser enviat el Projecte corresponent al Consell Consultiu, i hem de passar, doncs, ara, al punt tercer, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Protecció de Menors, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

La Comissió corresponent ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Prego, doncs, que si hi ha algun Honorable membre del Consell Executiu que vulgui presentar-ne la iniciativa, ens faci l'honor de prendre la paraula. L'Honorable Conseller senyor Bassols té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols) : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors Diputats, el Projecte de Llei de Protecció de Menors, que tinc l'honor de presentar a la Cambra ha estat elaborat en ús de les competències exclusives que en matèria d'institucions públiques de protecció i tutela de menors confereix a la Generalitat de Catalunya l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia, i que comporta, per imperatiu del que preveu l'article 25 del mateix text, la potestat de legislar.

No obstant aquestes competències, aquesta normativa institucional, el cert és —i no he d'amagar-ho— que, a l'hora d'elaborar, de perfilar aquest Projecte de Llei, ens hem trobat amb serioses dificultats. I ens hi hem trobat, en primer lloc, perquè els traspassos de competències, en aquesta matèria, no van comprendre els tribunals tutelars de menors que depenien —i continuen dependent, avui— del Ministeri de Justícia, atès que en un futur proper han d'incardinar-se dintre la jurisdicció ordinària del poder judicial.

Per tant, no ens és possible d'introduir reformes ni la reorganització d'aquests organismes d'enjudiciament.

Tampoc no disposa, la Generalitat de Catalunya, de competències en matèria de dret processal, de dret penal ni de dret penitenciari, i, per consegüent, no ens és possible de tipificar infraccions ni d'establir mesures protectores o correctores.

Així, doncs, hem elaborat una Llei administrativa. Jo crec que podem definir el text que avui presentem amb les paraules següents : consisteix, la llei que projectem, en una ordenació de l'activitat administrativa —per tant, sense contingut jurisdiccional— encaminada a protegir els menors per mitjà de l'establiment dels recursos materials i personals al servei dels òrgans jurisdiccional, comprès el diagnòstic del menor que faciliti l'elecció de la mesura a aplicar-li i l'adequada execució d'aquesta.

No obstant aquestes limitacions, jo crec que estem davant un projecte de llei important, molt important. Entre altres raons que podrien destacar-se, és important per raó de la seva mateixa temàtica : el problema de la delinqüència infantil i juvenil que tant preocupa les esferes de poder i tots els estaments de la nostra societat.

I cal, a aquest problema, donar-li, des del Govern, des del Parlament, des de totes les institucions amb acció de govern, una resposta adequada i suficient. I per això, el Projecte preveu l'actuació en aquest camp de la protecció i tutela dels menors en tres àrees diferents: la prevenció de la delinqüència, la tutela dels menors víctimes d'inadequat o de defecte en l'exercici de la pàtria potestat o de la guarda i l'educació legal i el que és pròpiament el tractament del menor amb problemes, amb trastorns de conducta.

Deixant l'esfera de la prevenció, que la Llei només recull en el seu aspecte individualitzat, les altres esferes, els altres camps d'actuació, la tutela i el tractament, responen a un treball de col·laboració amb l'Administració de justícia de menors, aplicant les mesures que, ja sigui en aquesta funció protectora, o amb la seva funció reformadora, les mesures que els tribunals tutelars de menors tinguin a bé d'establir. Facilitant, com he dit abans, per mitjà de l'observació prèvia del menor, i la formulació d'un diagnòstic, la selecció de la mesura més adequada, i fent el seguiment d'aquesta fins a la reinserció del menor en el seu medi natural.

Al costat de la importància que es deriva de l'objecte d'aquesta Llei, n'hi ha una altra —que jo també voldria remarcar, i que la qualificaria d'una raó històrica—: des de sempre, des de l'antiguitat, la societat ha conferit un tracte de favor als menors en matèria de responsabilitat penal; per altra part, molt lògic i molt natural. Ja, si ens remuntem a l'antiguitat romana, es troben ja disposicions protectores dels menors d'edat, encara que amb uns criteris molt restrictius, que imperen durant tota l'edat mitjana.

Em plau aquí destacar que, ja llavors, Catalunya, dintre de la península, va ser capdavantera a legislar sobre aquesta matèria, perquè el *Llibre de Costums de Tortosa*, que és anterior —amb poca diferència, però anterior— al *Codi de les Partides*, ja estableix la irresponsabilitat penal dels menors fins als deu anys i mig i exigeix que per penar a un menor de catorze anys s'indagui prèviament la seva capacitat de discerniment.

Però, aquesta legislació, aquesta normativa que impera durant tota l'època medieval i arriba a l'edat moderna té molts alts i baixos, molts avançaments i retrocessos fins al punt que arribem al segle XIX sense que gairebé s'hagi avançat en la matèria. Encara que sigui només un exemple jo voldria citar que encara el 1815, és a dir, fa cent seixanta o cent setanta anys, en un país que es pretenia desenvolupat com Anglaterra, el 1815 un tribunal d'Anglaterra encara va condemnar amb la pena de mort cinc menors amb edats compreses entre els vuit i els dotze anys, i cal arribar a finals del segle XIX perquè s'installi als Estats Units el primer tribunal de menors, i, a Espanya fins el 1918 no es promulga la primera llei establint una jurisdicció especial per als menors, llei que és superada i el 1948 es promulga la legislació actual en matèria de menors formada per dos grans blocs legislatius, un, que regula el funcionament dels tribunals tutelars de menors i, l'altre, l'obra administrativa de la protecció de menors que s'ocupa, entre altres finalitats, de l'aplicació de les mesures dels tribunals tutelars.

Això vol dir, i amb això torno a la raó històrica, que crec que és important de remarcar, que, des de fa trenta-set anys la legislació espanyola en matèria de menors ha quedat absolutament fossilitzada i que, per tant, si aquesta Cambra amb les millores que aquest Ple vulgui introduir-hi, aprova avui aquesta Llei de

menors serà la primera a nivell de l'Estat des de fa trenta-set anys que es promulgui, la primera llei de menors, per tant, de la democràcia, i la primera llei en matèria de menors que aprovi qualsevol de les Comunitats autònomes de l'Estat espanyol, no obstant que la majoria d'elles han assumit competències exclusives respecte a aquesta matèria. I si és una Llei important és també, al meu entendre, una llei necessària, una llei necessària perquè aquesta legislació de l'Estat a què acabo de referir-me, aquests dos grans blocs legislatius, ambdós de l'any 1948, són avui absolutament anacrònics i desplaçats, estan imbuïts de criteris benèfic-assistencials, desconeixen la moderna concepció del servei públic, no tenen tampoc un sentit pedagògic modern, estan faltats de l'exigència de professionalitat en relació amb el personal que d'una o altra manera i a tot nivell intervé en l'enjudiciament i l'aplicació de les mesures en els menors amb problemes de conducta i, per últim, per no fer referència sinó a allò que és més important, per últim, desconeix també les garanties, les mínimes garanties dels menors d'edat en enfrontar-se amb la jurisdicció especial que ha de judicar-los.

I, per si això no fos poc, aquesta legislació va establir les juntes provincials de protecció de menors que és la xarxa que, a partir de la cimera formada pel Consell Superior de Protecció de Menors, amb seu a Madrid, és la xarxa que ha d'aplicar la normativa dels menors a nivell de tot l'Estat.

Aquestes juntes provincials s'han demostrat particularment inoperants, però, fins i tot, en el cas que no fos així, la seva adaptació al sistema autonòmic seria enormement difícil i es prestaria a una conflictivitat constant entre l'activitat de les juntes i la dels governs autonòmics i, per tant, no veiem altra solució que la seva supressió.

I encara la Llei és necessària per altres raons i concretament per delimitar dintre de l'àmbit de Catalunya les funcions i les atribucions dels diferents Departaments, corporacions i organismes que actuen en el camp de la prevenció i del tractament de la delinqüència infantil i juvenil.

El criteri que hem adoptat en el projecte és que correspon a l'organisme que porti la temàtica dels serveis socials tot allò que té un sentit, una atenció al menor de caràcter assistencial i que correspon a Justícia tot el que fa referència a la prevenció individualitzada a la protecció i al tractament dels menors amb trastorns o amb problemes de conducta, perquè considerem que aquesta és una esfera que requereix una absoluta especialització, un ple coneixement de la ideologia del delictes, de la seva diagnosi i del seu tractament.

Sabem que aquest no és un criteri absolutament acceptat, que hi ha qui opina —i és una opinió molt respectable que no compartim— que el tractament dels menors s'ha de fer d'una manera globalitzada i que tot el tema de la delinqüència infantil i tot el treball i la lluita contra la delinqüència infantil no ha de ser més que una faceta de l'acció globalitzada en matèria de serveis socials.

No compartim aquest criteri i creiem que la delimitació entre el que són estrictament serveis socials i el que és el tractament de la delinqüència no l'estableix la Llei, no és un artificio legal, sinó que dimana de la mateixa realitat. És a dir, no és exactament, no és el mateix un menor abandonat, un menor marginat, un orfe, un minusvàlid, que un menor amb problemes de conducta que el porten a infringir l'ordenament jurídic,

i, si voleu, amb paraules més crues, un menor delinqüent.

Aquesta diferència l'estableix la realitat i l'estableix una legislació que no està en el nostre poder, i que si hi fos crec que tampoc ho fariem, però que no està en les nostres facultats de derogar-la i que és la legislació corresponent a l'enjudiciament dels menors. Els menors, fins ara, han de ser jutjats pels tribunals tutelars, que avui passaran a formar part de la jurisdicció ordinària i aquesta és una organització de tipus estatal sobre la qual no podem incidir.

Per tant, l'afirmació que s'ha repetit moltes vegades que la intervenció de la justícia en el camp del menor marca el menor, el deixa marcat i que això no passaria si fos atès sempre pels serveis socials, és absolutament errònia, perquè el menor, el menor amb problemes de conducta, el menor amb problemes que el posen en risc d'infringir l'ordenament jurídic per raó del defectuós exercici de la pàtria potestat, per tant, fins i tot, el menor que no ha comès encara una infracció, però que està en risc de cometre-la i que ha de ser objecte de mesures protectores, està sotmès a la competència d'uns tribunals de justícia que, avui per avui, com dic, passaran a la jurisdicció ordinària, i això és així a tots els països i no està a la nostra mà d'evitar-ho.

Per tant, que la relació amb aquest òrgan jurisdiccional la tingui el Departament de Justícia o la tinguin els serveis socials és absolutament intranscendent, perquè si alguna cosa el marca el marcaria al seu pas pels tribunals tutelars de menors. És com, per exemple, si la presó marca marcarà igual si són regentades pel Departament de Justícia, pel de Sanitat o pel de Governació.

Per tant, creient que realment és aquesta una àrea d'actuació que requereix una absoluta especialització i per la seva evident connexió amb el món de la justícia —la delinqüència és sempre un tema primordial en tota actuació de justícia— aquesta esfera de la protecció i reforma o tractament dels menors amb problemes de conducta és evident que l'hem de separar dels serveis socials. I si aquesta no és una opinió, com deia, absolutament admesa o absolutament generalitzada és, no obstant això, i com a mínim, la més acceptada dintre del món occidental. És, en primer lloc, el sistema clàssic de l'Estat espanyol : sempre la temàtica dels menors, des que es va crear el primer tribunal l'any 1918 fins avui, ha estat organitzada i atribuïda al Ministeri de Justícia; és el sistema d'algunes de les Comunitats Autònomes de l'estat espanyol, i és el sistema de països avançats en la temàtica dels menors com, per exemple, França, Alemanya, Itàlia i Suïssa.

Bé, dit això, i ja per acabar, voldria destacar dos o tres trets importants del Projecte de Llei que presentem, en relació, sobretot, amb el fet que es tracta d'un text respectuós amb els organismes i les corporacions que ja treballen avui en el camp dels menors i, fins i tot, amb la iniciativa privada. L'estudi, la lectura dels articles quart i cinquè del Projecte són prou eloqüents en aquest respecte. I és lògic que sigui així, perquè aquesta Llei imposa com d'obligatòria observança els principis que aquesta mateixa Cambra va aprovar en la seva resolució sobre els drets de la infància el 10 de desembre de 1981. I estableix també un Consell Assessor i Coordinador perquè aquesta distribució de funcions no es dispersi i, per últim, no remarco sino allò, com he dit, més important : per primera vegada es donen autèntiques garanties al menor que la intervenció de

l'òrgan jurisdiccional, ja siguin funcions de protecció, ja ho siguin de reforma o de tractament, i, fins i tot, les activitats o les actuacions de tipus preventiu en cap cas poden privar-lo del seu dret als serveis de sanitat, a la seva escolarització, a la seva llibertat de consciència i a les relacions amb els seus familiars, amics, advocats i amb la mateixa organització de l'Obra de Protecció de Menors.

I vull acabar expressant la meua confiança i la meua esperança que aquest Projecte de Llei, que ha tingut —i crec que he de dir-ho també com a elogi a la Comissió de Justícia que l'ha dictaminat— un indubtable enriquiment, que sense trencar la coherència de la Llei ni modificar-ne la seva filosofia l'ha enriquit indubtablement, doncs, que amb l'aprovació, no ja del Projecte, del Dictamen de la Comissió amb totes les millores que aquest Ple pugui introduir-hi donarem a llum una llei que sens dubte constituirà un instrument eficaç per portar a cap una política més efectiva de protecció dels nostres menors de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Algun representant de la Comissió ha estat encarregat de presentar el Dictamen? No essent així, doncs, hem de passar ja al debat del Projecte de Llei.

Començarem per les esmenes a la totalitat de les quals n'hi ha una, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, intervinc en nom del Grup Socialista per defensar l'esmena a la totalitat que hem presentat en aquest Projecte de Llei de Protecció de Menors. Aquesta intervenció, com totes les esmenes a la totalitat, quan segueixen a la presentació de la Llei pel Conseller corresponent, forçosament ha de semblar una gosadia, perquè, lògicament el Conseller ha mostrat la seva plena satisfacció, ha exultat, gairebé, en relació amb aquest Projecte. Nosaltres la nostra responsabilitat de Grup de l'oposició ens ha portat a dues coses : a estudiar el contingut del Projecte de Llei i a fer-hi esmenes a l'articulat, cosa que, si no prosperés aquesta proposta de rebuig, és la feina que desenrotllaríem, i el manteniment d'aquesta esmena de retorn, manteniment per què? Bàsicament hi ha, entre la filosofia, els principis que estan implícits en aquest Projecte de Llei i els nostres, una contradicció important. Contradicció a la qual s'ha referit ja sintèticament el senyor Conseller quan ha dit, d'una manera generalitzada, que hi havia algú que no compartia la idea que el tractament dels problemes dels menors es podien compartimentar, sinó que, contràriament, es creia que havia de ser objecte d'un tractament globalitzat. Ha dit algú, jo pensava que evidentment es referia a nosaltres, al nostre Grup, que manté aquesta posició, però jo vull afegir que aquest algú, és algú més que pertany al mateix Govern de la Generalitat. Aquesta filosofia ha sortit —la mateixa que nosaltres tractarem d'expressar aquí— del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Crec que hauria estat molt útil que el senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social avui hagués estat aquí per tal que hagués conegut aquest debat i poder, en tot cas, opinar si és veritat o no que aquesta filosofia, que ara aquest Projecte de Llei no segueix, havia estat anunciada abans pel mateix Govern de

la Generalitat.

En concret doncs, les raons d'aquesta esmena, nosaltres l'hem expressat dient que aquest Projecte, en la manera com ha estat fet, és a dir, sense que abans s'hagi aprovat per aquest Parlament una llei de serveis socials, entra en contradicció amb els principis inspiradors dels mateixos serveis socials. Un d'aquests principis és justament aquell que propugna un tractament global i integral de tots els serveis socials. La protecció de menors, per moltes característiques especials que pugui tenir, i les té, evidentment, és, però, essencialment un servei social. Això no està discutit ni contestat per ningú. Si es vol, és un sector dels serveis socials, i, per tant, l'observança d'aquell principi demana, en bona lògica, que el desenvolupament d'aquest sector dels serveis socials s'hagi de fer dins el marc general d'una llei de serveis socials i, per tant, després, en el temps, que aquesta llei hagi estat enviada i aprovada per aquest Parlament. Doncs, bé, aquesta llei de serveis socials, ni ha estat aprovada, ni tan sols enviada ara. En aquestes condicions, doncs, em penso que està molt clar que estem començant la casa per la teulada, és a dir, estem invertint les prioritats. Quines han de ser les conseqüències? Han de ser forçosament dolentes, i és per això que nosaltres creiem que cal retirar aquest Projecte fins i que no s'hagi resolt la qüestió prèvia i fonamental: Com s'organitzen i com han de funcionar els serveis socials de Catalunya. I voldria ara ressaltar el que he dit abans, que el principi de tractament global i integral dels serveis socials és avui un principi generalment acceptat, no solament des d'un punt de vista científic o teòric, sinó per les principals, si no és per totes les forces polítiques d'aquest Parlament.

Quant a nosaltres, el corrent del pensament socialista s'ha expressat sempre així. Per tant, jo ara els dispenso de referir-me a totes les ocasions en què nosaltres hem anat mantenint aquest principi.

Aquest plantejament respon a la voluntat de servir un model de benestar social que signifiqui un canvi qualitatiu en l'enfocament tradicional de l'acció social. Per tant, ara, es tracta més que de prestar atenció a persones i grups que no poden satisfer les necessitats més peremptòries, es tracta de proporcionar els mitjans a través dels quals tota la comunitat pugui accedir a nivells més alts de qualitat de vida. I això no ha de suposar, per descomptat, oblidar que hi ha persones i col·lectius que requereixen una atenció especial.

Doncs bé, aquesta concepció demana la utilització de criteris sistemàtics de racionalització, d'instruments de planificació i l'observança estricta dels principis adoptats des d'un bon començament, si no volem exposar-nos que l'arbre que plantem avui surti torçat o viciat d'origen, que probablement és el que succeirà.

Altres partits, altres forces polítiques s'han expressat de la mateixa manera, però és que des dels mateixos partits de Convergència i Unió que donen suport al Govern mai s'havia discutit la bondat d'aquests principis; al contrari, sempre que s'ha posat èmfasi en la política de benestar social, que reiteradament s'ha presentat com un dels seus objectius, s'ha donat a entendre que aquesta política implicava una clara coordinació i el tractament unitari i global dels serveis socials.

En efecte, fixin-se que aquesta concepció va ser expressada de manera rotunda i clara en un Projecte de Llei de Serveis So-

cials que el mateix Govern de Convergència i Unió va enviar a aquesta Cambra durant la passada legislatura. Un Projecte que després va decaure, però en la seva exposició de motius va quedar fixat, per exemple, el següent que ara els llegiré. Un principi: «Amb la present Llei s'estableixen a Catalunya els fonaments d'una política global i integrada de serveis socials.» I ja en aquelles dates —i d'això fa més d'un any i mig— es constata el següent, literalment també: «Tot això ha conduït a la situació actual, és a dir, al fet que no hi hagi aquesta contemplació global», fixin-se quin diagnòstic. Des de llavors fins ara això no ha canviat, i el diagnòstic és aquest. Situació actual: la indefinició d'objectius, la inexistència d'una planificació bàsica, la dispersió normativa i organitzativa, l'escassa coordinació entre els múltiples organismes intervinents, l'oblit sistemàtic d'atenció vers determinats grups, la manca d'homogeneïtzació i la irregular distribució territorial dels serveis, i, vuit, el tractament fragmentari de les necessitats personals i comunitàries i, per acabar la reduïda coordinació dels serveis en àrees complementàries.

A partir d'aquí, en aquesta Llei es marca una decisió, i afegeix, cito textualment una altra vegada: «Per això cal una acció decidida de la Generalitat en l'ordenació i promoció dels serveis socials.» D'aquí, passava a proclamar: «El sistema de serveis socials que la present Llei estableix es caracteritza per la seva concepció global i integral en l'objectiu de constituir un tot funcional ben coordinat, superant la dispersió anterior.»

Finalment, després de descriure els eixos d'una organització basada en aquells criteris i en la utilització d'instruments planificadors com és ara un mapa de serveis socials de Catalunya, acaba dient: «Aquesta concepció política de benestar social, de la qual la present Llei n'és una de les seves bases pel que fa referència a les formes d'atenció directa sobre les conseqüències de la segregació, marginació i desatenció social, es fonamenta en criteris de globalitat.» En conseqüència, amb aquest plantejament, l'articulat de la Llei —d'aquella Llei— venia a establir que els serveis socials tindran entre les seves àrees d'actuació, fixin-se: «La promoció del benestar de la infància i de l'adolescència, amb l'objectiu de contribuir al seu ple desenvolupament personal, especialment en els casos de manca de l'ordre adequat, entorn familiar i comunitari.» Però, curiosament, a continuació —i com una incrustació superposada—, es feia reserva en una Disposició addicional, de les competències del Departament de Justícia, referides a infants i a adolescents. I, per això, les institucions i serveis dedicats a aquest àmbit d'actuació, seguien subjectes, es deia, a la normativa especial sobre protecció i tutela de menors. Era una estranya *pirueta*, i això ha estat una constant fins avui. En aquella Llei, la Disposició addicional ja presentava una clara apariència de cos estrany que generava ben clarament en la resta de la Llei una veritable reacció de rebuig, però com a mínim, com a mínim, allí, la segregació, encara que injustificada, podia ser contemplada dins un marc més general. Aquí està el problema, perquè no val que ara se'ns digui: «Allí ja ho contemplàvem això», però és que allí es feia dintre d'una llei de serveis socials. La diferència és aquesta. Per això jo puc dir ara que es comença la casa per la teulada. Aquest era, doncs, un mal, però cal admetre que era un mal menor, aleshores. De tota manera, allò que fins aquí volia destacar és que en la formulació dels principis hi havia —com he assenyalat abans— unes bàsiques

coincidències. Coincidències generals fins a tal punt que en una Proposició de Llei que el nostre Grup, els socialistes havíem presentat ja temps abans d'aquesta a la qual m'acabo de referir, en l'anterior legislatura d'aquest Parlament, i que no va poder prosperar per l'oposició del Grup de Convergència i Unió, ja veníem anticipant-nos a aquelles formulacions que abans he extret d'un text legal sortit del mateix Govern.

Per adonar-nos fins a quin punt en la política del Govern de la Generalitat hi ha hagut respecte a aquestes matèries, no solament una total incoherència, sinó un desori i una negligència absoluta, n'hi ha prou amb recordar la història de les iniciatives legislatives que fins ara s'han produït. Fixin-se. Després de començar l'any 1980 la primera legislatura d'aquest Parlament amb la promesa d'enviar ben aviat una llei de serveis socials, i vist que el corresponent projecte no arribava, ja ho he dit abans, els socialistes vàrem presentar ja, el mes de febrer de 1981 —fa més de quatre anys—, una Proposició de Llei sobre serveis socials, però Convergència i Unió, juntament amb els restants Grups de la majoria conservadora, la va rebutjar en el tràmit de presa en consideració. En el debat que es va mantenir, el Conseller de Sanitat —que avui no hi és— va dir que ell estava fonamentalment d'acord amb la filosofia que inspirava aquella Proposició de Llei i que l'exposició de motius li semblava modèlica, i que, per tant, per a ell com per a tot el Consell Executiu, era totalment acceptable —això és al *Diari de Sessions*—; però afegia que el Consell Executiu tenia el seu Projecte de Llei de Serveis Socials molt avançat i que no els costaria gens d'acabar-lo i presentar-lo molts pocs dies després —són paraules textuales. Així i tot destacava que seria molt important disposar d'instruments tan decisius com l'INSALUD i l'INSERSO, que aleshores no havien acabat encara d'estar traspassats del tot. Van passar mesos i més mesos, van venir els traspassos de serveis de protecció de menors, es va completar el traspàs d'INSALUD i d'INSERSO, i el Consell Executiu no es decidia a enviar el Projecte de Llei promès. Què va passar? Finalment, passats dos anys i mig, a proposta del Conseller de Sanitat i Seguretat Social es va enviar un Projecte —ara arriba el projecte— que va servir només per a la comptabilitat de la campanya electoral que ja s'acostava. Els socialistes vàrem formular les esmenes corresponents en un text alternatiu, però, desgraciadament, la legislatura acabava i aquell Projecte de Llei no va poder-se debatre, ni, per tant es va aprovar, i va quedar, en conseqüència decaigut.

S'inaugura la nova legislatura, l'actual, i amb el mateix titular al Departament de Sanitat i Seguretat Social, què calia esperar? Calia esperar que immediatament, la feina deia estava ja feta, es tornaria a fer el Projecte igual o millorat. És el que semblava lògic. Doncs no, passen els mesos i portem més d'un any sense que s'hagi enviat aquest Projecte, tant o més necessari com més es van endreçant els traspassos que des de totes les diferents àrees fan referència als serveis socials.

I en aquesta situació és quan es produeix la sorpresa, aquesta sorpresa increïble, de remetre'ns un Projecte de Llei Protecció de Menors proposat per l'Honorable Conseller de Justícia. S'envia a aquesta Cambra el desembre passat. Doncs bé, ni en la seva exposició de motius ni en l'articulat de la Llei no hi trobem cap argumentació sòlida dedicada a resoldre aquest greu problema que estic plantejant, el de la inserció dels serveis destinats a la protecció de menors, dins un sistema global de

serveis socials.

Sembla com si aquestes dues lleis, destinades a reunir-se en un sol instrument normatiu o, en tot cas, articular-se de major a menor o de general a particular, s'entestessin a donar-se l'esquena, a ignorar-se olímpicament.

Una cosa, però, sí que queda clara des del començament, i és que el Departament de Justícia, i no el de Sanitat i Seguretat Social ni cap altre, serà qui exercirà les competències que la Llei regula; això és la voluntat de la Llei. Els serveis corresponents, quan varen arribar, procedien del Ministeri de Justícia —evident, procedien del Ministeri de Justícia—, i varen ser assignats mecànicament al Departament de Justícia de la Generalitat amb una vocació de mimetisme digne de millor causa, i en aquest Departament ara diu que s'han de quedar. En aquestes condicions, un s'ha de preguntar: és que s'ha renunciat a tornar a enviar al Parlament una llei de serveis socials, o bé encara falta molt per tenir-la enllestida? En aquest cas, la cosa és greu per la indolència o passivitat que revela de part d'un Departament que hauria de resultar singularment dinàmic, o bé el que succeeix, i també cal preguntar-s'ho: és que aquesta llei, tal com algú insinua, està ja pràcticament enllestida i a punt d'enviar-se al Parlament? Em refereixo a la llei de serveis socials.

Bé, doncs en aquest cas, encara pitjor. Pitjor en la mesura que això posaria en relleu una mena de cursa o de competència entre dos Departaments en la qual el de Justícia hauria guanyat aquesta competició més aviat sòrdida pel manteniment gelós d'unes competències que permetin justificar una tasca o l'existència mateixa d'un Departament. De tot plegat em sembla a mi que qui en sofreix són els interessos dels ciutadans i la futura ordenació racional i sistemàtica de l'Administració catalana. És doncs, per tots aquests motius, que nosaltres hem presentat aquesta esmena demanant el retorn del Projecte al Govern, a fi que aquest faci primer el que cal fer primer, és a dir, la Llei de Serveis Socials de Catalunya com a marc general en el qual, després, caldrà inserir totes les lleis o disposicions sectorials que facin falta, entre elles, doncs, aquesta també.

Bé, nosaltres creiem que veritablement no haver assumit això és fer-se responsable de perpetuar els sistemes invertebrats tradicionals de l'Administració espanyola, i encara pitjor, seria fer-se responsable, si això no s'acordés, de continuar els antics vicis d'allò que s'ha anomenat la feudalització del poder; poder que es fragmenta en parcelles menors, susceptibles encara de noves divisions que es lliuren a senyors semisobirans de l'Administració...

El Sr. PRESIDENT: Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ja ha estat ultrapassat.

El Sr. CASARES: Doncs bé, acabaré ràpidament, senyor President. Cal superar des de l'Administració de Catalunya la supervivència d'aquests vicis tradicionals, dels quals aquesta Llei n'és un exemple. Vicis que han estat en la base del desgovern de l'Administració pública d'aquest país. La pretensió de fragmentar una matèria, els serveis socials, que ha de merèixer un tractament global i sistemàtic és fer-se responsable d'allò que en podríem dir —copiant el títol d'un llibre de molta actualitat— un intent desgraciat d'organitzar el desgovern de Catalunya. Per tot això, senyores i senyors Diputats els demano que vulguin votar favorablement l'esmena a la totalitat que acabo de defensar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, és per a mi una satisfacció intervenir en nom del meu Grup Convergència i Unió, en aquest debat del Projecte de Llei de Protecció de Menors perquè, com molts de vostès no ignoren, o alguns almenys no ignoren, des de fa anys els temes de protecció de menors m'interessen d'una manera especial i hi tinc una especial predilecció també. El que lamento és que en aquesta meua primera intervenció en aquest debat hagi de fer-ho per a consumir un torn en contra a l'esmena del Grup parlamentari Socialista, una esmena a la totalitat i que postula el seu retorn al Govern. Jo ho lamento perquè em sembla que no té entitat suficient aquesta argumentació a favor de l'esmena a la totalitat perquè jo crec que realment es tracta d'una confusió en les idees del que és o hagi de ser d'ara endavant la protecció de menors. M'explicaré.

En concebre la protecció de menors com una simple part global o part d'un desenvolupament més ample dels serveis socials, de tot el que es refereix a la infància i a la joventut, des del nostre punt de vista és quelcom molt diferent del que serà des d'ara la protecció de menors. Ens ha fet l'Il·lustre Diputat, senyor Casares, un cant al ja decaigut, per raons que ell mateix ha explicat, Projecte de Llei de Serveis Socials, i ho ha presentat com una divergència entre Departaments i jo crec, he de dir, que no és així, que el Projecte de Llei ha estat enviat a aquesta Cambra no pas per un Departament, sinó pel Consell Executiu i puc dir-li també, senyor Casares, que em consta que hi ha hagut converses entre ambdós Departaments i que hi ha hagut un acord per fer-ho tal com el Consell Executiu ho ha fet de transmetre el Projecte de Llei en els termes en què s'ha concebut. Bé, i deia que es tracta de quelcom molt diferent. I potser sens dubte d'aquí ve l'error. Una cosa és el que fins ara enteníem per protecció de menors, i una altra de ben diferent el que des d'ara endavant, un cop aprovada aquesta Llei, haurem d'entendre per protecció de menors, és tot una altra cosa.

Per això, per entrar en aquesta explicació que voldria fer d'una manera molt clara i entenedora caldrà, primer, fer una contemplació de l'actual normativa sobre la protecció de menors, continguda com ja s'ha dit per l'Honorable Conseller, bàsicament, en els Decrets de l'any 48, els quals, per cert, no feren altra cosa que donar continuïtat a les idees, àdhuc a la mateixa terminologia de les lleis de principis de segle, orientant l'activitat de la Obra de Protecció de Menors en un ampli ventall de direccions. D'una part es preveuen en aquesta legislació unes funcions de caràcter sanitari, puericultor, que comprenen des de la mateixa protecció i empara de la dona embarassada, la lactància, etcètera a totes les atencions especials que pugui necessitar el menor en la seva primera infància. És a dir, atencions pre-natals i post-natals. D'altra banda, tota la gamma possible de funcions de caràcter merament assistencial : alimentar i educar els nens necessitats de protecció per a remeiar casos d'indigència d'abandonament, situacions de mendicitat, etcètera. I tot això, aquest amplíssim ventall d'activitats, certament necessàries en les quals no m'estendré, evidentment, la legislació vigent ho encomana a les juntes provincials de protecció de menors, que foren traspassades com tots vostès

saben a la Generalitat i assignades al Departament de Justícia. És el que podríem dir-ne, dins l'anomenada protecció de menors, la protecció administrativa. Però després la mateixa legislació comporta o contempla també una altra vessant, i és la protecció judicial, que s'encarrega o que és exercida pels Tribunals Tutelars de Menors —ja creats l'any 18, com també ja s'ha dit pel senyor Conseller—, que van sostreure els menors del camp del dret penal. Els Tribunals són els òrgans jurisdiccionals competents per entendre els casos de menors infractors i també dels menors necessitats d'una acció judicial contra l'indigne exercici de la pàtria potestat, i que, naturalment, no foren traspassats per raons òbvies de tipus constitucional, però sí que foren objecte de traspàs els centres que aquests tribunals tenien per al compliment de les mesures d'internament, acordades per ells mateixos sobre els menors o en favor dels menors. Si tenim en compte que tot aquest garbell tan variat i de dispars competències, que la legislació vigent atribuïa a un mateix organisme, l'Obra de Protecció de Menors, amb els seus òrgans, les juntes provincials i els tribunals tutelars, i per altra part, si pensem en l'evolució de la realitat social produïda des d'aleshores, es comprendrà que des de fa ja força anys s'hagués vist la necessitat ja a nivell estatal d'una profunda reforma en aquest sentit. I així es varen, fins i tot, redactar projectes o avantprojectes de llei que no van anar endavant.

Després, en virtut de la Constitució, però sobretot del Projecte de Llei Orgànica del poder judicial que contempla els jutges de menors integrats en el poder judicial, està molt clar que en matèria de menors ens trobem en un sistema judicialista, enfront d'altres països, els menys, certament, no són pas gaires, que presenten un sistema merament assistencial.

Aleshores, si tenim en compte, per tant, contemplant la situació actual, aquesta nova situació legal que ens ve produïda per la Constitució, per l'Estatut, sobretot pel Projecte de Llei Orgànica del Poder Judicial ara en tramitació al Senat; més si tenim en compte les competències que aquest Estatut ens atribueix i també els traspassos que s'han efectuat i tenint en compte també aquell tan ampli i anacrònic ventall de funcions atribuïdes a la protecció de menors, es comprèn fàcilment el perquè d'una nova llei de protecció de menors.

Aleshores, si veiem que és necessària una reforma en profunditat, també intentaré fer veure que el contingut amb què aquesta reforma es fa és el més adient donades les circumstàncies actuals. I sobretot, senyores i senyors Diputats, voldria fixar l'atenció sobre l'abast d'aquesta Llei, sobre el contingut d'aquest Projecte de Llei que avui es debat en aquesta Cambra, que és, ni més ni menys, el que deia un altre concepte de la protecció de menors, és la protecció de menors entesa en un sentit molt estricte, que resulta afí a tota la realitat aquesta avui en què ens trobem, i per constatar-ho caldrà veure, per tant, en què consisteix el contingut, a grans trets, d'aquest Projecte de Llei.

Certament el senyor Conseller ja s'hi ha referit, amb paraules molt concises, amb gran claredat, però permetin-me la reiteració en algunes coses, perquè crec que és important la reiteració per a fer comprendre la diferència respecte al que ha estat fins ara la protecció de menors, el que serà en virtut d'aquest Projecte de Llei.

Aquest Projecte de Llei estableix uns principis diríem, o unes disposicions de caràcter general, uns principis rectors que

han de guiar l'atenció educativa del menor en l'àmbit del text, del menor comprès en aquest àmbit del text, respecte als seus drets i garanties individuals i després d'un parell d'articles que tracten de la creació del Consell assessor i coordinador, tota la resta del contingut d'aquest Projecte de Llei és la part més important i més llarga, que són els Títols IV, V i VI, que es refereixen, com vostès ja saben, al tractament de la delinqüència infantil i juvenil, a la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil i a la tutela de menors per defecte o per inadequat exercici de la pàtria potestat o del dret a la guarda i custòdia.

Permetin-me fer un petit parèntesi per referir-me a aquests principis rectors que recullen un títol especial a aquest Projecte de Llei, perquè crec que cal que ens felicitem tots plegats que no hi hagi cap esmena a aquests articles, i això vol dir que hi ha unanimitat de criteri per tots els Grups parlamentaris en establir un marc educatiu i uns drets i garanties del menor davant la intervenció de l'Administració. Això crec que és important, considero molt important, com també ho fou en aquell moment aquell consens obtingut en aquesta Cambra legislativa a l'hora de prendre aquella Resolució, la 37/I d'aquest Parlament, de 10 de desembre del 81, sobre els drets de la infància. Crec que això és quelcom important i ens n'hem de congratular tots en aquest sentit.

Però bé, dit això en forma de parèntesi, i tornant a l'examen d'aquest contingut important quant a extensió i quant a la seva qualitat en el sentit d'examinar l'àmbit d'aquesta Llei, a quins menors es refereix aquesta Llei, aquest Projecte de Llei, diríem que els dos conceptes de tractament de la delinqüència i de tutela dels menors necessitats de protecció judicial per raons d'indigne exercici de la pàtria potestat.

En aquests dos aspectes, l'únic que es regula —com també ja ha dit el Conseller— en aquest Projecte de Llei és l'aplicació de les mesures que l'autoritat judicial dicti. Per tant, no es fa altra cosa que complir allò que l'autoritat judicial ha acordat per al tractament del menor delinqüent, o per a la protecció del menor que la pugui necessitar per raons de tipus familiar ambiental.

Aleshores, per tant, és aquest el contingut de la Llei, que és altra cosa molt diferent de tota aquella gamma assistencial a què abans em referia, que queda també inclosa dintre la protecció de menors del Departament de Justícia. Per tant, només es tracta d'això i d'un altre tema, certament —i, a més, ha estat ja explicat— i que és el Títol V, referent a la prevenció de la delinqüència.

Però, què passa? Si s'examina el contingut d'aquest Títol sobre prevenció de la delinqüència, es veu que no es confereix al Departament de Justícia, a través dels seus òrgans territorials, més intervenció que aquella que es faci necessària quan els altres, concretament els municipis, els ajuntaments, no puguin resoldre el problema per qüestions d'indole de la mateixa conflictivitat del nano, o per raons d'ordre territorial. I és mínima aquesta actuació que es confia al Departament de Justícia, i encara —crec poder afirmar— amb caràcter molt subsidiari.

Per tant, tot aquest contingut, que no és altre que el que estic explicant, del Departament de Justícia quant a funcions a realitzar en matèria de protecció de menors, es limita a donar compliment als acords de l'autoritat judicial. Tota la resta que fins ara era pròpia a la protecció de menors, tot això, ja passarà

a la història, i d'ara endavant —com ho preveu una Disposició transitòria del mateix Projecte de Llei—, tot això passarà a ser tasca pròpia dels Serveis Socials. Serveis Socials en tota la seva xarxa de tipus municipal, etcètera; tothom que tingui alguna cosa a fer en aquest terreny d'atenció a la infància i a la joventut, bo és que ho faci, i que ho faci al marge —perquè no és propi de la seva competència— del Departament de Justícia.

Però el que és evident —i també ja ho ha dit el senyor Conseller— és que el tractament, o, millor dit, l'aplicació de les mesures adoptades per l'autoritat judicial en aquestes matèries a què abans em referia, i que és el contingut i l'abast del Projecte de Llei, que tot això ho faci un òrgan, uns serveis especialitzats, especialitzats, que al mateix temps comporta una relació constant amb l'autoritat judicial de col·laboració i un interlocutor que aquesta autoritat judicial pugui tenir per resoldre millor els casos que se li presenten.

Per tant, senyores i senyors Diputats, si aquest és l'àmbit o el contingut d'aquest Projecte de Llei que comprèn la protecció de menors en un sentit estricte, que ja he explicat; és a dir, en aquells menors que són objecte d'aquesta protecció judicial, té sens dubte, aquest concepte, una identitat pròpia, i no es pot confondre amb l'activitat pròpia de serveis socials. Té una identitat peculiar, ben diferenciada de la tasca que correspon a Serveis Socials.

El Sr. PRESIDENT : Prego a l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. VENDRELL : Moltes gràcies, senyor President. No voldria acabar sense llegir perquè, és clar, això és el que jo deia al començament, que lamentava aquesta esmena a la totalitat del Grup Socialista, perquè el veig molt sol en aquesta actitud —deixin-m'ho dir. Només vull fer esment d'un paràgraf, d'un escrit, d'unes conclusions del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, quan diu que, en definitiva, la valoració general que cal fer per a aquest Consell Nacional de la Joventut, sobre el Projecte de Llei avui en debat, és positiva. Són paraules d'un ens que em sembla prou qualificat per pronunciar-les i, per tot això, he de concloure demanant el vot en contra a l'esmena a la totalitat plantejada pel Grup parlamentari Socialista.

Res més; moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara els Grups que no han intervingut tenen l'oportunitat d'explicar la seva posició, i aquesta Presidència els dona la paraula en la forma habitual. El Grup d'Esquerra Republicana no vol intervenir, el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya? (*Pausa.*) Tinc el gust de donar la paraula al senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President; senyores Diputades, senyors Diputats, senyor Vendrell, nosaltres compartim els criteris del Consell Nacional de la Joventut, però els compartim tots, no només el paràgraf que vostè ens ha llegit, ja que sempre tenim les nostres picabaralles sobre citar fora de context. Seria bo tenir temps suficient en aquest torn per llegir a la Cambra tot el document del Consell Nacional de Joventut, perquè el tingués present quan discutim esmenes que són fruit també de criteris del Consell Nacional de Joventut, i que vostès no accepten; o sigui que ja ens parlarem sobre la globalitat i el criteri d'un organisme, en el qual participem tots, que és el Consell Nacional de la Joventut.

Nosaltres no podem votar aquesta esmena a la totalitat, no

pas per falta de ganes, sinó perquè no la compartim quant al balanç final, o sigui, la resultant d'arguments a favor i en contra sobre la iniciativa que avui se'ns planteja, després d'una tasca important en ponència i en Comissió. Tindriem arguments per votar a favor de l'esmena a la totalitat en la primera part del discurs del senyor Conseller —i m'hi referiré—; creiem que ell ha carregat l'accent allà on nosaltres, amb alguns arguments també que ha dit el senyor Casares, no estem d'acord amb l'actual Consell Executiu. Però, en general, com diu el Consell Nacional de Joventut, considerem que aquesta iniciativa és un pas endavant, encertat en diversos aspectes, i més en un tema on hi ha una legislació estatal obsoleta i desfasada.

La reforma era necessària, la reforma és necessària, potser el contingut de la reforma no és exactament allò que era necessari. Senyor Conseller, vostè s'ha referit a aquest tema parlant de delinqüència, parlant de psiquisme en les conductes dels joves, parlant de les famílies, i ha obviat en quasi tot el seu discurs, sobretot en la primera part, un problema social. Un problema que no és només del delinqüent individual, que no és només quelcom que pertany als psiquiatres o als psicòlegs, i que no és només un problema de beneficència de cara a les famílies. És un problema de la societat, i com a tal hauria de ser abordat i sobretot quan es defineix la filosofia.

Vostè ens ha dit en la primera part del seu discurs que ens manquen competències penals, que no podem canviar les sancions, que ens quedem amb lleis administratives...; el problema dit «de menors», entre cometes, és un problema global —això també ho ha dit al final de la seva intervenció. Global no només del Consell Executiu, sinó de totes les Administracions, de tota la societat, i, bàsicament, de les Administracions i institucions més properes a la societat. Si vostès posen, senyores Diputades i senyors Diputats, sobre un doble eix la Generalitat i les institucions de base, i el mateix en l'eix que el creuaria, Justícia i altres Departaments, entendran que nosaltres, a diferència del que fa el Projecte, voldríem estirar el contingut d'aquest cap a les institucions de base, o sigui, a l'altre costat d'un dels eixos, i cap a una problemàtica consideració global dels Departaments, no només cap a un sol Departament. I aquí està la nostra diferència fonamental amb el Projecte, com es veurà en algunes de les esmenes.

Diferència que no és transcendental, i que per això no ens porta a votar una esmena a la totalitat. Nosaltres voldríem una major generositat —i mai més ben utilitzat aquest mot, em sembla— del Consell Executiu, de cara a una coordinació global, i a una major potestat de les entitats locals, o dels consells assessors —que el mateix Consell Nacional de la Joventut reclama i creiem que no ha quedat prou recollit en la Llei, ja en parlarem. Voldríem una major diferenciació entra la facultat protectora i la facultat reformadora. Si vostès, senyors del Consell Executiu, fossin d'un govern com cal, doncs sí que donarien una visió global al problema, i la inassistència del Conseller de Sanitat avui en aquest debat seria un problema greu; com que no ho són, és una pura anècdota entre tantes anècdotes a què ja estem acostumats quant a atenció i presència en els nostres treballs parlamentaris. Però, senyor Bassols, vostè hauria de rumiar si no dona peu a interpretacions malèvols i cohesió sobre aquest Projecte del Govern que avui —ho repeteixo, anècdota ja centenària, de centenars que es produeixen en aquest

sentit per part del seu govern— a la inassistència del senyor Conseller de Sanitat a un debat com aquest, quan acaba de dir el senyor Vendrell que sí que estan d'acord que és un problema global, i que no és només un problema de Justícia.

I quan, a més —com ara recordava el senyor Casares—, ja hi va haver al seu dia intents per part d'aquest govern, de legislar sobre la qüestió amb el tema dels Serveis Socials.

Nosaltres creiem que falten lleis; falten lleis que hauran de venir per part del Consell Executiu en temes com els serveis socials, en el qual nosaltres també vam presentar un text alternatiu quan al seu dia semblava que anàvem a legislar sobre el tema. Llei sobre qüestions juvenils, qüestions de la infància... Però també falten lleis, senyor Casares, a nivell d'Estat. I en falten moltes més, potser, que a nivell de Catalunya, i també ens agradaria que el seu Grup impulsés que a nivell d'Estat es pogués anar a una reforma de debò sobre la legislació en aquesta temàtica.

Per tot això, nosaltres no podem votar l'esmena a la totalitat, ens abstindrem, i ens explicarem en aquestes diferències amb el Consell Executiu a mesura que avancem en el text del Projecte.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per acabar aquesta exposició de posicions, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat del Grup Popular, senyor Pujol.

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, està clar que hi ha dues maneres diferents d'entendre el tractament de qualsevol tasca legislativa. Una, des d'una perspectiva local, global i integrada; l'altra des d'una visió, en aquest cas del Grup que dona suport al Govern, que és anar desenvolupant allò que hom suposa que forma part d'un esquema global que ja es té emmarcat i decidit.

Jo crec que ambdues posicions són correctes. La primera, podria estar patrocinada pels Grups de l'oposició que desconeixen la figura —o desconeixem la figura, o podem desconèixer la figura— que resultaria d'aquest *puzzle*, ja que solament veuen que el Govern comença a posar parts d'aquest. I aquí ve el gran matís o posicionament que pot dividir els Grups de l'oposició.

Uns, no saben si fiar-se d'allò que al final en sortirà, i tenen por que sigui, posem per cas, un lleó que devori els principis polítics que conformen el seu programa presentat a l'electorat. Els altres, pressuposen que no pot ser tan ferotge el lleó com el pinten. És a dir, que al final, el *puzzle* els convencerà.

Aquí està el *quid* de la qüestió. El Grup Socialista no se'n fia; nosaltres, el Grup Popular, de moment continuem amb el suport al Govern de la Generalitat en allò que veiem que coincideix amb el nostre programa polític, i hem de reconèixer que en matèries tècniques i lleis que van desenvolupant en el seu programa, estem més a prop que lluny. Altra cosa és que quan aquests tipus de lleis tenen un contingut preeminentment polític, en el qual podem dissentir, hi dissentim.

L'esmena a la totalitat del Grup Socialista, que postula el retorn del Projecte de Llei al Govern, l'entendem en el sentit que aquesta Llei és una llei sectorial d'una llei més àmplia, que és la llei de serveis socials, i que no té sentit la primera sense haver aprovat la segona. És veritat que el nostre Grup és conscient que es comença per una part, i confia que encaixarà amb la futura llei de serveis socials.

També l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat competència exclusiva en matèria de fundacions, assistència social, joventut, associacions benèfico-socials, a més de les que té en l'àmbit de règim especial de la Seguretat Social, i ja comença a ser el moment que aquesta Llei es presenti al Parlament.

En descàrrec, i per això mateix no posem objeccions perquè es faci d'aquesta manera, val a dir que des de 1981 la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors té traspassades les competències de l'Estat, derivades de Lleis del 1948, i que difícilment podia esperar-se més temps. La legislació vigent és inadequada i desfasada, la qual cosa fa que difícilment es pugui complir amb les finalitats de protecció de menors que li han estat encomanades.

No estem, doncs, d'acord, que forçosament s'hagi d'incrementar la dispersió de funcions i es dificulti la necessària coordinació de l'acció social.

A més, a la futura llei de serveis socials forçosament hauran d'intervenir altres Departaments de la Generalitat, i si aquests no estan preparats per assumir el repte de proposar aquesta llei, que, com he dit abans, ja no es pot ajornar més, tampoc no és just que una Direcció General del Departament de Justícia no pugui operar degudament perquè hagi d'esperar la llei en què hauran d'emmarcar-se les seves pròpies funcions.

Mentre es desenvolupessin, el Director General, lligat de mans i peus, seria el responsable d'una actuació, en haver de treballar amb la legislació vigent, que no li deixa marge per a l'èxit de la seva gestió, sinó que l'aboca al fracàs.

Però també crec que el Grup Socialista, que, d'alguna manera, en aquest cas també és partidari d'una llei de serveis socials abans que d'una llei sectorial d'aquesta, en canvi, és partidari de no esperar, per exemple, l'estudi d'un nou i actualitzat dret civil català, sinó que és partidari de lleis especials que al seu dia hauran o no d'incorporar-se en un text global que configurarà el nostre dret.

Nosaltres estem decidits a recolzar el fet que es vagi avançant, tant en aquest cas com en el que avui ens ocupa, i sembla que l'argument més convincent és la mateixa argumentació socialista, en la seva esmena número 112, al text de l'Exposició de motius, quan proposa —i cito textualment— : «una prope-
ra llei de serveis socials de Catalunya haurà de trobar encaix en la matèria específica del sector relatiu a l'assistència a la infància i a la joventut. Però, mentrestant, sembla procedent la promulgació d'una llei que, sense més demora, permeti posar remei amb la major urgència a tot allò que hi ha d'inadequat i desfasat en la legislació vigent relativa a institucions públiques d'orientació i tutela de menors, reguladora de serveis que han estat objecte de transferència».

»Pel que fa al contingut d'aquesta Llei, dintre els objectius que persegueix, intenta una delimitació acurada del seu camp d'aplicació, de tal manera que, quan s'escaigui, pugui quedar englobat dins el marc d'una norma legal més àmplia, i, dins el mateix criteri, cerca les solucions més adients per a cada una de les qüestions que queden contemplades tot al llarg de la seva part dispositiva.»

Jo crec que el mateix Grup Socialista ens dona l'argumentació resumida de per què no s'ha de retornar aquest Projecte de Llei al Govern, i el Grup Popular creu que és més adient aquesta argumentació que mantenir en el Ple aquesta esmena

a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Acabat el debat, podem passar ja, doncs, a la votació.

Els Il·lustres membres de la Cambra que siguin favorables a aquesta esmena a la totalitat, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 74 en contra i 3 abstencions.

Seguim ara, doncs, amb la discussió de l'articulat, i el primer article que té esmena és, precisament, l'article primer. És una esmena de modificació. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, un cop rebutjada l'esmena a la totalitat —ja ho he anunciat abans—, el nostre Grup no renuncia, sinó tot al contrari, vol contribuir que la Llei que, en definitiva, hagi de sortir avui d'aquest Parlament sigui la millor llei possible, o la menys dolenta possible, segons vostès vulguin. Per això, a partir d'ara els nostres esforços aniran destinats a això, i el primer problema que se'ns planteja és el que fa referència a l'article primer, que té una esmena que és la número 2, esmena que jo voldria defensar amb el permís del senyor President, agrupant diverses altres esmenes, que porten la següent numeració : a part de l'esmena número 2, la número 5, l'11, la 13, la 22, la 26 i la 27.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CASARES : Essent així, aleshores, doncs, la justificació d'aquesta agrupació és evident : la primera d'elles, d'esmenes, té un contingut complex, i un element està repetit, després, al llarg de tots els altres articles. Això és el que justifica aquesta agrupació.

L'article primer diu : «La Generalitat, per mitjà del Departament de Justícia, exerceix la protecció dels menors que es troben en situació de necessitar-la, d'acord amb el que disposa aquesta Llei i respectant tothora la legislació civil, penal i penitenciària.» Amb la nostra esmena, nosaltres volem modificar aquest text. Una modificació que, evidentment, a partir d'ara, cal que s'entengui, i m'adreço al senyor Pujol perquè jo crec que no ha entès el que és la presentació d'esmenes a l'articulat, després d'haver presentat una esmena a la totalitat; per tant, a partir d'ara, la nostra perspectiva, forçosament és i ha de ser diferent. Ara ens situem en una perspectiva de millorament del text, i d'aquí que la nostra proposta d'Exposició de motius sigui la que vostè ha llegit, i que jo justificaré al seu moment. Des d'aquesta perspectiva, doncs, nosaltres creiem que hi pot haver un redactat que encaixi encara amb l'aprovació d'una llei, però que la faci més coherent. Des d'aquest punt de vista, nosaltres comencem dient que «és la Generalitat de Catalunya» —així, genèricament, suprimint «per mitjà del Departament de Justícia»— «aquell que, d'acord amb la present Llei», etcètera; després ve la redacció. A partir d'ara seria un *leitmotiv*, hi ha una constant, si no fos que acabo d'agrupar aquestes esmenes, la nostra pretensió de treure la vinculació de la responsabilitat del compliment d'aquestes funcions del Departament de Justícia. Treure'l del Departament de Justícia, fins i tot en

la manera com nosaltres ho proposem, no equivaldria forçosament que no se li pogués confiar al Departament de Justícia l'exercici de determinades funcions d'aquesta Llei. Al contrari : de la manera com nosaltres ho diem, deixem oberta aquesta possibilitat per tal que la Llei s'aguantí al més temps possible, qualsevol que siguin les variacions de criteri, i no em refereixo a variacions de criteri que puguin venir de canvis de correlacions de forces ni de successions en el Govern de la Generalitat, sinó canvis de criteri que puguin venir quan s'aprovi la llei de serveis socials, que diu que està a punt d'entrar.

A partir d'aquell moment seria molt més fàcil, no seria necessari canviar una llei, que sempre és una operació difícil, si s'aproves aquesta esmena, que faria possible l'atribució al Departament que correspongués de les funcions que es consideressin necessàries. Per això, aquesta esmena es justifica amb aquesta supressió i l'atribució genèrica a la Generalitat.

Ara, hi ha més en aquesta esmena. A nosaltres no ens sembla correcte que es digui que «l'objectiu d'aquesta Llei, la Generalitat» —aquí es diu «per mitjà del Departament de Justícia»— «exerceix la protecció de menors que es troben en situació de necessitar-la, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.»

Això és dir poc. És precisar poc, i nosaltres el que voldríem és ara situar-nos precisament en la perspectiva que reiteradament han formulat aquí el mateix Conseller de Justícia i el Portaveu del Grup parlamentari de Convergència i Unió. És a dir, que es digui què és, ja, d'entrada, allò que —i només allò que— es pot i es va a fer, i, per tant, nosaltres ho formulem d'una manera que ens sembla precisa, dient : Què és el que exerceix la Generalitat de Catalunya? Doncs, l'acció protectora, reformadora i tutelar dels menors —que, fins ara, és la terminologia que ha servit per entendre'ns, fins que no la substituïm per una altra de més clara— derivada del compliment de les decisions de l'autoritat judicial, i això ho han dit, ja, aquí, amb el temps que portem en aquest debat, diverses vegades, el mateix Conseller, el mateix Portaveu de Convergència i Unió. Ell ens ha referit, aquí, que és l'únic que es vol i es pot fer : complir les decisions de l'autoritat judicial, i això em porta —aprofitant, suposo jo, la benevolència de la Presidència, atès que estic consumint un torn que agrupa set o vuit esmenes— a estendre'm una mica més del que serà la tònica habitual. I és per desenvolupar el següent concepte : per a mi, en aquesta acusació mútua de confusions que ens estem fent, senyor Vendrell, jo li explicaré ara el que crec que és la seva, de confusió; potser nosaltres en tenim algunes —jo faig un esforç per veure-les—, però em sembla que la seva està molt clara. La confusió de vostès consisteix en el següent : per una banda, són molt conscients que l'únic que podem fer des de l'autonomia és, en matèria de protecció de menors, d'una banda, el compliment estricte de les decisions de l'autoritat judicial. Quan hi ha un problema de contradicció entre la conducta del menor i la societat poden passar dues coses : una, que efectivament s'entri dintre de l'àmbit del dret penal, o bé que, per algun motiu, el jutge de menors pretengui modificar el conjunt de drets i obligacions que té el menor o els seus pares, com a representants legals, i prengui una decisió, i aquesta decisió s'ha de complir. I nosaltres tenim la competència, des del punt de vista autonòmic, de complir aquesta decisió a través de les institucions públiques de protecció de menors.

Això, vostès, per un costat, ho veuen clar i ho expliquen clar, però, a partir d'aquí —deixin-me dir-ho d'aquesta manera—, se'ls va una mica la mà i la voluntat —i això és normal, i no dic que no— a prendre unes iniciatives, abans o al marge que hagi actuat l'òrgan jurisdiccional, és a dir, el jutge de menors o el tribunal de menors, i aleshores, per exemple, això es manifesta en tota la seva preocupació per tractar la pre-delinquència. Doncs, bé, la confusió de vostès està que, un cop establert aquest principi, no arriben fins a les últimes conseqüències, que és dir : «Tot allò que s'escapa de l'estricta compliment de les decisions jurisdiccionals, això, efectivament...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdonin, senyors Diputats. Demano silenci, si els plau.

El Sr. CASARES : Moltes gràcies, senyor President.

»Això, efectivament, cau en l'esfera dels serveis socials i ho resignem —per dir-ho així— a la institució que correspongui i que globalitzi els serveis socials». Si vostès, això, ho fessin així, en aquesta Llei, encara, aquesta Llei, podria —per utilitzar paraules vulgars— aguantar-se, perquè vindria després, fàcilment, a complementar-se amb la resta.

Aquest és el sentit de les nostres esmenes que, a partir d'ara, desenvoluparem. Que això quedi absolutament clar i que no hi hagi confusió perquè, en definitiva —en definitiva, i aquest és el greuge que es fa, jo diria, a la societat, amb aquesta Llei—, ofereix més del que no dona. És una llei que, només ja amb el títol : «Llei de Protecció de Menors», desperta grans expectatives, i vostès, després, vénen aquí i —amb gran sentit de la responsabilitat— vénen a dir : «Però, no es facin il·lusions, que aquesta Llei només ve a donar compliment a allò que l'autoritat judicial decidirà respecte a menors». Bé, doncs, això, efectivament, és donar més del que es pot donar. I això és l'equívoc que hi ha en aquesta Llei.

Jo lamento haver-los-ho de dir així, però tinc la convicció que vostès se'n deuen adonar, d'això. Però, en canvi, no han tingut el coratge suficient per dir : «Bé, si volem atribuir al Departament de Justícia únicament i estrictament el compliment de les decisions jurisdiccionals, és a dir, sentències i decisions de tribunals i jutges de menors, fem això i no fem res més », però vostès ho han volgut completar i en aquesta tendència a extrapolar tot això hi ha la prova més significativa que vostès s'han equivocat en no voler acceptar una visió globalitzada del tractament de tots els menors. Aquesta és la nostra filosofia.

Per això, nosaltres, volent ara salvar aquesta Llei, els proposem aquesta esmena, una esmena que ara ja no tendeix altra vegada a deixar d'aprovar la Llei, que pensa que aquesta Llei s'ha d'aprovar, però que seria convenient que, per una banda, i concretament ja, no es vinculés definitivament des de la Llei el Departament de Justícia al compliment d'unes tasques que ja són confuses i difuses, sinó que es deixés a l'atribució genèrica del Consell Executiu perquè després ho distribuís, per una banda, i que es digués estrictament que aquesta acció va encaminada al compliment de les decisions de l'autoritat judicial, i aleshores obrim perquè s'entengui perfectament què i com, dintre del marc de la protecció i promoció dels drets del menor i dels serveis socials de Catalunya, respectant —i en això coincidim, en tot cas, amb la legislació civil penal i penitenciària. No li sembla, senyor Vendrell, no li sembla, senyor Conseller, que si això s'acceptés, si això es formulés així, la Llei no hi perdria res, al contrari, hi guanyaria.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Vendrell.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem, jo diria que aquesta esmena, l'esmena número 2 del Grup parlamentari Socialista, és una continuació evidentment de la seva esmena a la totalitat. No ens hi hem de referir més, a la seva esmena a la totalitat, i m'alegro que hagi dit i ens hagi parlat del seu afany constructiu dintre del text tal com el tenim a les mans, que, per altra part, he constatat al llarg de les discussions en Ponència i en Comissió, i vull reconèixer aquest afany del Grup Socialista a col·laborar, a millorar el text, que sempre, certament, és susceptible de millora. Però hi ha uns aspectes que són bàsics, en els quals estem dins d'una òptica diferent. No vull tampoc referir-me a confusió de conceptes per part d'un Grup, per part d'un altre, però sí una òptica diferent. Ja he intentat explicar abans que el que fins ara hem entès per protecció de menors, aquesta protecció àmplia, global, de la infància i la joventut, això ja no serà a partir d'ara, i a partir d'ara quan es parli de protecció de menors s'ha d'entendre només d'aquells menors que són objecte de protecció per aquesta Llei. És una altra qüestió. Llavors, si hem dit, i ha estat reiterat, que la Llei té per finalitat només els menors, és a dir, l'acompliment de les mesures preses per l'autoritat judicial, crec que, si ens cenyim a aquest concepte, ens podem trobar i argumentar des d'una mateixa òptica.

Bé, i dit això, en realitat, el text del Dictamen diu poc quant..., aquesta al·lusió al text del Dictamen, si no es té present aquesta òptica, em refereixo, no es pot comprendre la finalitat de la mateixa Llei. S'ha dit també que resulta equívoc el títol de la Llei. Torno al mateix : no ho és si entenem per protecció de menors el que estic intentant explicar, què és protecció de menors a partir d'aquesta Llei.

En fi, per la resta, es refereix també l'esmena a l'acompliment de les mesures, és clar, en els supòsits de delinqüència —mesures de l'autoritat judicial—, i de tutela o protecció d'aquells altres menors que puguin necessitar-la per raó de la seva conflictivitat dins de la família i de l'ambient en què viuen, que els pot ser nociu. Amb aquests termes limita l'esmena el contingut de la Llei. Però, repeteixo, el contingut de la Llei, a més d'aquests aspectes, que són els bàsics quant al seu volum de casos i quant a la importància de l'actuació del Departament de Justícia en la matèria de protecció de menors, no són aquests dos únics aspectes els que només es contemplen. N'hi ha un altre : és el de la prevenció, que aquí, en aquesta esmena, s'omet, i s'omet el Capítol, el títol, referent a la prevenció, molt conscientment, evidentment, perquè ja ens ha explicat el senyor Casares que això no té res a veure, és una actuació anterior a l'actuació judicial. Però ja he dit també en la meua anterior intervenció que aquesta actuació per part del Departament de Justícia, en els supòsits de casos de menors, per fer-ne la seva prevenció, de cara a una futura i gairebé segura delinqüència, d'actuacions transgressores de la legislació penal, a l'hora de fer aquesta mesura, en realitat l'està fent d'una manera, diria, subsidiària. Són els ajuntaments qui han d'intervenir, evidentment, en aquest camp, d'una manera, diríem, més preferent quant al temps, perquè són els primers a detectar-ho,

perquè se'ls encomana per la mateixa Llei aquesta assistència primària, que alguna cosa vol dir, i és aquesta la cosa que vol dir, etcètera. Llavors, l'actuació pel que fa a la prevenció de la delinqüència juvenil del Departament de Justícia, és, repeteixo, amb un caràcter molt subsidiari. I per què? Encara volem mantenir, si més no amb caràcter subsidiari, aquesta intervenció en els casos ja més límits de prevenció necessària de cara a aquests menors.

Doncs, senzillament, perquè si el tractament de la delinqüència juvenil, en el sentit de compliment d'acords dels jutjats de menors o dels tribunals de menors, el té encomanat el Departament de Justícia, no hi ha dubte que aquest Departament és el que estarà més ben preparat per fer aquest tractament, a la vegada, de la prevenció de la delinqüència, perquè els casos són iguals. Moltes vegades no hi ha diferència entre el menor que ha arribat a les instàncies del Tribunal de Menors i aquell altre que no hi ha arribat perquè potser no ha estat atrapat en un acte delictiu, que sens dubte haurà comès més d'una vegada, i encara que no l'hagi comès, porta un camí claríssim d'arribar a la transgressió penal.

Qui millor pot fer aquesta tasca de prevenció en aquests supòsits que el mateix Departament de Justícia? Els serveis socials, les xarxes dels ajuntaments, de serveis socials, etcètera, no tindran normalment aquesta preparació. I si la tenen, enhorabona i que ho facin, i només amb caràcter subsidiari, quan no ho puguin fer, entra en joc la funció que s'encomana al Departament de Justícia.

És per això que no podem admetre aquesta nova redacció del text de l'article 1, que ens proposa el Partit Socialista, però hi ha un altre aspecte, en aquesta esmena, que n'agrupa d'altres, totes referents a l'adjudicació al Departament «que correspongui», en lloc de dir expressament «el Departament de Justícia». Sobre aquesta qüestió, realment, ja se n'ha parlat. No sé si val la pena d'insistir-hi, però és una opinió del Grup parlamentari Socialista, el fet que s'adjudiqui a un Departament o a un altre, amb llibertat, i que no es concreti, ja, que hagi de ser al Departament de Justícia.

És una opinió, sens dubte respectable, però que el nostre Grup no comparteix. I diria que és una opinió del Grup parlamentari d'aquest Parlament. No podem dir que és una opinió «dels socialistes», sinó del Grup parlamentari Socialista d'aquest Parlament, perquè, si ho veiem a nivell estatal, la protecció de menors —en l'aspecte, també, de compliment de mesures de l'autoritat judicial— està integrada en el Ministeri de Justícia per mitjà del Consell Superior de Protecció de Menors.

En les autonomies —i parlo una mica de memòria— també governades pels socialistes tampoc no s'ha pres aquesta cautela de posar-ho en mans de serveis socials, per exemple. Així passa amb la Comunitat Autònoma andalusa, que, en fer-li el traspàs dels serveis de protecció de menors, ho ha assignat a la Conselleria de Governació, i dins aquesta Conselleria, a una Direcció General de Justícia que té la Comunitat Autònoma andalusa. També semblantment passa a València, on també la protecció de menors està radicada a Governació, i també a Astúries, que crec que està assignada a la Conselleria de Treball.

En fi, que són molt diversos els criteris dintre el mateix partit socialista a l'hora d'assignar la protecció de menors a una o a una altra Conselleria.

Nosaltres, crec que sortosament, tenim Departament de

Justícia; Departament que no existeix en altres Comunitats Autònomes, però que, sens dubte, si se li assigna el compliment de les mesures dictades per l'autoritat judicial, és el Departament més idoni perquè es pugui fer càrrec, també, d'aquestes situacions límit, de conductes que previsiblement han de desembocar un altre dia en la delinqüència, perquè faci el tractament a temps, abans que realment arribi a cometre's algun delictes que els porti al Tribunal Tutelar de Menors.

Només voldria aclarir —suposo que estaran d'acord amb això— a la Mesa —suposo que hi estarà d'acord, el senyor Casares— que en les esmenes que ha agrupat la 13 ho és a l'article 21, ho dic perquè no hi hagi confusió, i no a l'article 22. Això és perquè en el text que se'n ha passat s'ha comès aquest error.

Bé, em sembla que, per no estendre'm, ja no val la pena dir gran cosa, però voldria fer, també, per exemple, una referència, a tall d'exemple, que les presons, que estan a Justícia, també es podria dir que podrien estar —o haurien d'estar— a serveis socials, perquè, segons la mateixa Llei General Penitenciària, la tasca que s'hi intenta fer —es farà o no, més o menys ben feta, sempre difícil—, la seva finalitat és la reeducació, la rehabilitació del pres i la seva reinserció social. És una tasca, realment, sembla, de serveis socials. Però, per què està a Justícia? Sembla que, això, no pot haver-hi ningú que discuteixi aquesta adequada assignació al Departament de Justícia de les presons.

Llavors, semblantment, en matèria de protecció de menors, quan es tracta de donar compliment a mesures d'internament de la mateixa autoritat judicial, qui és més idoni és el Departament de Justícia.

Res més. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Podem, doncs, procedir a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara hem de fer la votació del text del Dictamen per a aquest article 1.

Els qui siguin favorables a aquest article 1, segons el text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 1 ha estat aprovat per 66 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

A l'article 2 hi ha una esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'article 2 estableix quin és l'àmbit d'aplicació de la Llei. Diu : «La protecció de menors en l'àmbit d'aquesta Llei comprèn tres apartats : a) el tractament de la delinqüència infantil i juvenil; b) la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil; c) la tutela de menors per defecte o per inadequat exercici de la pàtria potestat o del dret de guarda i educació.»

Amb la nostra esmena número 3 nosaltres volem modificar

aquest text, relatiu a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, tot dient, purament i simplement : «La salvaguarda dels drets del menor en l'àmbit d'aquesta Llei comprèn», creiem que amb dos apartats n'hi hauria prou, «a) l'atenció», un terme que nosaltres creiem més escaient —i al llarg de tota aquesta Llei ho anirem defensant així—, més que no pas el tractament, «d'aquells menors que hagin quedat subjectes a mesures reformadores dictades per l'autoritat judicial.» Una vegada més, tractar de ser precisos i rigorosos en aquest concepte que, per altra banda, ja ha estat acceptat, que es fa això, i no més que això. Mesures reformadores, i aquí, per tant, no parlariem gens ni mica de tractament de la delinqüència infantil i juvenil, perquè el tractament de la delinqüència infantil i juvenil en tant que estrictament delinqüència, quan hi ha una infracció penal, és objecte d'una decisió d'un jutge, i a partir de la decisió d'un jutge i de les mesures que aquest acordarà, vénen tot un seguit de mesures que donen lloc a detenció d'aquest menor. Per tant, seria suficient de dir-ho així, i, d'aquesta manera, tractariem al mateix temps de suprimir el segon apartat, quan parla de la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil, en coherència amb la nostra voluntat de no parlar en aquests termes en aquesta Llei, perquè prevenció de la delinqüència, que és un terreny del tot espinós, un terreny que avui els estudis moderns de la sociologia de menors tracten d'evitar curosament per tal de no produir allò que se n'ha dit l'estigmatització d'un menor; que s'està desenvolupant en unes condicions que ningú és suficient autoritat per dir que s'està aproximant a un delictes, o que està tenint una conducta asocial, o que està utilitzant unes pautes de comportament que no concorden amb les que avui accepta la cultura social actual, tot això, convertir-ho en situació de pre-delinqüència, des del nostre punt de vista xoca estrepitosament amb aquesta concepció moderna del tractament de l'atenció als menors. En certa manera aquí hi ha, es vulgui o no, una certa coartada ideològica : es tracta de disfressar, d'alguna manera, el concepte tradicional del menor delinqüent, o pre-delinqüent quan realment l'únic que hi ha és una discordança amb el seu entorn social, i, per tant, nosaltres creiem que això justifica aquesta esmena amb aquests dos apartats : el primer, l'atenció dels menors que han quedat subjectes a mesures reformadores dictades per l'autoritat judicial, i el segon, b), la tutela de menors per defecte o inadequat exercici de la pàtria potestat o del dret de guarda i educació, afegint-hi també, quan aquest hagi estat restringit o suspès per l'autoritat judicial. Eh que vostès continuament l'accepten, aquest principi, l'accepten perquè realment saben que no poden adoptar cap mesura, ni que fos necessària, si aquesta mesura comportés una restricció de drets i obligacions, i que això només ho ha de fer l'autoritat judicial, doncs la lògica de la nostra esmena acaba dient : si ho creuen així, diguin-ho així.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Vendrell té la paraula.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Casares, així ho diem, però ho diem en altres articles, està molt concretat en el Títol V : què entenem per prevenció de la delinqüència, i allí es desenvolupa i allí es diu el que vostè troba necessari dir en aquest. Aquest article número 2 no té més finalitat que fixar en l'àmbit d'aquesta Llei què vol dir protecció de menors, en aquests tres apartats :

el tractament de la delinqüència infantil i juvenil, evidentment que en la mesura que l'autoritat judicial ho acordi, també està més que repetit al llarg del text; la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil, i la tutela de menors per defecte o per inadequat exercici de la pàtria potestat. Bé, que en lloc de «tractament», al Grup parlamentari Socialista li agradi més el terme «atenció»..., ens sembla que la paraula «tractament», està més d'acord amb la terminologia moderna i és més concret quant al seu significat. L'atenció pot ser molt diversa, des de l'atenció d'un infant que té qualsevulla necessitat en aquell moment, sense més transcendència, a una atenció més global o més intensa... La paraula «tractament», a la nostra manera de veure, és molt més concisa per expressar allò que volem dir. I allò que volem dir amb la paraula tractament està dit en el Títol IV d'aquest Projecte de Llei. Naturalment, en el text que vostès presenten hi falta la prevenció, hi falta la prevenció per raons que el Portaveu del Grup Socialista ha explicat, que no podem compartir també pels motius que ja he explicat i he intentat que fossin entenedors. Es tracta d'una prevenció, i això no és un terme ambigu, perquè també es concreta en el seu Títol V d'aquest Projecte de Llei; en quins termes volem expressar aquesta paraula? En quin concepte volem expressar aquesta paraula «prevenció», que no és ni més ni menys el que ja he explicat anteriorment d'una intervenció amb caràcter molt subsidiari, perquè la prevenció és obligació de tothom fer-la, des dels pares, passant pels mestres a l'escola, als serveis socials de l'ajuntament o de qui sigui, tothom, tots tenim necessitat o l'obligació de procurar aquesta prevenció de conductes desviades pels menors a mesura que es van fent grans.

Llavors, entesa la prevenció en aquest sentit restringit i molt subsidiari, crec que és adient que estigui, per les raons que abans explicava, dintre del context de la Llei i que s'anuncii la seva existència en aquest article 2, lletra b).

Res més. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem procedir, doncs, ja a la votació d'aquesta esmena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 55 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a la votació del text de l'article segon del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen d'aquest article 2, que es posin drets.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen d'aquest article ha estat acceptat per 57 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció. Ara passem a l'article 3, que no té cap esmena i per tant podem anar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 3, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra.

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per aquest article tercer, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 4 hi ha dues esmenes, una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya i una del Partit Socialista que ja ha estat defensada conjuntament amb una esmena anterior. Per tant, hem de procedir ara a la defensa de l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a això, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, ara doncs, anem a sotmetre a votació l'esmena del Partit Socialista número 6 i els qui estiguin... bé, número 5, numeració anterior 5, numeració moderna 6.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Ara, abans de passar a la votació del text del Dictamen, aquesta Presidència ha de fer l'observació que ens han estat sotmeses unes esmenes tècniques signades pels representants de tots els Grups, i, per tant, no hi ha possibilitat d'error en això, que consisteix que en l'apartat segon, a la ratlla quarta començant per baix, allà on diu : «d'observació i en règim tancat», ha de dir : «d'observació i de règim tancat». Per tant, en fer la votació, tinguin en compte els senyors Diputats aquesta observació.

Els qui siguin favorables, doncs, al text del Dictamen amb aquesta observació, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi són en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen, amb aquesta observació que ha fet la Presidència, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 5 i a l'article 6 no hi ha esmenes. Si els Il·lustres membres de la Cambra no hi tenen inconvenient les votarem conjuntament segons el text del Dictamen.

Els qui estiguin, doncs, a favor d'aquest text dels dos articles, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles 5 i 6 ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Som ara a l'article 7, en el qual hi ha tres esmenes : una del Partit Socialista i dues del Partit Socialista Unificat de Catalunya. La del Partit Socialista és de modificació; per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, defensarem l'esmena 6 i l'esmena 9, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : 6 i 9. Gràcies.

La Sra. BARENYS : Exactament. L'objectiu d'aquesta esmena és un objectiu d'intentar buscar un millorament però també una millor ordenació del text, concretat en les funcions de la Generalitat i les funcions dels ens locals. És en aquest sentit, i a partir del que ja s'ha votat en els articles 4 i 5 referent a les funcions dels ajuntaments o dels ens locals, ens semblava necessari concretar i ampliar les funcions que ha de tenir la Ge-

neralitat en l'execució d'aquesta Llei. És per aquest motiu que introduïm totes les funcions de control i de coordinació, el millorament també de la terminologia substituint el concepte de «diagnòstic» en el punt b.1) del text pel concepte d'«assessorament», introduint a la vegada la col·laboració dels ens locals en l'aplicació de mesures de correcció o protecció dictades per l'Administració de la Justícia, punt b.2), i en la promoció i control de guàrdies i custòdies, punt h) del text, suprimim el punt c), relatiu a l'acció preventiva per totes les argumentacions que el meu company de Grup, senyor Casares, ha donat aquí amb les anteriors defenses, suprimim a la vegada el punt j) del text, relatiu a la formació de personal especialitzat, i que proposem que s'inclogui en un altre article que seria l'esmena 9, d'addició d'un article, i m'hi voldria referir molt especialment.

Nosaltres considerem que les activitats de formació no poden dependre del Departament de Justícia exclusivament. La responsabilitat i la delegació de competències en aquestes matèries, interpretem, entenem, que és la responsabilitat del Departament d'Ensenyament, perquè així ho ha delegat el Consell Executiu quan ha distribuït les competències traspassades. Aleshores, la formació, que forma part de totes aquestes matèries, responsabilitat del Departament d'Ensenyament, i, en aquest cas, la formació del personal que ha de treballar en el temes de protecció i tutela de menors hauria de treballar conjuntament i n'hauria de tenir la principal responsabilitat el Departament d'Ensenyament, sobretot si tenim en compte que temes importants com el tractament de la delinqüència infantil i juvenil, la tutela de menors, la prevenció de la delinqüència —que vostès anomenen en l'article 2 del text— és d'una cabdal importància i són funcions, a la vegada, molt especialitzades i també molt pluridisciplinàries, on intervé, com vostès saben molt bé, la psicologia, la pedagogia, la sociologia, etcètera.

El Departament de Justícia creiem que no es pot arrogar, no pot tenir únicament aquesta responsabilitat si, de fet, el que vol és desenvolupar una tasca adequada en els aspectes educatius i, a la vegada, una tasca que sigui correctora de les conductes difícils en la via de la possible normalització de la vida dels infants i de la vida dels joves objecte de protecció i tutela.

Ara bé, si es vol fer una tasca, diríem, de curta volada —perdonin l'expressió—, una mica de tapar forats, aleshores, tal com està expressat en l'article aquesta funció del Departament de la Generalitat ubicada en el Departament de Justícia pensem que seria l'exposició que vostès donen a l'article.

Lamentem que en ponència no hàgim pogut aprofundir en aquest tema, teníem l'esperança que arribaríem a un acord perquè ens sembla que és una esmena que té una total coherència. Esperem, doncs, que reflexionin en aquests moments que queden abans de la votació i votin a favor d'aquest text.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Si em permet, senyor President, des de l'escó mateix, perquè entenem que l'esmena del Grup Socialista a aquest article número 7 realment, doncs, ja està dit en el text del Dictamen, bàsicament, tot el que ells introdueixen, amb l'explicació, per part nostra, que el seu primer punt del paràgraf a) ja està dit en l'article 4, no cal repetir-lo aquí, i pel que fa a la formació del personal, que és l'esmena següent, l'esme-

na número 9, com que ja està dit dintre de les funcions que són pròpies del Departament de Justícia en el paràgraf j) «formar el personal especialitzat en les tasques de protecció que estableix l'article 2», que això es faci en forma d'uns cursos organitzats per uns o altres ens sembla indiferent i el que en tot cas és bàsic i fonamental que qui porti la iniciativa i doni les peculiaritats del tractament i, per tant, de la formació del personal especialitzat hagi de ser del Departament de Justícia, i, per això, ens mantenim en el text del Dictamen.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, aleshores podem passar ja a la votació ... Perdó, no, que hi ha les altres dues esmenes.

Les dues esmenes següents, que són a la lletra c) i a la lletra j), són del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i per defensar-les tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, són integrables en una sola defensa i en una sola esmena perquè es tracta, com havíem dit en la primera intervenció d'aquesta Llei, de donar major paper als ajuntaments que el que en principi se'ls dona al Projecte de Llei.

Per tant, aquesta és la intencionalitat de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President, per dir que efectivament no ens desagrada la idea que es prevegi que els ajuntaments —ja ho he manifestat jo en anteriors intervencions— actuïn en el camp de la prevenció i que, aleshores, incumbeix al Departament de Justícia controlar i supervisar aquesta acció dels ajuntaments en aquesta matèria.

En aquest sentit, per tant, estem nosaltres d'acord i presentem una esmena transaccional a la Mesa, si bé vull manifestar que on diu «l'article 7, punt c)» hauria de dir «punt c) i punt j)». Hi estareu d'acord?

El Sr. PRESIDENT : Bé, prego un Il·lustre Secretari que tingui la bondat de llegir el text de l'esmena signada per tots els Grups.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Esmena transaccional a les esmenes número 7 i 8, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Article 7, punt c) : Exercir l'acció preventiva i el tractament adequats respecte als menors que presenten una conducta que fa preveure un elevat risc de comissió d'infraccions penals amb col·laboració d'altres Departaments, corporacions o organismes que hi tenen competències concurrents i controlar i supervisar l'acció dels ajuntaments en aquesta matèria.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, anem a votar primer l'esmena del Partit Socialista i, per tant, els qui estiguin a favor d'ella, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Ara anem a votar l'esmena transaccional signada per tots els Grups que substitueix en el seu conjunt les dues esmenes presentades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Sotmetem a votació, doncs, aquesta esmena transaccional.

Els que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara anem a votar el text del Dictamen, però hi ha també una esmena tècnica. Prego els senyors Diputats que es fixin en què consisteix. Es refereix a l'apartat segon, on —al final— parla de «les facultats que corresponen als Tribunals de Justícia», i ha de dir «que corresponen als òrgans jurisdiccionals».

Amb aquesta observació que, ni cal dir-ho, ha estat a més referendada per tots els representants de tots els Grups, sotmetem aquest article, segons el text del Dictamen, a la vostra votació.

Els qui hi siguin favorables, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb aquesta observació d'esmena tècnica, ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Ara, hi ha una altra esmena que és d'addició d'un article nou, que ha estat ja defensada i, per tant, podem sotmetre-la ja a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena del Grup Socialista, d'addició d'un article nou, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Passem ara als articles 8 i 9, que no tenen esmenes. Per tant, podem sotmetre'ls directament a la votació dels membres de la Cambra.

Els qui hi siguin favorables... Ah! Demanen per separat?

El Sr. CLOTAS : Senyor President, separats els dos articles.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Amb molt de gust. Passem, doncs, a la votació del Dictamen de l'article 8.

Els qui hi siguin favorables, segons el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 8 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem ara al text del Dictamen de l'article 9.

Els qui hi siguin favorables, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per l'article 9 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 10, per al qual hi ha una esmena del Grup Socialista de la Cambra. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, des de l'escó mateix, per defensar aquesta esmena a l'article 10.

L'article 10, que dona principi al títol segon sobre els principis rectoris, comença dient «la protecció dels menors s'ha d'exercir respectant sempre llurs drets i garanties individuals.»

Nosaltres, a partir de l'esmena número 10, pretenem afegir a aquest text tot dient, al final, quan parla de garanties individuals, «llevat que no hagin estat explícitament suspesos o restringits per l'autoritat judicial corresponent.»

Pensem que es tracta d'una esmena pura i simplement de lògica, la protecció dels menors haurà de comportar, perquè s'exercirà en funció de, com a conseqüència d'una decisió judicial i, per tant, una decisió judicial normalment comportarà precisament la restricció dels drets i les obligacions dels menors o dels seus guardadors.

Per tant, ens sembla que es completaria i es milloraria aquest article si s'aprovés aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pérez-Moreno.

El Sr. PÉREZ-MORENO : Sí, senyor President, si em permet, des de l'escó mateix. Bé, jo faré el torn en contra de l'esmena 10 i de l'esmena 12, que és en el mateix sentit, del Grup Socialista.

És evident que la protecció de menors s'ha d'exercir sempre respectant llurs drets i garanties individuals i que aquests drets i garanties individuals poden estar suspesos per l'autoritat judicial. Evidentment les decisions de l'autoritat judicial són d'obligat compliment i qualsevol administració ha de complir la dita restricció o limitació.

Creiem que és una redundància incloure en el text aquesta frase d'addició que propugna el Grup Socialista, però, malgrat això, creiem que tampoc no està de més que hi sigui i, per tant, votarem favorablement a l'esmena 10 i a l'esmena 12, que és en el mateix sentit.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara, doncs, a votar aquesta esmena proposada pel Partit Socialista.

Els que siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena d'addició ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Hem de votar l'article 10 pel text del Dictamen.

Els que siguin favorables a aquest article 10 segons el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 10 ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Tenim ara una sèrie d'articles als quals no hi ha esmenes. Són els articles 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17, i per al 17 hi ha també una esmena tècnica, que consisteix en el següent : que allà on diu —a la ratlla tercera— «llevat que hi hagi una prohibició expressa del tribunal competent...», «el tribunal competent» ha de ser substituït per «...de l'òrgan jurisdiccional».

Bé, aleshores, jo voldria preguntar si podem fer la votació d'aquest conjunt d'articles, o cal separar-los, i, en tot cas, que sàpiguen que a l'article 17 hi ha aquesta esmena tècnica. Podem votar-ho conjuntament? (Pausa.) Doncs, aleshores, els qui siguin favorables a aquest conjunt d'articles, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles, de l'11 al 17, ambdós compresos, amb l'esmena tècnica de l'article 17 ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 18, al qual hi havia una esmena del Grup Socialista a la Cambra, que ja ha estat defensada, i, a més, ha decaigut.

Bé, per tant, podem passar ja a la votació del text del Dictamen... (*Ll. Sr. Clotas demana per parlar.*) Perdó?

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, el Grup Socialista desitjaria una votació separada entre el primer i segon punt i el tercer, si us plau.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, el tercer votar-lo a part?

El Sr. CLOTAS : Exactament.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies..., perdó, aquí també hi ha una esmena tècnica (*Pausa.*) Es refereix, aquesta esmena tècnica, a l'apartat 1. Allà on diu : «...una prohibició expressa del tribunal competent», ha de dir : «... de l'òrgan jurisdiccional». Ja faran el favor de tenir-ho en compte, això, eh?

Bé, amb aquesta prevenció, els qui siguin favorables als punts 1 i 2 de l'article 18, segons el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part del text del Dictamen, o sigui, els apartats 1 i 2, amb la prevenció que hem fet respecte a l'apartat 1, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'apartat 3. Els qui siguin favorables a aquest apartat 3, segons el text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat 3 de l'article 18 ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

A l'article 19 no hi ha cap esmena; per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 19 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 20 tenia una esmena que ja ha estat defensada i debatuda, i, per tant, podem passar directament a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets. (*Ll. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, excusi'm. L'esmena 12, encara que coincident amb l'esmena 10, en realitat no estava defensada encara.

El Sr. PRESIDENT : Ah, no s'ha defensat?

El Sr. CLOTAS : No, és coincident amb l'esmena 10, senyor President, però no estava defensada.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per defensar-la, doncs, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President; de fet, el resultat és el mateix. O sigui, jo, formalment, no he defensat aquesta esmena, però quan el Portaveu del Grup de Convergència i Unió s'ha referit a la primera esmena, que tenia un contingut semblant a aquest, ha consumit un vot en contra que, en definitiva, ha acabat dient que es votaria favorablement tant la primera com la segona, per tant, m'excuso de defensar ja aquesta segona esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, perfecte. Aleshores, passem a votació aquesta esmena.

Els qui hi siguin favorables, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena que acabem de votar ha estat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Anem a passar a la votació del text del Dictamen per a l'article 20.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 20, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 20 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, per a l'article 21 hi havia una esmena que ja ha estat defensada, però que figurava com a atribuïda a l'article 22, però era realment de l'article 21. Està decaiguda i, per tant, podem passar a votar l'article 21 segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 21 ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

A l'article 22 hi ha l'esmena 14, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, per defensar la qual tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, defensarem a la vegada les esmenes 14, 16, 17 i 19.

En la primera d'elles, nosaltres precisem el sentit, a través de la seva definició, del Consell assessor i coordinador, la funció del qual ha de ser coordinar les polítiques institucionals, i per això ens sembla que la composició està basada fonamentalment en institucions públiques, no en altres tipus d'entitats i, com també ja s'ha fet a partir del treball de Comissió i Ponència, no amb altres persones.

En l'esmena següent, nosaltres donem una composició del Consell. Creiem que no és bo que aquest Consell sigui regulat per decret, i per això proposem una composició que té l'avantatge —al nostre entendre— de respondre a un acord que es va prendre en aquest Parlament, i que així els citem en la motivació de l'esmena, que està publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament* del 27 de març del 83.

En la següent, fem una sèrie d'enriquiments a la forma i funcionament d'aquest Consell, i a la manera de prendre els acords.

I, finalment, en l'esmena sobre les funcions del Consell, aquí, i per acabar amb aquesta brevíssima defensa, ens remetem al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. El Consell Nacional «ens diu» —i dic ens diu perquè és un document que ens han lliurat a tots els Grups parlamentaris— que cal evitar la creació d'òrgans que, en el fons, no tenen cap possibilitat de gestió ni de control, i acaben essent consells assessors purament formals. I per això ells donen un sentit d'assessorament i de coordinació a aquest Consell. Fixin-se vostès, senyors de Convergència i Unió, que en la definició d'aquest Consell es fa una precisió tan pietosa de les seves funcions, que es

diu «elaborar recomanacions», no s'atreveixen a dir ni «fer recomanacions», sinó «elaborar recomanacions», ho vesteixen molt bé, «assessorar iniciatives legislatives, proposar punts d'actuació...», i si fan —i no és gaire extens el text— una anàlisi del contingut de les definicions que donem a aquest Consell, cauen en el defecte que volien evitar amb la seva posició els membres del Consell Nacional de la Joventut, i que vol evitar el Grup parlamentari del PSUC també amb aquesta esmena.

És per això que defensem aquestes quatre esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pérez Moreno.

El Sr. PÉREZ-MORENO : Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, les esmenes defensades pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya fan referència concretament a dos articles del Projecte de Llei. Dos articles que parlen del Consell assessor i coordinador; un primer, que parla de la composició del Consell assessor i coordinador, i un segon que es refereix concretament a les funcions d'aquest.

Bé, l'esmena número 14 del Partit Socialista Unificat de Catalunya pretén d'establir, com a funcions del Consell assessor i coordinador, les de coordinació i les d'assessorament, quan nosaltres entenem que aquestes funcions, el lloc del Projecte vell on han de ser contemplades, és, precisament, a l'article 23, no pas a l'article 22, que parla de la composició del Consell.

Però, quant a la composició del Consell, ens diu, postula el Grup comunista, que estigui integrat per Diputacions provincials, ajuntaments i Consell Nacional de la Joventut. Nosaltres entenem que no es pot deixar fora d'aquest Consell altres institucions, com, per exemple, l'autoritat judicial o, fins i tot la representació del Ministeri Fiscal, la qual intervenció dintre d'aquest Consell ve donada per Llei del 30 de desembre de 1981, quan s'estableix l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, i, concretament, en el seu article tercer, paràgraf setè, que diu que aquest Ministeri Fiscal té com a funcions promoure la constitució dels organismes tutelars que les lleis civils «establezcan, y formar parte de aquellos otros que tengan por objeto la protección y defensa de menores y desvalidos.»

És evident, doncs, que la presència del Ministeri Fiscal és obligatòria, és necessària dintre d'aquest Consell.

D'altra banda, les institucions que el Partit Socialista Unificat pretén, demana, que hi siguin presents, ja hi són presents. El paràgraf primer de l'article 22 parla concretament que «es crea un Consell assessor i coordinador, format per representants dels Departaments de la Generalitat, de les Diputacions provincials, dels ajuntaments, i del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya», entre altres. Evidentment, els que postula —els que siguin— el Partit Comunista, hi són presents.

Quant a la composició, i anem a una altra esmena, que postula el Partit Socialista Unificat de Catalunya, quant a la composició del Consell —hi insisteixo—, el PSUC demana que figuri en la Llei una regulació extensa de quins han de ser els membres que han de formar part d'aquest Consell Assessor, i això ho fa sobre la base d'un programa, d'un pla d'actuació conjunta que va aprovar aquest Parlament, evidentment, però que es va aprovar en un moment determinat i per regular, coordinar l'actuació, en aquell moment, entre la Generalitat i els ajuntaments. Però, d'altra banda, si ens fixem en aquesta composició

que proposa, ens trobarem que, bé, hi ha, evidentment, representació dels Departaments de la Generalitat, i hi ha també, diu, «set representants d'ajuntaments», i concreta més, encara : «cinc de la Federació de Municipis de Catalunya i dos de l'Associació Catalana de Municipis». Això, entenem que és tancar molt la composició d'aquest Consell perquè, d'altra banda, en aquests moments s'està parlant —ha sortit en els mitjans de comunicació— d'una possible fusió entre la Federació i l'Associació. Qui no ens diu, també, que en un futur poden néixer altres associacions de municipis? Evidentment, creiem que establir un *numerus clausus* dintre la composició del Consell, no és vàlid. Creiem que aquest Consell ha de ser al més operatiu possible; creiem, per tant, que ha d'estar compost per aquells organismes i institucions que, en un moment determinat, puguin aportar el màxim de la seva experiència, de la seva immediatesa als problemes que aquest Consell Assessor ha de mirar de conduir mitjançant solucions per resoldre'ls, i entenem, per tant, que no podem votar favorablement aquestes esmenes. I així ho farem.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Hi ha encara, per a aquest article, una altra esmena, que és del Grup Socialista de la Cambra, per al seu segon paràgraf. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a...

El Sr. CLOTAS : Diputat senyor Soto, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : ... senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, defensaré conjuntament l'esmena número 15 i l'esmena número 18.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. SOTO : Del que estem discutint en aquest moment és si aquest Consell Assessor i Coordinador serà veritablement un consell coordinador o serà merament un òrgan formal, i aquesta és la realitat de la discussió. Ja deia abans el senyor Ribó —li ho citava al senyor Vendrell—, l'informe del Consell Nacional de la Joventut, de què ens ha fet un cant en la seva intervenció de totalitat. I, evidentment, si estava d'acord amb aquest informe, esperem que estigui també d'acord amb el que deia el Consell Nacional de la Joventut respecte al Consell Assessor. Diu : «Valorem positivament l'existència d'un Capítol que reculli els principis que han de regir tota la política en matèria de menors, però encara és més important la creació d'un consell assessor i coordinador, previst en el Capítol III de la Llei, encarregat de vetllar per l'exacte compliment d'aquests principis rectoris, tot i que creiem que la funció principal d'aquest consell ha de ser la de millorar l'actuació de l'Administració en el camp del menor.

»Malgrat tot, és un Capítol que hauria de deixar més clares i concretes les funcions d'aquest consell assessor i coordinador. Cal evitar la creació d'òrgans que, en el fons, no tenen cap possibilitat de gestió i de control, i acaben essent consells assessors purament formals. A més, hi ha una funció que creiem molt interessant de realitzar per aquest consell assessor, i que no queda prou recollida. Ens referim a la tasca de coordinació que hauria de desenvolupar, entre les diferents Administracions i institucions que treballen en el camp de menors.»

I la nostra sorpresa és que estem discutint un títol que és diu : «Del Consell Assessor i Coordinador», i mirem les funcions d'aquest Consell, i cap d'aquestes funcions és una funció de co-

ordinació; cap ni una. Aleshores, estem dibuixant estrictament un òrgan que serà estrictament assessor, que serà formal, però que no serà coordinador, digui el que digui el títol d'aquest Capítol.

Quant a la composició i l'organització d'aquest Consell, nosaltres estem d'acord que no s'ha de caure en el detall reglamentari d'aquest tema en la Llei. El que creiem és que, si ha de ser un consell coordinador, com a mínim s'ha d'assegurar una representació d'una tercera part —d'una banda, la Generalitat, i, d'una altra banda, l'Administració i les corporacions locals—, i, amb aquesta composició, queda evidentment solucionat el problema que plantejava el Diputat senyor Pérez-Moreno, de la presència d'organismes professionals, d'institucions, de l'autoritat judicial i del ministeri fiscal. Esperem, doncs, que ens votin favorablement aquesta esmena, ja que resol aquest problema.

I, quant al tema de les funcions, he parlat abans que, si és un consell assessor i coordinador, ha de coordinar. Per això, nosaltres, en el punt b) de la nostra esmena assenyallem que ha de coordinar els plans d'actuació conjunts que es derivin dels plans generals, tema fonamental i important, si volem que aquest Consell sigui realment un consell assessor i coordinador.

I, després, afegim una sèrie de funcions que em semblen absolutament fonamentals, com són la de definir les línies generals de l'actuació educativa —tema absolutament important—, i un altre tema que és assessorar les iniciatives legislatives; això ja queda recollit en el text de la Comissió, però hi ha una cosa que no hi queda recollida, que és el que ve tot seguit : «i les normatives de caràcter general relacionades amb l'àmbit d'aquesta Llei.» Si la tasca d'aquest Consell fos únicament assessorar les iniciatives legislatives, seria una tasca molt reduïda, perquè hi haurà poques iniciatives legislatives en aquesta matèria; el que és important és que pugui assessorar iniciatives tan importants, per exemple, com el tema dels requisits d'homologació, del registre, del control; temes absolutament fonamentals, que seria absolutament idoni que sigui funció d'aquest Consell i no es deixi en mans del senyor Conseller.

Per això esperem que el Grup parlamentari de Convergència i Unió —precisament per la intervenció anterior— doni suport a les dues esmenes del Grup Socialista.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pérez-Moreno.

El Sr. PÉREZ-MORENO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, precisament d'acord amb la intervenció anterior és pel que nosaltres no donarem suport a les esmenes proposades pel Partit Socialista. L'esmena número 15, que fa referència a la composició del Consell, es fonamenta, segons l'argumentació exposada fa uns moments per l'Il·lustre Diputat senyor Soto, en el fet que la coordinació d'aquest Consell serà possible sempre que hi hagi una tercera part de membres d'aquest Consell que siguin representants dels ajuntaments. Senyor Soto, això no és així. Aquesta coordinació serà possible sempre que, en aquest Consell coordinador i assessor, hi siguin presents totes aquelles institucions o organismes que estan dintre el camp de la protecció de menors, no només els ajuntaments : tots! Per tant, entenem que no solament hi han de ser aquests, sinó que, a més, no podem establir per llei —no

seria bo establir per llei — que hi hagi una tercera part d'aquests o una tercera part dels altres. Creiem que la composició ha de ser, en cada moment, d'acord amb les necessitats de tota la problemàtica de menors, i aquesta problemàtica no la podem determinar en aquests moments; ha de ser determinada en cada moment i, per tant, la composició ha d'estar en consonància, no solament amb el que ens ve dictat, manat per les lleis, com he dit abans, la Llei de l'Estatut, la Llei Orgànica del Ministeri Fiscal, sinó per la mateixa problemàtica.

Quant a l'altra esmena que ha defensat el senyor Soto, referent a les funcions del Consell assessor i coordinador, miri, les funcions que estableix el Projecte de Llei, l'article 23 del Projecte, són clares i terminants. Són elaborar recomanacions per millorar l'actuació de l'Administració pública en els diferents camps que afecten la problemàtica del menor; assessorar les iniciatives legislatives que es presenten en aquesta matèria; proposar punts d'actuació que possibilitin una intervenció coordinada, i detectar els buits d'actuació i les irregularitats que es poden produir.

És evident que el Consell assessor i coordinador no té un caràcter executiu; caràcter executiu que correspon a la Generalitat de Catalunya, però que ha d'escollir aquest Consell Assessor, i, precisament perquè ha d'escollir aquest Consell assessor, és perquè aquest Consell assessor, l'únic que pot fer és proposar recomanacions, elaborar plans i assessorar aquestes matèries.

Per tot això, perquè entenem que queda a bastament contemplat en l'article 23 del Projecte el que el senyor Soto pretén amb la seva esmena, nosaltres votarem en contra de les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Anem, doncs, ja, ara, a les votacions corresponents a aquestes esmenes.

La primera votació afectarà la del Partit Socialista Unificat de Catalunya, o sigui l'esmena número 14 (42).

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena del Grup Socialista de la Cambra.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Anem ara al text del Dictamen de l'article 22.

Els qui siguin favorables...

El Sr. CLOTAS : Senyor President!

El Sr. PRESIDENT : Perdó, digui.

El Sr. CLOTAS : El Grup Socialista desitjaria votació separada del punt 2 d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT : Punt 2. Molt bé, gràcies. Així, ara anem a votar els paràgrafs 1 i 3, i després votarem el 2.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen pels apartats 1 i 3, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests apartats 1 i 3 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació de l'apartat 2 d'aquest mateix article, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat segon ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Ara toquen les esmenes que comporten addició de nous articles, que ja han estat defensades i, per tant, també contradites, i anem a passar, doncs, a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena del Partit Socialista Unificat, número 16, poden posar-se de peu dret.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, entenem que decau, aquesta esmena, perquè acabem d'aprovar que aquest Consell serà regulat per decret.

El Sr. PRESIDENT : És veritat. Sí. Bé, doncs; per tant, no cal procedir a la seva votació.

Som ara a l'article 23, per al qual hi ha una esmena, del Partit Socialista... (*Pausa.*) Bé, doncs, sí, és l'esmena número 17, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que era d'addició d'un nou article, i els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Ara som a l'article 23, per al qual hi ha dues esmenes —totes dues defensades—, una del Partit Socialista i l'altra del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Podem procedir ja, doncs, a la seva votació.

Votarem primer la número 18, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 19.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 23.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 71 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Ara tenim una esmena al títol, del Títol quart, diríem, que ha estat imprès d'una manera errònia que prego ara que tinguin en compte els senyors Diputats. Per comptes de «Capítol IV»

ha de dir «Títol IV», i per comptes de «secció primera» ha de dir «Capítol I».

Bé, l'esmena es refereix a una altra redacció del títol, però tinguin en compte els Il·lustres membres de la Cambra que aquí, a més, hi ha l'error aquest que han de corregir.

Per defensar aquesta esmena tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per defensar aquesta esmena amb les correccions esmentades, jo crec que molt breument. Aquí ens trobem amb un títol que diu «Del tractament de la delinqüència infantil i juvenil». Imaginin-se vostès qualsevol ciutadà que agafa aquest text de la Llei, qualsevol ciutadà, i es troba davant d'aquest títol. Llegeix : «Del tractament de la delinqüència infantil i juvenil». Immediatament, què pensa aquesta persona? Bé, aquí trobaré les solucions per a aquest problema angoixant i difícil : «tractament de la delinqüència infantil i juvenil». Però resulta que, no a continuació, sinó des de bon començament, hem estat tots d'acord que aquesta Llei l'únic que pot fer és el que està fent, és a dir, l'aplicació d'unes mesures dictades per uns tribunals de justícia. No pot fer res més. Si el tractament de la delinqüència, fixin-se vostès, pot aixecar expectatives tals com creure que des d'aquesta Llei estarem enfocant la tipificació de conductes, la sanció de conductes, la forma d'aplicar aquestes sancions, em penso que està molt clar que el que estem fent és enganyar la gent.

És a dir, aquesta és una mostra, en aquest títol, del que és aquesta Llei des del començament fins al final; és un aparador i, més que un aparador, és certa classe d'aparadors en els quals s'estan oferint unes mercaderies, aquelles que un queda enlluernat i a l'hora de la veritat veu un rètol tot petit que diu : «Aquestes mercaderies d'aquest aparador no estan a la venda del públic.» Aquesta frustració és inevitable si es manté aquest redactat d'aquest títol, «Del tractament de la delinqüència infantil i juvenil».

A canvi d'això, què proposem nosaltres? Proponem un redactat que no desequilibra la Llei, al contrari, que la fa més precisa i més concreta. Simplement : «De l'atenció dels menors subjectes a mesures dictades per l'autoritat judicial.»

Facin el favor d'examinar si efectivament això no dóna un sentit més cenyit al que cal esperar d'aquesta Llei i no es posa el ciutadà en frustracions que, de cap manera, no són convenientes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, ja en anteriors intervencions s'ha debatut aquesta qüestió terminològica entre si millor la paraula «tractament» o millor la paraula «atenció».

Ja he exposat, per tant, anteriorment els arguments a favor de la terminologia adoptada pel Projecte de Llei i em sembla que no cal insistir-hi, però sí que només diria que hi ha un pacte internacional de drets civils i polítics, de l'any 77, que en un dels seus articles diu que «els joves delinqüents estaran separats dels adults i seran sotmesos a un tractament adequat a la seva edat i condició jurídica». És per dir una vegada més que la paraula «tractament» és l'adient i la que dintre del món internacional s'adopta.

Al mateix temps, quan es parla en l'esmena que el títol hauria de ser «L'atenció dels menors subjectes a mesures dictades per l'autoritat judicial», aleshores, hem dit abans també, repetidament, que hi ha dos tipus de mesures : aquelles que l'autoritat judicial adopta per conductes delictives i aquelles altres que s'adopten per prendre mesures de protecció judicial de cara als menors que es troben en conflicte amb la seva família.

Aleshores, si només diem en el títol —és a dir, en la rúbrica de tot el Títol IV— que es tracta de «menors subjectes a mesures dictades per l'autoritat judicial» no definim el contingut d'aquest Títol. Per tant, ens sembla molt més adient parlar del «tractament de la delinqüència infantil i juvenil», en els termes en què ve escrit en el Dictamen de la Comissió.

És per aquestes raons que ens oposem a l'esmena presentada pel Grup Socialista i, al mateix temps, amb el permís del senyor President, donaria per contestades totes les esmenes que d'aquí endavant vinguin —crec que són més d'una— de part del Grup Socialista, que facin referència al tema «atenció» en substitució de la paraula «tractament».

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, ara, a la votació de l'esmena del Grup Socialista de la Cambra en relació amb aquest redactat del títol.

Els qui siguin favorables a l'esmena del Grup Socialista, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena ha estat rebutjat per 21 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Ara anem a votar el Títol, naturalment amb les correccions que hem introduït.

Els qui siguin favorables a aquest text del Dictamen, poden posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El conjunt d'aquests Títols, o d'aquest Títol, ha estat aprovat per 65 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

Ara anem a votar el text del Dictamen per a l'article 24.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 24 ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

A l'article 25 hi ha una esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar-la...

El Sr. CLOTAS : Senyor President, el Grup Socialista considera les esmenes 21, 23 i 24 decaigudes, ja que insisteixen en el mateix aspecte de substituir «tractament» per «atenció», i dóna l'esmena número 35 per defensada.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a la votació de l'article 25, però aquí hi ha també una esmena tècnica que consisteix que a l'apartat 2, on diu «els programes de tractament han de constar» ha de dir «els programes de tractament d'un menor han de constar».

Amb aquesta prevenció posem a votació el text del Dictamen per a l'article 25.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-

se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 25, amb aquesta prevenció que ha fet la Presidència, queda aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

A l'article 26 hi havia aquesta esmena del Grup Socialista que ha decaigut, eh? Per tant, anem a votar el text del Dictamen per a aquest article 26.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen...

El Sr. CLOTAS : Senyor President, el Grup Socialista desitja votació separada dels paràgrafs primer i segon de l'article 26.

El Sr. PRESIDENT : Amb molt de gust, amb molt de gust. Farem, doncs, ara, la votació de l'apartat 1, de l'article 26, segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest apartat 1 de l'article 26 que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'apartat 1, de l'article 26, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació de l'apartat 2, d'aquest mateix article, segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat 2 del text del Dictamen, de l'article 26, ha estat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Ara som a l'article 27, per al qual no hi ha cap esmena. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, el Grup Socialista desitjaria també votació separada del primer punt d'aquest article respecte dels altres.

El Sr. PRESIDENT : Perfecte, molt bé. Els qui siguin favorables a l'apartat 1, de l'article 27, segons el text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat 1 de l'article 27 ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Ara podem passar a votar el paràgraf 2, amb tots els seus apartats.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt del text, poden posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat 2 de l'article 27, en la seva totalitat, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Com que les esmenes d'aquest article 28 han decaigut... (pausa), Capítol II, que també està equivocat, també hi ha un error en la forma de presentar-ho al *Butlletí*; i ha de ser Capítol II, «Classes de tractament».

Anem a votar el títol del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest títol del text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest títol ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en

contra i 21 abstencions.

A l'article 28 no hi ha esmenes. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables?

El 29 també està en el mateix cas. Si als senyors Diputats els sembla bé, els votarem conjuntament.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen segons els articles... Separat?

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : El Grup Socialista tenia a l'article 28 una esmena que ha decaigut, perquè ja s'havia realitzat el debat. Demanaria, per tant, votació separada de l'article 28 del 29, en el qual no hi havia cap esmena.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap inconvenient.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 28, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 28 ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

I ara passem a l'article 29, també per votar el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 29, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 29 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 30 hi ha una esmena del Grup Socialista de la Cambra.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, arribem a una de les esmenes importants des del punt de vista del nostre Grup parlamentari, que afecta dos temes, des del nostre punt de vista, importants.

Es tracta, d'una banda, del tema dels centres col·laboradors. Nosaltres creiem que centres col·laboradors han de ser aquells que pertanyen a persones o institucions públiques o a entitats privades sense ànim de lucre. Aquí està la diferència entre la posició del Grup Socialista i la del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Nosaltres voldríem circumscriure als centres col·laboradors aquelles entitats privades que no tenen ànim de lucre, al contrari exactament de la posició del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Crec que l'explicació podria ser àmplia, podria ser molt estesa i podria entrar a explicar molts factors, però crec que és fàcil entendre la posició del nostre Grup parlamentari. Amb la desgràcia, en la situació difícil de molts nois, de molts joves del nostre país, fruit d'insuficiències de la societat, nosaltres creiem que ningú té dret a obtenir lucre del tractament d'aquesta desgràcia. Jo, el que voldria demanar al Grup parlamentari de Convergència i Unió és que quan pugui a aquesta tribuna no busqui sofismes ni temes tècnics per oposar-se a aquesta esmena, perquè els problemes tècnics es podrien haver superat en el debat de Comissió, en el debat de Ponència, com s'ha fet. Jo els demano que pugin a aquesta tribuna i diguin molt clarament que ells estan d'acord que hi hagi entitats privades amb ànim de lucre que es lucrin d'aquesta situació; que ho diguin clarament en aquesta Cambra i que ho diguin clarament al país. Això crec que és el

que tenim dret a reclamar.

En segon lloc, nosaltres fem un afegitó molt important, i és dir que la tasca es realitzarà a través dels centres propis de l'Administració de la Generalitat i de l'Administració local, en un primer nivell. I, en un segon nivell, que també es podrà realitzar a través de centres col·laboradors, que, mitjançant acords amb el Departament corresponent, i complint el que preveu aquesta Llei. Aquest incís és fonamental, ja que, si no s'aprova, les úniques condicions que s'imposaran als centres col·laboradors seran aquelles que al seu moment el Conseller de Justícia lliurement decideixi reglamentar, tal com s'ha decidit en un dels primers articles d'aquesta Llei : els requisits d'inscripció, d'homologació, seran els que dicti el Conseller de Justícia.

Per a nosaltres, els centres col·laboradors han de complir també aquesta Llei, han de complir temes tan importants com les línies pedagògiques, com el nombre de places..., i si se'n diu que ja és així, no sabem quin és l'inconvenient per no votar-ho. Nosaltres creiem que no és així, i per això demanem que s'inclogui aquest afegitó en aquest article, perquè em sembla un tema important.

I em sembla molt més important tenint en compte el passat. Tots sabem que en els darrers decennis, en els centres de menors, la coacció, el càstic físic, la reclusió, les cèl·lules de cataris, han estat a l'ordre del dia. Nosaltres voldríem que això no tornés a succeir, i creiem que la millor forma d'assegurar-ho és demanar que els centres col·laboradors compleixin tot el que preveu aquesta Llei, i no tan sols el que el Conseller de Justícia al seu dia els demani.

Per això demanem a les senyores i els senyors Diputats el vot favorable a la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena del Grup Socialista, segons m'ha semblat entendre per boca del seu portaveu, senyor Soto, sembla que és moguda per una preocupació que pugui haver-hi un ànim de lucre en institucions col·laboradores; un ànim de lucre, a més, fora de lloc, en institucions col·laboradores del Departament de Justícia. Tinguin present que ja en l'article 4, quan es parla que la Generalitat, per mitjà del Departament de Justícia, fomenta, ajuda i potencia la iniciativa i la participació pel que fa a aquesta matèria, dels ajuntaments, les Diputacions i altres institucions, públiques o privades, sense finalitat de lucre. I això ho diem a l'hora d'establir en l'article 4 aquest ajut, aquest foment d'activitats, de col·laboració. Això és molt diferent del que estableix l'article 30; article 30 que no podem deixar de veure que està comprès dintre del Títol IV, referit al tractament de la delinqüència infantil i juvenil. Aleshores, en un moment donat, pot fer falta la col·laboració d'algun que altre centre, que, tot i tenint finalitat de lucre, pugui prestar un servei. Em refereixo a situacions psiquiàtriques i semblants, que poden tenir un ànim de lucre, perquè potser estan constituïdes en forma de societat anònima, poso per cas, i per què no s'han de poder també utilitzar aquests serveis que existeixen? Llavors, si allí era bo, quan es tracta de fomentar, ajudar, potenciar, etcètera, només les que no tenen finalitat de lucre, quan es tracta de fer un tractament específic en una cosa concreta, s'ha de poder també utilitzar qualsevol altre servei que existeixi, tingui o no tingui pels seus propis estatuts ànim de lucre.

Per tant, no veiem la necessitat d'afegir aquesta frase «entitats privades sense ànim de lucre», perquè limitaria innecessàriament la possibilitat d'utilitzar uns serveis que, en un moment donat, poden ser necessaris.

D'altra banda, pel que fa a afegir un paràgraf nou a aquest article, al final de tot, que diu : «l'acció de protecció i tutela de menors es realitzarà a través de centres propis de l'Administració de la Generalitat i de l'Administració local, també es podrà realitzar a través de centres col·laboradors, etcètera», tot això —em sembla que ja li vaig fer observar al senyor Soto en el debat de Comissió—, tot això està referit, com diu al començament, a l'acció de protecció i tutela de menors, que és un altre tema molt diferent del que contempla aquest Títol. Per tant, en tot cas, diria que està mal ubicada aquesta esmena, aquest paràgraf, dintre d'aquest Títol, perquè aquest Títol es refereix al tractament, i no a la protecció i tutela de menors, que és objecte del Títol VI.

Per aquests motius, per tant, votarem en contra de l'esmena presentada a aquest article pel Grup parlamentari Socialista.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, ara a la votació... (*L'l. Sr. Alay demana per parlar.*) Senyor Alay?

El Sr. ALAY : Senyor President, demanariem votació separada del que és modificació en el text de l'esmena del que és addició.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, el que està imprès en cursiva separat del que està imprès en negreta, eh? Bé. Anem a posar, doncs, a votació aquesta esmena. Primer votarem la part escrita en cursiva en el *Butlletí*, que comprèn els seus dos primers paràgrafs, i després el que està escrit en negreta, o sigui el tercer paràgraf.

Els qui siguin favorables als dos primers paràgrafs, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció, quant als seus dos primers paràgrafs.

Ara anem a posar a votació el darrer paràgraf, o sigui, el que està imprès en negretes.

Els qui siguin favorables a aquest paràgraf, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part final de l'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

A l'article 31 hi havia una esmena que ha quedat decaiguda. Per tant, hem de votar el text del Dictamen... Ah, perdó, no!, abans hem de votar el text del Dictamen per a l'article 30.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 30 —suposant que no s'hagi de separar o de desglossar cap dels seus apartats..., en conjunt, eh? —, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 30 ha estat aprovat per 59 vots a favor, 29 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'article 31, al qual hi havia una esmena que ha quedat decaiguda. Per tant, podem anar a la votació del text del Dictamen. De tota manera, l'article 32 no té esmenes. Es podria votar conjuntament, si no hi ha cap dificultat.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, el Grup Socialista, atès, com abans, que tenia presentada una esmena que decau, prefereix votació separada dels articles 31 i 32.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Bé, els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 31, que es posin drets.

Els qui hi són contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 31 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara a l'article 32, que no té esmenes, i, per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 32, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi són contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 32 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 33, al qual hi ha una esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya... (*L'l. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Considerem aquesta esmena decaiguda, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda; bé. Aleshores, el text del Dictamen per a l'article 33 serà posat ara a votació.

Els qui hi siguin favorables que es posin de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 33 ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Tenim ara una sèrie d'articles que no tenen esmena, que són els articles 34, 35, 36 i 37, però cal advertir que a l'article 35 hi ha també una d'aquestes esmenes tècniques a què ens hem referit al començament. És a la segona ratlla, allà on diu : «... els menors quan l'autoritat n'acorda la detenció», ha de dir : «... quan l'autoritat judicial n'acorda la detenció». Amb aquesta prevenció anem a sotmetre a votació, si els Il·lustres membres de la Cambra no hi tenen inconvenient, el conjunt d'aquests quatre articles, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que es posin de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests quatre articles, amb la prevenció que s'ha fet per a l'article 35, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 38, sobre el qual hi ha una sèrie d'esmenes, la primera de les quals és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres acumularíem l'esmena 28 i l'esmena 30, i la seva defensa està en el mateix *Butlletí* : són esmenes adreçades a evitar la massificació dels centres.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Des de l'escó, si m'ho permet també, senyor President, per dir que comprenem d'alguna manera la recança que pugui despertar aquests paràgrafs b) i c) del

número primer de l'article 38, pel que fa al nombre de places de les residències infantils i juvenils. S'estableix un nombre de places màxim de vint, en el text del Dictamen, però, a la vegada, es permet que hi hagi més d'una residència en un mateix local o establiment.

Evidentment, que no està fet amb cap mala intenció, de massificar i tal..., però comprenem que caldria potser aclarir-ho d'alguna manera. Com que a la vegada hi ha la realitat que avui existeixen uns centres que sobrepassen aquest nombre de places, encara que degudament compartimentats dintre, és a dir, que en un mateix centre hi ha dues, tres, quatre residències, doncs, en fi, per salvar aquesta qüestió, nosaltres estariem disposats a acceptar l'esmena del Grup parlamentari del PSUC, però a base d'una transacció amb una Disposició transitòria, que està redactada i està ja convinguda.

Aleshores, jo no sé, pregunto la mecànica aquí en aquesta Cambra, si es pot ja, donades per acceptades les esmenes del PSUC, al mateix temps, les que en els mateixos i idèntics termes fa el partit Socialista, al mateix temps substituint-ho per aquesta transaccional, que consisteix en la redacció d'una Disposició transitòria.

El Sr. PRESIDENT : Hauria de fer el favor de fer arribar aquest text a la Mesa. *(Ll. Sr. Vendrell lliura el text de l'esmena transaccional presentada.)*

Si el senyor Secretari té la bondat de llegir-lo?

El Sr. SECRETARI QUART : «Disposició transitòria segona : El nombre de places previst en les lletres b) i c) de l'article 38 s'entenen que es refereixen a les residències infantils i juvenils de nova creació, en les quals podria haver-hi, en un mateix establiment, més d'una residència, previ dictamen del Consell Assessor. Pel que fa a les actuals, es procurarà la seva adaptació a l'establert en l'esmentat article 38.» Va acompanyat de les signatures dels cinc Grups parlamentaris aquí presents.

(Ll. Sr. Ribó demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, nosaltres entenem que aquesta esmena no és una substitució, sinó que és una esmena que vol complementar la possibilitat, que es veurà en la votació, que s'acceptin aquestes dues esmenes, amb una nova definició que s'afegiria en la transitòria de la Llei. Per tant, considerem que, si de cas, també s'hauria de demanar al seu moment l'acceptació de tots els Grups parlamentaris al tràmit, si és que no ve firmada per tots els Grups.

El Sr. PRESIDENT : Sí, ve firmada per tots els Grups parlamentaris, per tant en l'admissió no hi ha problema. El problema està, si de cas, si això representa o no la retirada de les esmenes...

El Sr. RIBÓ : No, senyor President, no pot ser una retirada perquè no és una substitució al text. És una esmena nova que afegiríem al final, amb una transitòria.

(Ll. Sr. Subirà demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Perdó, senyor President, nosaltres entenem que sí que és transaccional, en el sentit que en acceptar les esmenes, tal com s'ha anunciat, el nostre Grup votarà a favor de l'esmena del Partit Socialista Unificat i del Partit Socialista, llavors queda una certa indefinició, i nosaltres el que pretenem amb aquesta addició que es proposa, signada

per tots els Grups parlamentaris, és precisar millor les coses, de tal manera que entre el Dictamen i l'esmena de supressió que es proposa hi ha, com a cosa intermèdia i, per tant, transaccional, la supressió aquí, la supressió aquí, però, en canvi, l'addició d'aquesta transacció que hem portat a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hi ha alguna dificultat per admetre aquesta posició i aquest enfocament de la qüestió? *(Pausa.) (Ll. Sr. Ribó s'aixeca per parlar.)*

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Senyor President, aquí la supressió és l'esmena, i, aleshores es pot entendre que en el sentit d'aquesta esmena es proposa, per part de tots els Grups parlamentaris, precisar-ho amb una esmena transitòria.

El Sr. PRESIDENT : Bé, s'accepta aquest punt de vista, o el conjunt de tots dos punts de vista? *(Pausa.)* Si no hi ha cap inconvenient, seguim amb les votacions, eh? *(Pausa.)* Algú més vol fer ús de la paraula per a qüestions d'ordre? *(Ll. Sr. Armet s'aixeca per parlar.)*

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : Senyor President, una qüestió d'ordre. Si no hi ha la retirada d'una esmena, no hi ha possibilitat de fer una esmena transaccional, malgrat que l'hagin signat els cinc Grups parlamentaris. Per tant, estariem obrint un procediment d'incloure un afegit a la Llei, que a nosaltres ens semblaria bé que hi hagués aquesta flexibilitat, si és un acord de la Mesa, però que, de fet, no consta que s'hagi fet mai en aquest Parlament, i no consta que hi hagi base reglamentària per fer-ho, em sembla, no? O sigui que aquí vol dir retirada d'esmena i esmena transaccional. Em sembla que és un element important. Ho dic perquè, si no, faríem un acte sens dubte que no correspondria a la tradició del nostre Parlament.

(Ll. Sr. Subirà demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, amb l'ànim de suggerir un mecanisme que em sembla que podria resoldre la dificultat formal. Ens trobem davant, en aquests moments, de dues esmenes, una del Partit Socialista Unificat i una del Partit Socialista, coincidents, però el tràmit, l'admissió a tràmit de l'esmena transaccional requereix la retirada d'una esmena.

Jo demano a veure si un dels dos Grups, amb el compromís nostre que votarem a favor de l'esmena que quedi en peu, admet la retirada de l'esmena per tal que es pugui tramitar la transaccional.

(Ll. Sr. Ribó demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Senyor President, retirem les nostres esmenes a aquest article.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Armet? *(Pausa.)* També. Molt bé. *(Remor de veus i rialles)* Només una? Així la que queda en peu és la del Grup Socialista; d'acord.

Bé, ara hem de seguir amb les altres esmenes d'aquest article.

Bé, anem a l'esmena número 29, del Grup Socialista.

(Ll. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.)

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)* : Senyor President, el Grup Socialista dona ja per defensades les esmenes 29 i 31.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé; no la 32 ni la 33, eh?; d'acord. Bé, ara anem a l'esmena número 30... està defensada aquesta ja? Ah, sí, és veritat. La 32, l'esmena 32. *(Ll. Sr. Barenys s'aixeca per parlar.)*

La Sra. BARENYS (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, respecte a aquesta esmena, nosaltres manteníem que els centres de règim semiobert haurien de tenir, com a màxim, una capacitat de cinquanta places en la línia, o amb la finalitat de poder afavorir la creació de nuclis i de grups de nois i de joves dintre dels centres, emmarcats en l'evolució del mateix nano, del mateix jove.

En aquest sentit, cinquanta ens semblava que era el número més adequat; setanta ens semblava que els grups podrien ser ja una mica massificats per poder-hi fer un treball psicopedagògic.

De tota manera, com que no hi ha possibilitat que prosperi l'esmena, la retirem.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena 33, també del Grup Socialista. El senyor Casares té la paraula per defensar-la.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, quant a aquesta esmena, tenint en compte l'esforç que tots els Grups han fet perquè l'article 38 tingués una redacció coherent i satisfactòria, nosaltres no voldríem insistir en aquesta esmena, que anava únicament destinada a donar un sentit més explícit, més clar al que segurament ja diu.

Amb aquest enteniment i amb la voluntat de no crear problemes sobre qüestions que podrien semblar subtileses, nosaltres retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Bé, ara, doncs, cal procedir ja a les votacions de les esmenes que han quedat subsistents a aquest article 38.

Els qui siguin favorables... d'aquestes, l'esmena 28 retirada, no?... Bé, retirada i a conseqüència d'això, transaccionada (*Pausa.*) Bé, l'esmena 29 del Grup Socialista de la Cambra... 29 i 31 conjuntament?, sembla bé? sí? Doncs votem-les conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat aprovades per 98 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions. (*Pausa.*)

Ara, anem a votar el text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 38 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 39, que té una esmena del Grup Socialista, i, per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Senyor President, defenso la 34, la 38, la 39 i la 48. Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest conjunt d'esmenes són relatives a la col·laboració de la Generalitat amb els ajuntaments en tot el que fa al tema de protecció de menors. Nosaltres considerem que, a pesar que els articles 4 i 5, aprovats ja en el text de la Llei, han millorat d'alguna manera la funció dels ajuntaments, assignant-los i clarificant quines foren les funcions d'atenció primària i, a la vegada, la responsabilitat de la Generalitat a potenciar el desenvolupament de la xarxa de serveis socials al nivell local i comarcal, creiem que encara hi queden buits i que, en coherència amb

aquests dos articles ja aprovats, s'hauria d'emplenar i donar cos a una colla d'articles en què queda confusa, novament, la funció dels ens locals.

Nosaltres, quan presentem l'esmena 34, que fa referència a l'article 39, relatiu a l'observació en medi obert, creiem que és necessari que, quan es parla d'aquesta observació, que és una funció que realitza un equip tècnic —ho estableix la Llei—, es faci en col·laboració amb els ajuntaments. Si no, el que podria passar és que, vostès, instal·lats temporalment en el municipi, en el territori municipal, hagin de començar de nou una tasca que els serveis socials de l'ajuntament estan fent, relativa als menors i, a la vegada, resseguir un camí que ja està fet, i duplicar i doblar les actuacions socials.

Quan vostès, també, plantegen quin ha de ser el paper del delegat d'assistència al menor, i diuen que ha de treballar coordinadament amb la resta de serveis comunitaris d'atenció a la infància i a la joventut, no estant d'acord a incloure que aquest treball comunitari s'ha de ficar, s'ha d'incloure, s'ha d'integrar dintre de la xarxa de serveis socials municipals, en aquells ajuntaments, evidentment, en què la xarxa estigui desenvolupada, que és en bastants ajuntaments de Catalunya.

Nosaltres creiem que cauen vostès en un greu error quan només parlen de serveis comunitaris i no parlen de les possibles xarxes que hi hagi en funcionament. Nosaltres creiem que el delegat d'assistència al menor, un cop situat en el municipi, necessita, evidentment, els serveis de l'ajuntament per tirar endavant la seva tasca; no es pot instal·lar d'una manera isolada, i en la comunitat, evidentment —vostès ho saben—, no s'hi pot treballar sol, sense punts de referència, i, com a conseqüència, cal comptar amb els ajuntaments.

Vostès saben que els ajuntaments han explicitat en més d'una ocasió la necessitat i la voluntat de col·laborar amb el Departament de Protecció i Tutela de Menors de la Generalitat, i, en aquest sentit, vam aprovar, em penso que fa dos anys i mig, una resolució en aquest Parlament de Catalunya.

Pel que fa referència a les esmenes 39 i 48, insistim novament a fer constar la col·laboració amb els ajuntaments, i creiem que això no és una redundància, no és una matisació més; creiem que no n'hi ha prou amb els principis generals establerts en l'article 4 i en l'article 5, sinó que cal coordinar —coordinar i superar— la possibilitat que es creïn dobles xarxes.

Nosaltres, des d'aquest Parlament, en més d'una ocasió hem denunciat, hem manifestat la nostra preocupació perquè en aquest moment, en el territori municipal, comarcal, s'estan produint dobles xarxes de serveis; creiem que aquesta Llei hauria d'intentar superar i corregir aquesta duplicitat per a una millor eficàcia i per a un millor treball en benefici de l'infant i de l'adolescent marginat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en fi, aquesta preocupació constantment manifestada, que puguin quedar marginats els ajuntaments en la tasca d'atenció a la infància en virtut d'aquesta Llei, em sembla que, en fi, que no hi ha motius perquè hi sigui. Aquesta Llei, a través de tot el seu articulat, compta constantment amb els ajuntaments per fer una tasca en col·laboració; compta amb els

ajuntaments per a l'assistència primària, i compta amb els ajuntaments en les mesures de tractament i de prevenció i de protecció i tutela de menors.

Ara bé, que això s'hagi de dir —i s'hagi de dir expressament en una sèrie d'articles, i en la manera, o en els articles, concretament, a què es refereixen les esmenes defensades per la Il·lustre Diputada, llavors, ja és una altra cosa.

L'esmena número 34 ho és a l'article 39, que estableix que l'observació en medi obert es fa per mitjà d'un equip tècnic de les característiques previstes en l'article 9 d'aquesta Llei; és a dir, un equip multidisciplinari, que funciona en el si de l'òrgan territorial de protecció de menors.

Llavors, l'esmena que pretenen introduir és que substitueixi aquest equip tècnic de les característiques establertes en l'article 9, i que es faci aquesta observació en medi obert per mitjà d'un equip tècnic en col·laboració amb els ajuntaments. Quin equip tècnic, i quina, aquesta col·laboració? Jo entenc que no hi pot haver un equip tècnic —és a dir, l'equip tècnic previst en l'article 9— que pugui emetre un dictamen ben fet, si no connecta amb els serveis socials de l'ajuntament, amb el barri on viu el menor, per conèixer les circumstàncies, les opinions sobre la conducta d'aquest menor, etcètera. És evident, això, no cal posar-ho; és evident que un equip tècnic ha de donar un informe, un diagnòstic, ha de connectar amb els serveis comunitaris, amb el veïnat, per poder conèixer perfectament aquest nano i poder-ne fer aquest dictamen o diagnòstic. Això és evident, i no cal que es manifesti en aquest sentit, que sempre sembla que dóna, no sé, que procedeix d'un cert recel, ja perquè existeixi aquest recel, i que no necessàriament i obligat per la Llei hagi de ser en col·laboració amb els ajuntaments, sinó que aquesta col·laboració és normal, perquè altrament no es pot comprendre que es pugui emetre un dictamen, doncs, amb un mínim de coneixements si no s'arriba als serveis socials —si és que hi són i funcionen— d'aquell ajuntament.

Bé. Pel que fa, també, a l'acolliment familiar, de l'article 46, que també pretén l'esmena 39 que es faci la cerca, el suport i el control de les persones o famílies encarregades d'acollir menors en règim de tractament, que es faci també en col·laboració amb els ajuntaments, quantes vegades no serà necessari de col·locar un menor fora de l'àmbit municipal d'un ajuntament? En una família radicada a fora, i no hi té res a veure, ja, aleshores, el tema de fer conjuntament amb els ajuntaments la cerca de la família adequada, perquè convindrà que estigui fora, precisament, d'aquell municipi, el menor, per sostreure'l de l'àmbit que el volta, que pot ser-li nociu.

I, finalment, també, el mateix tipus d'esmena, que demana col·laboració amb l'ajuntament corresponent a la residència del menor, en les tasques de suport i control —a veure com ho diu aquí...

El Sr. PRESIDENT : Perdó. Prego la Cambra que guardi silenci perquè ara hi ha una mica de desori aquí, eh? (*Remor de veus.*)

El Sr. VENDRELL : No, és el mateix. És el mateix; em semblava que m'equivocava. És el mateix : és la selecció de famílies, tant en el règim de tractament, com una de les mesures acordades per l'autoritat judicial, de tractament dels menors amb problemes de conducta, amb fets delictius, com també la selecció de famílies i persones que puguin acollir els menors en l'àmbit —de fet, és l'últim article esmenat en aquest sentit, o

que es pretén esmenar en aquest sentit, és l'article 59—, també, de l'aplicació i tutela.

En fi, per totes aquestes raons, ens sembla que són innecessàries aquestes esmenes, i, en aquest sentit, per tant, les votarem en contra.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Anem a votar, doncs, l'esmena número 34, que afecta l'article 39.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a votar el text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui siguin favorables... (*L'I. Sr. Casares demana per parlar.*) Perdó.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, demanaríem votació separada dels dos apartats, primer i segon.

El Sr. PRESIDENT : D'acord.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'apartat 1 de l'article 39, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat 1 ha estat aprovat per 71 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a la votació de l'apartat 2 d'aquest mateix text del Dictamen per a l'article 39.

Els qui siguin favorables a aquest apartat 2, que es posin drets.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat 2 de l'article 39 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 40. Si aquesta Presidència no ho té mal entès, l'esmena a aquest article ha estat defensada, ja. Per tant, podem passar directament a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 35, que es posin de peu dret.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, la nostra opinió és que ha estat defensada i decaiguda.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda, perdó. Perdó. Doncs, aleshores, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 40, que es posin de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 40 ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

I ara, anem al 41, que no té esmena, i que, per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 41 ha estat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Sembla que ara és aconsellable de suspendre la sessió per

reprendre-la aquesta tarda, a dos quarts de cinc. Prego puntualitat.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i catorze minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, el Lletrat Sr. De Alfonso i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i de Justícia.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Recordeu que ens hem quedat a l'article 42, que és el que té una esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, senyor President, des de l'escó mateix, defensaré l'esmena 36 i la 37, a l'article 42 i al 43.

Aquestes dues esmenes tenen com a objectiu incloure en el text de l'article també la paraula, el concepte d'«altres professionals», és a dir, a l'article 42, perdó, un moment (*pausa*), estableix que «és funció del delegat d'assistència al menor» i nosaltres, en coherència amb l'article 41, hi afegiríem «i d'altres professionals» i també el mateix afegitó correspondria a l'article 43 que parla dels delegats d'assistència al menor amb el benentès que en l'article 41 ja s'estableix que el tractament en medi obert es fa mitjançant els delegats, assistència al menor o altres professionals o pels serveis col·laboradors. Creiem que és una coherència afegir aquesta esmena als articles de què he fet referència. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Gràcies, senyor President, des del mateix escó, per fer un torn en contra a aquestes dues esmenes del Grup parlamentari Socialista en el sentit que entenem, i així el text del Projecte de Llei ho estableix, que la funció del delegat d'assistència al menor és una funció que li pertoca per la seva mateixa professionalitat i titulació amb la qual actua i per a la qual ha estat seleccionat i format en aquesta tasca.

Pretén el Projecte de Llei, segons el text del Dictamen, es desprèn del contingut d'aquests dos articles, que tota la funció d'atenció al menor en medi obert com a resultat d'un acord adoptat així pel Tribunal o jutge de menors estigui feta per una persona integrada en un organisme propi del Departament de Justícia, ja que, com tota altra mesura que pugui prendre l'autoritat judicial respecte als menors, l'entitat, l'organisme encarregat de portar-ho en compliment ha de ser, sens dubte, el Departament de Justícia segons reiteradament ja n'hem estat parlant aquest matí.

Aleshores, això no obsta perquè el delegat d'assistència al menor es pugui valer de col·laboradors, que poden ser altres professionals, però el responsable davant del Tribunal de menors ha de ser persona integrada en el mateix Departament de Justícia, que és el responsable davant d'aquesta autoritat judicial de l'acompliment de la mesura de llibertat vigilada.

Llavors, aquesta és la intenció del text del Dictamen, de qui

sigui el delegat d'assistència al menor. Llavors, equiparar que aquesta funció pugui portar-se a terme pel delegat d'assistència al menor o per un altre professional ens sembla inadequat i portaria una mica al confusionisme.

El que pretén aquesta Llei, ho hem estat dient reiteradament el matí, és que tots els acords de l'autoritat judicial respecte a menors siguin encarregats, quant al seu compliment, al Departament de Justícia. Els delegats d'assistència al menor pertanyen al Departament de Justícia i assumeixen aquesta responsabilitat. Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem passar, doncs, a la votació d'aquesta esmena número 36, a l'article 42.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets. (*L'I. Sr. Casares demana per parlar.*)

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, demanariem votació separada dels dos paràgrafs.

El Sr. PRESIDENT : De tots dos? Bé, perfectament.

Bé, anem a votar l'esmena. Després votarem el text del Dictamen de la manera sol·licitada per l'Il·lustre Diputat.

Els qui estiguin a favor de l'esmena 36, a l'article 42, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció. Aleshores, hem d'anar a la votació del text del Dictamen, i ho farem separadament segons ha estat interessat per l'Il·lustre Diputat senyor Casares. Per tant, ara anem a la votació de l'apartat 1.

Els qui estiguin a favor de l'apartat 1, segons el text del Dictamen, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, en el seu apartat 1, ha estat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem ara a l'apartat 2, d'aquest mateix article, segons el text del Dictamen.

Els qui hi estiguin a favor, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, en l'apartat 2 de l'article 42, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara hi ha l'esmena a l'article 43, esmena 37, que crec que tots estarem d'acord que queda decaiguda, no? Per tant, ja és com si no existís i, per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen de l'article 43.

Els qui estiguin a favor d'aquest text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Som ara a l'article 44, que té una esmena que ja ha estat defensada.

Per tant, podem procedir ja a la votació d'aquesta esmena.

Els qui estiguin a favor de l'esmena 38, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del text del Dictamen d'aquest article 44.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 44, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 44 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Els articles 45 i 46 no tenen esmenes. Hi ha inconvenient que els votem conjuntament, aquests dos articles? Es pot fer? Separadament? Molt bé. *(Pausa.)*

Se sotmet a votació el text del Dictamen de l'article 45.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 45 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 46, que té una esmena del Grup Socialista, número 39. Ha estat defensada ja, eh? Per tant, podem passar a la seva votació. *(L'I. Sr. Casares demana per parlar.)*

El Sr. CASARES *(de l'escó estant)* : Senyor President, demanem votació separada dels números 1 i 2.

El Sr. PRESIDENT : Després de l'esmena, naturalment.

Per tant, l'esmena ara se sotmet a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena número 39... De caiguda? Bé, fora, doncs.

Anem a votar, doncs, el text del Dictamen per a l'article 46, separadament els dos apartats, tal com ha estat sol·licitat per l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

Passem primer a l'apartat número 1.

Els qui estiguin a favor d'aquest apartat de l'article 46, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per l'apartat 1 de l'article 46 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'apartat segon.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per l'apartat segon de l'article 46, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'apartat segon de l'article 46, segons el text de Dictamen, ha estat aprovat per 69 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 40, que es refereix a tot el Títol V de l'article 47 —els prego que tinguin en compte la rectificació— fins a l'article 53, perquè està equivocat el text del *Butlletí*.

Per tant, és això, que és una esmena de supressió. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena fa referència a la supressió del Capítol V de la Llei, a bastament argumentat aquest matí quan hem defensat l'esmena de devolució i l'esmena número 3, en què també pre-

sentàvem la supressió d'aquest punt b) de la Llei.

Nosaltres, ho volem deixar molt clar, defensem que la Justícia ha d'intervenir en la vida dels ciutadans, així ho hem manifestat en tot el conjunt d'esmenes i recolzament que hem donat en determinats articles, però que la justícia ha d'intervenir quan hi ha indicis racionals que la Llei ha estat transgredida. D'aquí aquesta orientació que hem donat en les nostres aportacions, el nostre Grup parlamentari.

Ara bé, penso que encara potser som a temps a raonar, per última vegada, i amb el màxim de serenitat possible, la incoherència que la inclusió d'aquest Capítol número 5 representa en el conjunt de la Llei de Protecció de Menors. No únicament pel model de Llei que nosaltres voldríem que fos, sinó dintre del marc normatiu que vostès plantegen. Vostès a l'article 47 circumscriuen la prevenció dels menors, diu textualment : «en els termes d'aquesta Llei la prevenció de la delinqüència consisteix en intervencions obligatòries en els casos d'aquells menors de més de deu anys i menys de divuit que presenten una conducta que fa preveure un elevat risc de comissió d'infraccions penals. La deducció que en podríem treure, des d'una lectura d'aquest, és que vostès volen desenvolupar un ampli marc d'actuació, però seguidament, a mesura que es van llegint els articles que precedeixen aquest Capítol número 5, veiem que vostès plantegen com a mesures preventives des de l'ajuda econòmica, des de l'assignació d'un delegat d'assistència al menor, des de l'assistència a determinats centres oberts, nosaltres volem dir novament que això, des del nostre punt de vista, i des d'una concepció de treball social, i des de qualsevol perspectiva d'estudi o anàlisi sociològica no és correcte, és incoherent, és equivocat, que vostès fan un plantejament de la prevenció sota uns paràmetres més relacionats amb mesures assistencials, amb mesures individuals o el que es podria entendre per prevenció, encara que vulguin circumscriure la prevenció a un nivell que en diuen terciari, però que amb un concepte i amb una comprensió àmplia no té sentit.

A nosaltres ens semblava que aquesta concepció estava clara i així també ho hem manifestat en el plantejament que es feia en un Projecte de Llei de Serveis Socials que es va presentar en aquest Parlament de Catalunya i això ens ho ratifica el fet que si observem com s'ha portat a terme la política de prevenció pel Govern de la Generalitat, la prevenció del risc de la delinqüència, tema que penso que és molt seriós i que l'hem d'abordar d'una manera global i integrada, aquesta Llei no compleix les expectatives, si més no, el títol del Capítol no es correspon amb el que hauria de ser la prevenció, hauríem de referir-ho a mesures assistencials, com diu o a mesures d'atenció, i dic això que no es correspon perquè em sembla que és interessant que tots vostès sàpiguen o tinguin coneixement —potser ja el tenen—, d'unes dades que nosaltres hem pogut extreure d'una memòria anual de la policia a nivell de l'Estat, que reflecteix que a Catalunya aquestes mesures de prevenció, ni des d'un Departament ni des d'un altre Departament, ni des de la Direcció de Serveis Socials, perquè encara no hi ha una Llei que plantegi una política global integrada. I des de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors, que es planteja una mínima prevenció de baix risc, de baixa volada, que no cobreix uns mínims, ens trobem que el que ha de ser la prevenció i la protecció dels joves i la prevenció del risc no es correspon amb el que voldríem que es correspongués d'una manera global-

ment plantejada.

Les dades que els puc resumir en dos segons són les següents : un noi de 15 anys, B.S., no cal dir el nom, l'any 84 ha estat retingut deu vegades per robatoris, lesions i resistència. Un jove de 14 anys, J.J., ha estat retingut durant l'any 1984 setze vegades per robatori. Un jove, J.F., una noia, en aquest cas, de 15 anys, ha estat retinguda per robatori amb intimidació deu vegades durant l'any 84. Una noia, M.A., 14 anys, ha estat retinguda durant l'any 84 deu vegades per robatori. Un noi, A.U., ha estat retingut nou vegades durant l'any 1984 per robatoris. Un noi, R.M., de 14 anys, ha estat retingut vuit vegades per robatori. Bé, podria donar una llista llarguíssima d'aquestes retencions i d'aquests problemes que detecten i manifesten —i potser podríem posar en dubte que la mesura que se'ls ha aplicat no ha estat l'adequada—, però que a la vegada també manifesten i detecten que la política de la prevenció no és l'adequada, no és l'ajustada, que la que es planteja des de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors amb aquest Projecte de Llei no correspon a les expectatives que la mateixa Llei pot crear, i també la ineficàcia o el buit que hi ha pels altres Departaments de la Generalitat en plantejar una política necessària per a la prevenció del risc i per al millorament del benestar de la infància.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, com deia la Illustre Diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, ja s'ha tractat a bastament, pel Grup parlamentari Socialista, aquest tema en les intervencions d'aquest matí. Però jo també voldria dir que també a bastament pel meu Grup parlamentari s'ha dit, repetides vegades, que aquest Títol referent a la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil l'entenem necessari, necessari formant part del concepte protecció de menors en l'àmbit que agafa aquesta Llei, perquè hi ha situacions que per la seva especificitat, per les seves característiques no poden ser ateses pels serveis socials, pels ajuntaments, pels que tenen un contacte més immediat en els serveis comunitaris. I és aleshores, i només aleshores, quan es facultaria diríem els serveis del Departament de Justícia, per prendre mesures preventives a favor d'aquests menors.

No voldria ser reiteratiu amb els arguments que ja aquest matí he donat, en favor del text del Dictamen en aquesta matèria, però sí que voldria perfilar una mica més encara quin és el contingut d'aquest Títol, perquè, vostès, senyores i senyors Diputats, s'adonin de l'espai que es pretén ocupar i de quina manera s'ha de fer.

En primer lloc quant a la manera que la Llei permet actuar, el Departament de Justícia en mesures de prevenció és només quan pugui comptar amb el consentiment dels pares del menor. És a dir, no té res a veure això amb una actuació judicial, no té res a veure amb mesures coercitives, sinó que s'ha de comptar sempre, necessàriament, amb el consentiment dels pares per aplicar alguna de les mesures que aquest mateix Títol, concretament l'article 51 crec que és, determina.

I quines són aquestes mesures? Quant a internament només en un centre obert, dels quals aquest matí n'hem parlat, que són les llars, les residències infantils i juvenils, mai en un centre semiobert i mai en un centre tancat. Només en un

centre semiobert, també amb altres tipus de mesures com és confiar el menor a l'atenció d'un delegat d'assistència al menor per fer un tractament en medi obert, etcètera. No són mesures diríem que escaiguin més a una autoritat de tipus judicial, són mesures en aquest límit només i sempre que, repeteixo, es compti amb el consentiment i voluntat dels pares o representants legals del menor. I encara hi ha una altra característica que també anunciava aquest matí, perquè vegin bé, senyores i senyors Diputats, que l'actuació del Departament de Justícia en aquest àmbit té un sentit només subsidiari; subsidiari quan els serveis socials d'un ajuntament, per exemple, no puguin soldre el problema perquè convingui que altres més especialitzats ho facin i, si això ho deia aquest matí, ara ho puc encara corroborar d'una manera més ferma en haver-se signat una transacció en una esmena presentada a l'article 48 dins aquest Títol, pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, transacció amb la qual el nou redactat de l'article recull d'una manera molt clara i concisa aquesta subsidiarietat pel Departament de Justícia, respecte a l'acció preventiva que poden i han de fer els ajuntaments. Per tant, amb tot això, sembla que ja sobren arguments, jo no sé si queda prou clar, però no se m'ocorre ja pintar-ho d'una manera més clarificadora, perquè entenc que és suficient amb el que porto dit per comprendre que aquesta acció preventiva del Departament de Justícia té aquests límits i que em sembla, per altra part, que han de correspondre al Departament de Justícia, perquè té ja una organització i uns educadors propis per al tractament de la delinqüència que és molt semblant al tractament d'aquests joves que ja ratllen quasi la delinqüència.

L'al·lusió que ha fet la Illustre Diputada senyora Rosa Bareny a uns noms, uns noms que no ha dit, evidentment, i ben fet, d'uns joves que han estat reiteradament retinguts, ha dit, jo diria detinguts, en comissaries o el que sigui per una sèrie de fets delictius, no veig que tingui res a veure, o no he entès jo a què venia aquesta al·lusió, perquè si es tracta de fets delictius no són mesures preventives les que s'han de prendre, serà el Tribunal Tutelar que haurà pres mesures, potser amb una ineficàcia de resultats, perquè certament no sempre s'aconsegueixen resultats positius, però ja és un altre tema, és el tema del tractament de la delinqüència juvenil que hem contemplat en un Títol anterior, i que no té res a veure amb la prevenció, referida només a menors, que sense haver comès fet delictiu ratllen, amb la seva conducta, un comportament gairebé semblant o almenys un trastorn de conducta que fa necessàries mesures de prevenció perquè un altre dia no caigui en infraccions de tipus penal.

Res més, per tant. Ens hem d'oposar a aquesta esmena a la totalitat del Títol, per les raons a bastament exposades aquest matí, i ara reiterades.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena, número 40, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 60 en contra

i cap abstenció.

Passem ara a l'article 47, que té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 41. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Rafael Ribó. Retirada? Gràcies.

Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen. El text del Dictamen per a l'article 47 és el que sotmetem ara a votació.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen d'aquest article ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

A l'article 48 hi ha també una esmena, número 42, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Sí, senyor President, des de l'escó i brevíssimament és una esmena que pretén subratllar el paper dels ajuntaments, en la línia anunciada per part nostra des de la primera intervenció en aquesta Llei i que quedessin només en l'actuació dels Departaments els òrgans territorials del Departament de Justícia, com una actuació subsidiària a l'acció municipal.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, per dir que nosaltres, amb l'afany que ja he manifestat abans, que quedi clar que, efectivament, la participació del Departament de Justícia en temàtica de prevenció, serà subsidiària d'allò que no puguin arribar a fer els ajuntaments, hem subscrit, juntament amb el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que subscriuen també els altres Grups parlamentaris, una transaccional que ara presento a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Si volen fer el favor d'acostar-la a la Mesa? (*L'I. Sr. Vendrell lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional presentada.*)

Bé, l'esmena ha estat signada per quatre Grups. Ara la llegirem, però falta una signatura que hauria de dir-nos el Grup corresponent si s'hi oposa o no. (*L'I. Sr. Clotas demana per parlar.*)

El Sr. CLOTAS : No ens oposem a la tramitació. De tota manera ens reservem el vot en relació amb aquesta esmena.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Esmena transaccional a l'esmena 42, del PSUC : «Article 48 : L'adopció de les mesures previstes en aquest Títol serà competència del Departament de Justícia, a través dels òrgans territorials contemplats a l'article 8, que actuaran quan l'ajuntament del qual provingui el menor no pugui atendre directament el cas, per la seva especificitat o per la manca de mitjans adequats per fer-ho.» Signat, quatre Grups parlamentaris : Convergència i Unió, Esquerra Republicana, Grup Popular i Grup del PSU.

El Sr. PRESIDENT : Bé, queda entès que l'esmena es retira i que el Grup Socialista no s'oposa a la transaccional; per tant, anem a sotmetre-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena transaccional que ha estat llegida, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 62 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Ara, passarem, doncs, al text del Dictamen per a aquest article 48... (*Pausa.*) Bé, sí, l'esmena que substitueix el text del Dictamen.

Ara tenim els articles 49, 50, 51, 52, 53 i 54, que no tenen esmenes però tenen, en canvi, esmenes tècniques, de les quals ja hem anunciat que n'hi havia diverses. Prego els senyors Diputats que en prenguin nota.

A l'article 51, l'esmena tècnica consisteix que l'apartat c), allà on diu : «la destinació a un centre de règim obert, bé sigui una llar de família o bé sigui una residència», els mots «de família» han estat suprimits.

Al 52, a la primera ratlla, on diu : «els menors subjectes a la protecció establerta per l'article 51», ha de dir : «establerta en aquest Títol».

I, finalment, a l'article 54, al final, on diu «en l'exercici de les seves competències», cal afegir : «i en la forma que disposi».

Amb aquestes observacions, anem a sotmetre als Il·lustres membres de la Cambra aquest conjunt d'articles, però els prego que em diguin si volen que ho fem separatament o agrupadament, en la forma que tinguin per convenient.

(*L'I. Sr. Casares s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, a nosaltres ens sembla que es podrien votar tots fins al 53, però demanàriem votació separada del 54, que és el primer article en què comença ja un Títol diferent.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé; així, doncs, votarem conjuntament del 49 al 53, ambdós compresos, i el 54 a part.

Bé, doncs, els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen dels articles del 49 al 53, ambdós compresos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per als articles 49 al 53, ambdós compresos, ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

I ara anem a sotmetre a votació el text del Dictamen de l'article 54.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 54, entès amb la modificació tècnica que s'ha advertit, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 54, amb l'observació feta, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara tenim l'esmena 43, que afecta el títol de la Secció. Presentada pel Grup Socialista, tinc el gust de donar la paraula per defensar-la a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, gràcies, senyor President. Defensaré la 43 i la 44, i anuncio que retirem la 45.

En relació amb l'esmena 43, que és una esmena al títol de la Secció, que parla del diagnòstic i de l'acolliment provisional, està fonamentada en substituir la paraula «diagnòstic» per «atenció». Aquest argument està en la mateixa línia de quan proposàvem substituir la paraula «tractament». Per a nosaltres, «diagnòstic» considerem que dintre del llenguatge que s'uti-

litza avui dia en la psicologia, en la sociologia, en el treball social, és un terme totalment medicalitzat. Fixin-se vostès que el diccionari estableix que el diagnòstic és un conjunt de signes que serveixen per fixar la naturalesa d'una malaltia. En aquest sentit, pensem, creiem, que la paraula «atenció» és molt més adequada i acurada amb el que fa referència al títol d'aquesta Secció.

Respecte a l'esmena 44, ve a fer una substitució a tot el que és l'article 55, és a dir, que també estableix el concepte de «diagnòstic», i diu que aquest concepte de «diagnòstic» consisteix en examinar i avaluar el cas i posar-lo en coneixement de l'autoritat judicial corresponent. A nosaltres ens sembla que quan volem parlar de diagnòstic hem de precisar que es tracta de partir del coneixement de la situació física, psíquica i social del menor; no es pot parlar d'una avaluació del cas, que, en tot cas —valgui la redundància—, no vol dir res.

A nosaltres ens sembla que aquestes esmenes milloren les paraules, els conceptes que en la Llei s'estableixen, i ens semblaria totalment coherent que s'acceptessin aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Gràcies, senyor President. Tornem a estar en un tema de terminologia. També ha quedat a bastament explicat aquest matí pel meu Grup que la paraula «diagnòstic» ens sembla la més escaient; és la que millor explica el que es pretén fer, és a dir, és un dictamen complet. A més, ha de comprendre també, doncs, el futur, és a dir, el pla d'actuació, el pla de tractament del cas, i, per tant, nosaltres la volem mantenir.

Em sembla que les altres dues esmenes estan en la mateixa línia, i, per tant, doncs, dono ja per fet el torn en contra a aquestes esmenes del Grup parlamentari Socialista.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a procedir, doncs, a la votació d'aquesta esmena 43, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Tenim ara aquesta esmena 44, que ja ha estat defensada i contradita, i, per tant, podem posar-la a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Jo voldria fer un prec als Il·lustres membres de la Cambra, que procurin que en el moment que hi hagi votacions no hi hagi moviment perquè ens hi perdem; ja no sabem qui ha votat i qui no ha votat, eh? Per tant, que procurin que quedi ben clar, que són dins la Sala, i que es posen drets o que estan asseguts.

Bé, ara anem al text del Dictamen per a l'article 55.

Els qui estiguin a favor d'aquest article segons el text del

Dictamen, que tingui la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 55 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

A l'article 56 no hi ha cap esmena; per tant, podríem passar a votar el text del Dictamen. Consta de dos apartats... Es poden votar conjuntament? *(Pausa.)*

Bé, doncs, els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a tot l'article 56, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 56 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 57 hi ha una esmena al segon paràgraf, que ha estat retirada, si no ho tinc mal entès.

Aleshores, a la lletra c) hi ha una esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, i, per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena també té com a objectiu millorar el text del Projecte, en el sentit de matisar o concretar, o més aviat canviar el concepte de centre propi o col·laborador, que no creiem que especifiqui a quin tipus de centre es refereix i necessita el menor que és objecte de l'atenció continuada, i intentar aclarir aquesta qüestió, establint en el punt c) de l'article al qual fa referència aquesta esmena, l'article 57, «un centre diürn o un centre residencial».

També l'esmena 49, que donaria per defensada, i que fa referència a l'article 60, va orientada en aquesta mateixa línia de suplir el centre propi o col·laborador per un equipament diürn i residencial.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Gràcies, senyor President. Es tracta, per part d'aquesta esmena, només de substituir la referència que es fa, com a mesura a prendre, la de l'estada del menor en un centre o en un servei propi o col·laborador. Ens semblen a bastament suficients aquestes paraules, i no cal parlar d'equipament diürn o residencial de serveis socials. Per què necessàriament de serveis socials?, em pregunto. És a dir, qualsevol centre propi o col·laborador —i al començament, en els principis generals de la Llei ja es parla del que és i què s'entén per centre col·laborador— ha de ser un centre idoni per poder portar-hi un menor en situació de protecció judicial. Per tant, no podem acceptar aquesta esmena.

Pel que fa a la que, semblantment, ha defensat la Il·lustre Diputada, a l'article 60, per congruència amb aquest article que ara examinem —el 57—, tampoc no podem acceptar-la, en no trobar-se en condicions per fer-ho, i, sobretot, perquè, si s'arriba a votar favorablement —com així ho espero— el Dictamen de la Comissió a l'article 57, no tindria sentit, i entenc que hauria de considerar-se com a decaiguda l'esmena número 49, del Grup parlamentari Socialista.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, substanciades ja aquestes esmenes, anem a sotmetre a votació l'esmena 46, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara hi ha una esmena que és per a l'addició... Perdó, no, té raó, hem de votar primer el text del Dictamen per a l'article 57. Cal esmentar que hi ha una esmena tècnica que afecta l'apartat d), allà on diu: «l'execució d'altres mesures», s'ha de suprimir «l'execució» i el «de» apostrofat, eh? O sigui, comença per «altres mesures d'indole educativa». Amb aquesta prevenció sotmetem el text del Dictamen, per a l'article 57, a la consideració dels Il·lustres membres de la Cambra.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 57, amb la prevenció que s'ha advertit, queda aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, hi ha l'addició d'un nou article, que correspon a l'esmena 47, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar aquesta esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Moltes gràcies. L'article 58 no té esmena; per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 58, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi voten en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 58 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 59 hi ha una esmena, al tercer paràgraf, que ja ha estat defensada, i, per tant, també combatuda. Podem passar, doncs, a la votació d'aquesta esmena, que és del Grup Socialista. (L'I. Sr. Clotas demana per parlar.) El senyor Higini Clotas té la paraula.

El Sr. CLOTAS (de l'escó estant): Senyor President, únicament per demanar votació separada del punt tercer d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Bé... Ah, per a després, sí, ben entès. Anem a votar, doncs, l'esmena.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (Pausa.) És decaiguda? (Pausa.) Bé. La Presidència acceptarà el criteri que el Grup tingui per convenient.

El Sr. CLOTAS (de l'escó estant): Senyor President, el Grup Socialista havia entès que quan el senyor President ha esmentat l'esmena 48, deia que ja estava defensada i fins i tot decaiguda. El Grup Socialista entenia que estava decaiguda...

El Sr. PRESIDENT: Jo he dit que estava «defensada i combatuda» (rialles), no decaiguda.

El Sr. CLOTAS: Havíem entès «decaiguda». En tot cas, creiem, efectivament, que està decaiguda, tenint en compte que ja ha estat reiterades vegades defensat el canvi del «Departament corresponent» pel «Departament de Justícia». Per tant, consideràvem també decaiguda aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votar, doncs, el text del Dictamen per a l'article 59. Es poden votar els tres apartats conjuntament? (Pausa.) El tercer, a part? Molt bé, doncs, els dos primers punts del text del Dictamen per a l'article 59, són els que se sotmeten a la consideració dels Il·lustres membres de la Cambra.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests apartats de l'article 59, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, sotmetem a votació l'apartat tercer d'aquest mateix article, segons el text del Dictamen.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen d'aquest apartat ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Som ara a l'article 60, que té una esmena que ha estat defensada, però que, a més, està decaiguda. Per tant, podem passar a la votació de l'article 60, segons el text del Dictamen.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 60 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara hi ha la Disposició addicional, que no té cap esmena, i que, per tant, també podem sotmetre a votació.

La transitòria, que, de moment, era única, també podria posar-se a votació. (L'I. Sr. Subirà demana per parlar.) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ: Sí, senyor President. Nosaltres voldríem que no s'acumulés la votació; és a dir, que es votés separatament la Disposició addicional i després, quan calgui, la transitòria.

El Sr. PRESIDENT: Perfecte; molt bé.

Els qui estiguin a favor de la Disposició addicional segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Disposició addicional ha estat rebutjada per cap vot a favor, 68 en contra i 26 abstencions.

Per tant, aquesta Disposició desapareix. (Rialles.)

(L'I. Sr. Clotas demana per parlar.)

El Sr. CLOTAS (de l'escó estant): Senyor President, el Grup Socialista demanaria explicació —en virtut de l'article 82 del Reglament— parcial del vot d'aquesta Disposició addicional, tenint en compte que aquesta és una disposició addicional que, si surt en el Dictamen de Comissió, és perquè hi ha una majoria en la Comissió, que ho aprova; en haver-se produït aquí una successiva votació diferenciada dels Grups, que fan que aquest acord de Comissió desaparegui en el Ple, demanaríem una explicació de vot parcial per a aquest article, en haver canviat el Grup Socialista la decisió.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: La Mesa ha tingut, com veuen vostès,

una reunió minúscula per debatre aquest punt una mica imprevis, i concedeix a cada un dels Grups que vulguin expressar el seu criteri, dos minuts, a cada un.

Qui són els qui volen fer aquesta...? El senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb tota brevetat, nosaltres creiem que calia una explicació de vot, perquè no hi hagués cap dubte, o, almenys, no hi hagués una sospita d'alguna cosa difícil d'explicar en el que acaba de succeir. És a dir, un text que ha tingut les següents vicissituds : en el Projecte de Llei inicial no hi havia absolutament res referit al problema de les infraccions i del procediment sancionador; davant d'aquesta mancança, el meu Grup, el Grup Socialista, va considerar que això era una llacuna important, i que calia omplir-la; va presentar una esmena amb el text que encara ara figurava, fins a aquest moment, en el Dictamen de la Comissió, i aquest text va ser aprovat per tots els Grups, perquè es va entendre que era correcte, efectivament, omplir aquesta llacuna.

Amb posterioritat, sembla que hi ha hagut dubtes a propòsit de la procedència d'establir aquest mandat al Consell Executiu, per tal que sancioni les infraccions de caràcter administratiu dels drets i les obligacions establerts en aquesta Llei, i això ha donat lloc a una actitud que pot causar sorpresa, que cap Grup no hi hagi votat a favor. S'ha votat en contra, i, per tant, no sortirà, però el nostre Grup ha cregut convenient expressar la seva posició política davant aquest fet, amb una abstenció que significa, efectivament, que hi pot haver dubtes quant a la forma com estava redactada aquesta Disposició addicional, però, en tot cas, sí que no té dubtes que calia que en aquesta Llei, des del començament, hi hagués una disposició que establís la necessitat de sancionar les infraccions. Per tant, això queda en peu, i creiem que, en tot cas, algú haurà de suplir, d'alguna manera, aquesta mancança important.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun altre Grup vol fer ús d'aquests dos minuts per explicar el seu vot? L'Illustre Diputat senyor Vendrell té la paraula.

El Sr. VENDRELL (*de l'escó estant*) : Senyor President, moltes gràcies. Com que els dos minuts passen molt de pressa, i no és cosa d'estendre's més, jo haig de dir que comparteixo tota la primera part de la intervenció que acaba de fer el meu company, l'Illustre Diputat senyor Casares, quant a l'origen d'aquest text, fruit d'una esmena presentada pel Grup parlamentari Socialista, que la resta dels Grups vam compartir perquè ens semblava que, des del moment que es crea en el cos de la Llei una inspecció de cara a vigilar... per la protecció dels drets de la infància, etcètera, doncs, cal establir també unes sancions. Però, després, ens ha entrat a tots el dubte de si això podia ser constitucional. Vull dir que caldria fer tot un numerat de casos, és a dir, tipificar aquelles infraccions sotmeses a sanció i, per altra part, dir quines sancions.

Llavors, tot això s'escapa del contingut propi d'aquesta Llei, i per això, feta aquesta reflexió, i per no fregar la inconstitucionalitat, hem cregut oportú de votar en contra d'aquesta Disposició final.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot?

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, donem per clos, ja...

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdoni, senyor Pujol, és que no l'havia vist. El senyor Pujol té la paraula.

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Només per contestar també al senyor Casares —i crec que és un deure de cortesia parlamentària—, per què nosaltres hem emès aquesta votació, i és perquè, insistint en la teoria del Portaveu del Grup de Convergència i Unió, nosaltres hem cregut, després d'haver fet les consultes adients, que, per reglament, no es poden regular les sancions. Això podria caure en el perill d'una causa d'inconstitucionalitat.

Llavors, per aquest mateix motiu, i com ja es veu en la mateixa consulta i amb les mateixes explicacions, nosaltres hem fet el vot, com s'ha vist en aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, doncs, aquesta qüestió ha estat ja substanciada, i podem tornar a avançar. I tenim ara una Disposició transitòria, que tenint en compte que hi ha una transaccional convertida també en transitòria, aquesta seria la primera i, l'altra, en cas de ser aprovada, seria la segona.

Per tant, anem ara a la votació del text del Dictamen d'aquesta Disposició transitòria, que no té esmenes, i que té dos apartats, i prego que els Diputats diguin a aquesta Presidència si creuen que poden votar conjuntament els dos apartats.

Bé, doncs, aleshores, els qui estiguin a favor del text del Dictamen per aquests dos apartats de la Disposició transitòria, que ara probablement serà primera, poden posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquesta Disposició transitòria, probablement primera, queda aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, recordaran els Il·lustres membres de la Cambra que hem aprovat, en principi, una esmena transaccional per convertir-la en Disposició transitòria segona. És ara el moment, doncs, de refermar el nostre criteri sobre aquesta qüestió. Suposo que tots els Diputats recorden el text que ha estat llegit, i ara, doncs, l'anem a sotmetre a definitiva votació.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena convertida en Disposició transitòria segona, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena transaccional, convertida en Disposició transitòria segona, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara tenim una esmena, número 52, d'addició d'una altra Disposició transitòria. És presentat aquest text pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en nom del qual tinc el gust de donar la paraula al senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, molt breument. Nosaltres hem anunciat al principi de la discussió d'aquest Projecte de Llei que participàvem en alguns dels arguments del Grup Socialista, que els portava a presentar una esmena a la totalitat, creiem que hi havia tot un conjunt de mesures legislatives a desenvolupar. I aquí voldríem que el Consell Executiu de la Generalitat agafés el compromís, en el termini d'un any, de desenvolupar una d'aquestes mesures, la que es refereix a la

protecció i atenció local a la infància, que, en aquest sentit, substituiria tot el que han anat regulant en el Títol VI, i que, a més, ho fes distribuint aquestes activitats, recollint una iniciativa legislativa, en el conjunt dels Departaments de la Generalitat. No és la primera vegada, ni la segona, ni crec que sigui una qüestió escadussera, sinó que sovinteja, que una llei porta un compromís legislatiu posterior, que complementa tot el sentit de la legislació que estem fent, i voldríem veure aquella mateixa voluntat que ha tingut el senyor Conseller en la part final de la seva intervenció, per comprometre's al desplegament d'una sèrie de mesures, en la votació favorable a aquest compromís legislatiu.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Gràcies, senyor President. Ens sembla molt bé que es faci una llei d'atenció global a la infància, perquè crec que és necessari, sobretot tenint en compte que deixa, aquesta infància, de ser atesa, en els termes que ja he explicat reiteradament, pel Departament de Justícia.

L'esmena es refereix a l'atenció a la infància que es contempla en el Títol VI d'aquesta Llei, però aquesta no necessita desplegament, aquesta infància que queda compresa en el Títol VI és només aquella en la qual o en favor de la qual l'autoritat judicial ha pres mesures. Llavors, l'atenció a aquesta infància, a favor de la qual l'autoritat judicial ha pres mesures, correspon al Departament de Justícia, no es tracta de repartir competències. Això no vol dir que el Departament de Justícia, a l'hora d'actuar en aquest terreny, així com en el tractament de la delinqüència sembla més adient, i així també resulta del text de la Llei, que ho faci per ella mateixa en centres propis, això no vol dir que tractant-se d'infants, diríem, sotmesos a protecció judicial, per causes alienes a ells amplexos, aquesta protecció la faci el Departament de Justícia, però en col·laboració o servint-se d'altres establiments que poden fer-ho, com poden ser els Centres d'Infància de les Diputacions, els serveis socials, etcètera.

Per tant, no podem acceptar aquesta Disposició addicional, però, l'addició d'una Disposició transitòria en els termes en què es planteja en l'esmena.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Posem, doncs, a votació aquesta esmena, consistent en l'addició d'una Disposició transitòria, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i, per tant, els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a les Disposicions finals. A la primera hi ha una esmena, número 50, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, aquesta esmena, purament i simplement demana la supressió de tot el text de la Disposició final primera, que té dos números, números 1 i 2. En aquesta Disposició final, la Llei determina que, a l'entrada en vigor d'aquesta

Llei, la que s'està aprovant en aquests moments, quedaran sense efecte en el territori de Catalunya una sèrie de disposicions. Evidentment, és la legislació de l'Estat, en una matèria que, en part, coincideix amb la que és objecte de la present Llei. Ara, des del nostre punt de vista, creiem que, si bé la intenció que guiava el Projecte de Llei era correcta, en el sentit que, una vegada aprovada aquesta Llei, totes aquestes disposicions no tindrien virtualitat en el territori de Catalunya, no obstant, és defectuosa, al nostre entendre, la tècnica que s'utilitza, de dir que quedarà sense efecte aquesta legislació. I això és defectuós perquè això no és així, és a dir, en cap cas queda sense efecte, queda relegada a la condició de normativa supletòria. Això està molt clar en la Constitució, article 149.3, últim d'aquest apartat, en el que s'estableix : «En qualsevol cas, el dret estatal serà supletori del dret de les Comunitats Autònomes». Per tant, ens sembla molt clar que, d'aprovar-se això, seria una disposició, amb tota seguretat, inconstitucional, és un sistema que no s'ha seguit, que jo recordi, en cap altra llei, i, per tant, nosaltres propugnem, purament i simplement, la supressió d'aquest redactat, amb la qual cosa restituiríem el rang de la jerarquia de les normes legals en el seu degut lloc.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL : Gràcies, senyor President. En fi, hem comprès la temença del Grup parlamentari Socialista, que aquesta Disposició final primera talment es podria qualificar com a disposició derogatòria d'una legislació estatal. Té el seu risc de considerar-se com inadequat o inconstitucional. Ha mencionat l'Il·lustre Diputat una norma de la Constitució, i jo encara n'hi podria afegir una altra, i és que en l'article 26 del nostre Estatut es diu que «en defecte de dret propi, el dret de l'Estat serà d'aplicació supletòria». Llavors, aquesta normativa estatal que, aquí, d'alguna manera quedava com a derogada en virtut d'aquesta Disposició final, comprenem que no és escaient. Però de tota manera val a dir que la intencionalitat més important d'aquesta Disposició final era que quedessin ja dissoltes o sense existència, d'ara en el futur, les Junes Provincials de Protecció de Menors, les quals, d'alguna manera, estan substituïdes, pel que fa als efectes d'aquesta Llei que ara estem aprovant, pels òrgans territorials de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors.

Llavors, tenim una transaccional a l'esmena presentada pel Grup Socialista, perquè evitant tota norma derogatòria, així, genèricament, de caràcter estatal, s'entengui ben bé que les Junes Provincials de Protecció de Menors queden ja sense virtualitat, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, transaccional que em permeto presentar a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. (*Ll. Sr. Vendrell lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.*) (Pausa.)

El Sr. SECRETARI QUART : «Disposició final primera : A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quedaran dissoltes les Junes Principals de Protecció de Menors de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.» (Pausa.) Perdó, tornaré a llegir : «A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quedaran dissoltes les Junes Provincials de Protecció de Menors de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.» Signat per tots els cinc Grups parlamentaris d'aquest hemicicle.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, evidentment, s'admet a

tràmit, i se suposa que serà aprovada, però, evidentment, s'ha de sotmetre a votació. Això, entenc que és en substitució de tota la Disposició final primera. És així? *(Pausa.)* Bé, aleshores es tracta de saber si el Grup Socialista està d'acord a retirar la seva esmena, i donar lloc a la substanciació d'aquesta transaccional.

El Sr. CASARES : D'acord a retirar l'esmena en benefici de la transaccional, sí.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, anem, doncs, a votar aquesta esmena transaccional, que substitueix el text del Dictamen de tota la Disposició final primera.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta nova o substituïda Disposició final primera, procedent d'aquesta esmena transaccional, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Hi ha, ara, la Disposició final segona, que també té una esmena del Grup Socialista. Tingui la bondat, el senyor Casares, de defensar aquesta esmena.

El Sr. CASARES : Gràcies, senyor President. Estem arribant quasi bé al final, estem a la Disposició final segona, i aquesta Disposició final segona, a la qual nosaltres hem presentat aquesta esmena, la 51, que té per objecte suprimir-la, ens sembla que, quan és ja el final, ens ve a donar totalment la raó en les nostres preocupacions, perquè fixin-se que aquesta Disposició diu que «el Consell Executiu ha de reassignar i ha de delimitar, entre els diferents Departaments, l'abast de les funcions concurrents, respectives, amb les competències que van ésser traspassades i que no són especialment atribuïdes al Departament de Justícia per aquesta Llei». És a dir, que ara, al final d'aquesta Llei, es diu, com no podia ser d'altra manera, que, efectivament, aquí, el que cal és fer un plantejament global de tots els problemes relacionats amb els serveis socials, amb l'atenció i la protecció de menors.

Si haguessin prosperat gran part de les esmenes que nosaltres havíem presentat en relació amb aquesta qüestió, aleshores era evident, era absolutament evident que aquesta Disposició sobrava. De totes maneres, no ha estat així, a aquestes alçades la Llei ja és com és, i, per tant, nosaltres creiem que no té objecte mantenir aquesta esmena i per això la retirem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Diputat. Bé, anem, doncs, a la votació del text del Dictamen per aquesta Disposició segona.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició segona ha estat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Hi ha ara la Disposició final tercera, que no té esmenes, i, per tant, podem passar ja directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi estiguin a favor del text del Dictamen per a la Disposició final tercera, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició final tercera ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Ve ara l'Exposició de motius, a la qual hi ha dues esmenes, una del Partit Socialista i una altra del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, defensaria conjuntament l'esmena 53 i la 55, que penso que tenen una evident relació. L'esmena 53 proposava una modificació de l'Exposició de motius; l'esmena 55 proposa la modificació del títol de la Llei.

Haig de dir pràcticament el mateix que acabo de manifestar en la meua anterior intervenció, i és que si, efectivament, després de no haver-se accedit a la devolució de la Llei per tal que, en definitiva, es fes primer el que s'havia de fer, és a dir, aprovar una llei de serveis socials, com a mínim s'hagués mantingut un criteri estricte, un criteri coherent, un criteri que permetés aprovar amb caràcter de necessitat urgent aquesta llei sectorial, de tal manera, però, que no causés problemes en el moment d'aprovar la llei general de serveis socials, aleshores jo entenc que el redactat de l'Exposició de motius que havíem proposat en la nostra esmena hauria estat l'escaient per explicar quin era el sentit d'aquesta Llei.

En aquestes alçades del debat, evidentment, la Llei és com és, i, en conseqüència, aquesta esmena, nosaltres la retirem.

No així, en canvi, l'altra esmena que estic defensant, que és la número 55, que és al títol de la Llei. En aquest cas haig de dir, senyores i senyors Diputats, que sigui com vulgui, és a dir, sigui que aquesta Llei surti amb el redactat que acabem d'aprovar, o hagués sortit d'una altra manera, de tota manera el títol de la Llei que li hauria escaigut és el de projecte de llei d'execució de mesures jurídiques relatives a menors. Jo no vull insistir en la defensa d'aquest punt de vista, perquè si ara tinguéssim ja el *Diari de Sessions* amb les intervencions que s'han fet tot al llarg del dia d'avui, per boca del mateix Honorable senyor Conseller i per boca del portaveu de Convergència i Unió, evidentment sortiria demostrat que és aquest el títol exacte de la Llei. No haver-ho fet així significa allò que també he dit en altres intervencions, que és que estem oferint una Llei que, en realitat, no dona allò que sembla esperar-se del seu títol general i del títol de cada un dels seus Capítols.

Per tant, jo els demano que prestin atenció si no seria més escaient acceptar aquesta esmena 55 i votar-la a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Hem de començar, doncs, pel torn en contra a l'Exposició de motius. Perdó, no. Hi ha una altra esmena. Hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'Exposició de motius, que ha de ser objecte també de defensa, i per això tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, les exposicions de motius que tot sovint passen sense gaire atenció per les Cambres tenen una sola virtualitat, i ho diu el mateix terme : donar raons, donar autoritat a la llei, afegir, en el sentit més d'origen de la paraula autoritat, l'*augere*, afegir-hi, uns elements de comprensió i de convenciment a la gent perquè el dia de demà sàpiga per què ha d'obeir aquesta Llei.

Nosaltres creiem que aquesta Llei, independentment del debat sobre la precisió del seu títol, s'ha de posar en relació

amb un conjunt d'altres mesures legislatives a nivell d'Estat espanyol. I és així que nosaltres considerem que a l'Exposició de motius no és sobrer citar que el ple sentit d'aquesta Llei vindrà donat quan hi hagi una llei penal juvenil a nivell d'Estat espanyol. I, fins i tot, que per posar-se a nivell de democràcies arreu del món, de les més avançades, situï l'edat penal als divuit anys. Nosaltres també aquí recollim una recomanació al Consell Nacional de la Joventut, senyor Vendrell, i lamento acabar per on hem començat, i també em temo que no ens ho recolliran com a tal recomanació, ja que han citat un organisme que, unitàriament, serveix per fer recomanacions, donar pautes i assessorar en aquestes qüestions. El report, l'informe que tots els Grup parlamentaris tenen del Consell Nacional de la Joventut acaba dient: «creiem oportú manifestar, també aquí, la reivindicació que fa aquest Consell de la Joventut d'una Llei Penal Juvenil que, a nivell estatal, substitueixi l'actual Llei de Tribunals Tutelars de Menors del 84, i la reivindicació de situar la majoria d'edat penal als divuit anys, ambdós temes urgents, i que situarien l'Estat espanyol a nivell europeu en aquesta matèria.» No és l'articulat, és l'Exposició de motius. No se'ns poden donar raons que no depenen de nosaltres. Depèn de nosaltres armar-nos de raons, donar més autoritat a aquesta llei, fent aquesta citació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vendrell.

El Sr. VENDRELL: Gràcies, senyor President. Bé, aquesta al·lusió que l'Il·lustre Diputat Ribó ha fet del text d'aquesta comunicació que tots hem rebut del Consell Nacional de la Joventut, la comparteixo plenament. Jo crec que ho compartim tots plenament, de la conveniència d'una nova legislació estatal, igualment pel que fa a la necessitat d'una nova legislació referent als tribunals tutelars de menors com pel que es refereix a ampliar o a fer arribar la minoria d'edat penal als divuit anys. Això, almenys jo, personalment, ho comparteixo, però és una cosa que afecta a nivell estatal. El que puc dir al senyor Diputat és que es dona en el Projecte de Llei orgànica del Poder Judicial el termini d'un any per fer aquesta Llei. Veurem si ho compleixen o no, però vull dir que això es farà a nivell estatal. No és de la nostra incumbència i tampoc crec que s'hagi de fer menció d'això en una Exposició de motius que es limita a presentar una Llei en la qual es fa atenció al compliment de les mesures que l'autoritat judicial acordi, sigui en menors de setze anys, sigui en menors de divuit.

D'altra banda, el començament del text de l'esmena diu: «Finalment, es considera que el ple sentit d'aquesta Llei només s'assolirà si, a nivell estatal...» Jo crec que no, que encara que a nivell estatal no es fes aquesta reforma en profunditat del tema, ja serveix des d'ara, el Projecte de Llei que estem aprovant, per donar solució a l'acompliment adequat de les mesures judicials que s'adoptin.

Per aquest motiu, lamento que no podrem acceptar l'esmena d'ampliació de l'Exposició de motius.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem ara, doncs, a la votació d'aquesta esmena, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 69 en contra i 24 abstencions.

Ara anem a la votació de l'Exposició de motius, segons el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquesta Exposició de motius, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'Exposició de motius, segons el text del Dictamen, ha estat aprovada per 70 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Tenim ara la votació... Anem a votar, si sembla bé, els títols que no han tingut esmena, els títols i subtítols que no han tingut esmena. No el títol general de la Llei encara.

Els qui estiguin a favor d'aquest conjunt de títols i subtítols, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de títols i subtítols, que no han tingut esmena, han quedat aprovats segons el text del Dictamen per unanimitat dels presents.

Ara, per a un torn en contra del títol general de la Llei, que ha estat objecte d'una esmena. Per defensar... Anem a la votació de l'esmena presentada pel Grup Socialista, esmena 55, que ja ha estat defensada i que no es combat.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena sobre el títol ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Anem a votar ara el títol segons el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquest títol, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El títol general de la Llei ha estat aprovat per 77 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat la nostra tasca de discussió d'aquest Dictamen, i ara procedeixen les explicacions de vot. Aquesta Presidència, doncs, ofereix als qui vulguin fer ús del seu dret d'explicació de vot a prendre de la paraula.

El senyor... No hi ha explicació de vot, doncs? El senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, acabem d'aprovar una Llei que es diu que és important. Ho és, evidentment, pel tema del que es tracta, i penso que en aquesta matèria, per molt que es faci sempre serà insuficient. Però hi ha també limitacions importants, que fan menys importants de vegades les lleis que podem aprovar en aquest Parlament. Hi ha un ordre competencial que ve determinat per la Constitució i per l'Estatut d'Autonomia, i així veiem que, essent la protecció de menors compresa entre aquelles competències exclusives que contempla l'article 9 de l'Estatut, és una d'aquelles de les quals es pot dir que és de relativa exclusivitat. L'article 9.28 ens dona aquesta competència sobre les institucions públiques de protecció i tutela de menors, però afegeix després «respectant en tot cas la legislació civil, penal i penitenciària» Tenim una competència dita exclusiva pel que fa a

les institucions, però en cap cas no podem fer res en matèria processal ni jurisdiccional, i, per tant, tampoc pot la Generalitat tipificar les infraccions ni modificar el règim de sancions. No és, per tant, una competència exclusiva ni compartida ni concurrent, i es tracta, en tot cas, d'una competència subordinada pel funcionament de les institucions, i per l'execució de les decisions i sentència de les autoritats judicials, en aplicació d'unes lleis que per la seva pròpia naturalesa i imperatiu estatutari tampoc poden ser aprovades ni elaborades per aquest Parlament.

Malgrat aquestes limitacions, i en el marc del que ens és permès, calia fer quelcom, perquè la legislació espanyola sobre aquesta matèria era insuficient, i el que hi havia no era adequat al nostre temps.

Existien —existeixen, no existiran ja— unes juntes provincials de protecció de menors, i una llei de l'any 52 sobre la protecció de la dona, amb un caràcter clarament discriminatori. I era indispensable suprimir aquelles juntes provincials, assumint-ne les competències el Departament de Justícia, amb la creació d'un Consell assessor i coordinador, amb representació de tots els organismes implicats en matèria de protecció de menors.

És una llei de principis rectors, que contempla les resolucions aprovades per aquest Parlament, principalment la del desembre del 81, i està adequada també als tractats internacionals en la matèria. La Llei contempla i diferencia prou bé els tres nivells de tutela, prevenció i tractament de la delinqüència juvenil, i, pel que fa a les classes de tractament, les diferencia entre l'institucional, el de medi obert i l'acolliment familiar. Es preveu un paper important també per als municipis, i la possibilitat de crear unitats assistencials d'àmbit comarcal.

La Llei aprovada ha recollit esmenes puntuals nostres i d'altres Grups, i, com sempre passa, el text aprovat millora el text presentat inicialment. Però m'he de referir a l'esmena número 25, que ha estat presentada pel Grup Socialista, a l'article 30, i que nosaltres hem votat favorablement, i entenem que és una llàstima que no hagi estat aprovada aquesta esmena, ja que entenem que era positiu —hauria estat positiu— que d'una manera clara les entitats privades que col·laboressin amb el Departament de Justícia fossin sense ànim de lucre. No ha estat així, però, amb tot, la Llei que ha sortit és una llei important, malgrat les limitacions a què m'he referit; és la primera de tot l'Estat des de l'inici de la democràcia que tracta la protecció de menors; és una bona eina per a la Generalitat si se'n fa bon ús, i si es disposa dels mitjans econòmics necessaris, i pot donar —en certa manera— la mesura de la voluntat d'aquest país nostre, per donar una actuació i per tenir una actuació moderna en una matèria tan important com és la problemàtica de protecció de menors.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun altre Grup vol fer ús de...? La Il·lustre Diputada senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el nostre Grup, el Grup Socialista, ha fet un gran esforç en la discussió, anàlisi i presentació d'esmenes a aquesta Llei anomenada de Protecció de Menors, i ara que ja hem acabat el debat i que ja tenim una llei aprovada per la Cambra hem de manifestar, doncs, la nostra preocupació,

perquè considerem que en aquesta Llei no s'ha millorat el que es podria haver millorat si hi hagués hagut possibilitat de més debat, de més col·loqui, de més intercanvi d'impressions, de més reflexió conjunta sobre algunes de les qüestions que el Grup de Convergència i Unió tenia possibilitats d'incloure en aquesta Llei, a fi i efecte que sortís un text més coherent amb allò que el mateix títol de la Llei anuncia, que és la protecció de menors.

Nosaltres ens hem sorprès que aquí s'hagin dit coses com que la protecció de menors no forma part de les matèries objecte de serveis socials. El senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social no hi és; m'agradaria que hi fos per veure si ell està d'acord amb allò que aquí es va dir al començament de la discussió de la Llei.

S'ha dit també que no hi ha divergències entre els Departaments del Consell Executiu en el plantejament d'aquesta Llei i el que havia estat el Projecte de Llei de Serveis Socials, perquè uns tracten els menors que han delinquit o que estan en risc de delinquir, i els altres tracten els menors, els quals necessiten una assistència, com si els nens, els joves, es poguessin separar en dos grups, en dues piles, com si la política per a la infància no s'hagués d'abordar d'una manera global, a partir de les realitats sociològiques que envolten l'infant.

El senyor Conseller també va dir, en la presentació del Projecte de Llei, que té un sentit pedagògic modern. Permeti'ns que nosaltres dubtem que tingui un sentit pedagògic modern, i dubtem també que tingui una concepció de servei públic, quan tota la regulació de la iniciativa privada, que és aproximadament la col·laboració de la iniciativa privada en els centres de protecció i en els centres de tribunal d'un 70% a Catalunya, creiem que aquesta concepció de servei públic, si no hi ha la voluntat de regular i de tenir molt en compte quines han de ser les condicions de la col·laboració de la iniciativa privada, difícilment, a una llei, se li pot dir una llei que té un estricte sentit de servei públic.

Nosaltres coincidiríem amb allò que acaba de dir el Diputat d'Esquerra Republicana, que és una llei també de declaració de principis, que es desenvolupa a partir d'aquesta declaració que varem aprovar en el Parlament de Catalunya fa un parell d'anys, en l'anterior legislatura, però també voldríem afegir que és una llei excessivament reglamentista, i que no es correspon amb les expectatives del títol de la Llei, de Protecció i Tutela de Menors.

En llegir l'Exposició de motius del Projecte, dona la sensació —o ens donava la sensació— que es pretenien assumir àmpliament els compromisos derivats dels tractats i dels acords internacionals, però això ha quedat sotmès, reduït a recollir aquelles actuacions que només van relacionades amb els tribunals i amb l'execució de mesures, qüestió amb la qual estariem d'acord si la llei només es dediqués i s'adaptés a aquests dos aspectes, però, com hem dit, la llei intenta ser una llei de mínims i una llei de màxims, i no dona la sensació, o no ens dona a nosaltres la sensació, d'una perspectiva coherent en el seu plantejament.

En benefici de la Llei, també podríem dir que en el Capítol IV, en tot allò que fa referència al tractament de la delinqüència infantil i juvenil, realment han quedat concretades les garanties de dret perquè es pugui aplicar la mesura adequada al menor que ha delinquit. S'han matisat alguns aspectes que es podran

utilitzar —ho esperem— quant a la política que puguin fer en col·laboració amb el Departament que correspongui de la Generalitat i els ajuntaments, però pensem que es podien haver inclòs moltes més millores, fins i tot moltes millores tècniques que hem intentar aportar a través de tot el nostre seguit d'esmenes.

Vostès ja saben, i ho resumeixo, que el nostre vot ha vingut condicionat per uns aspectes fonamentals. El primer era que la necessitat i la convicció que l'abast d'aquesta Llei s'havia de delimitar a les accions necessàries per a l'acompliment de les decisions sobre menors demanades a l'autoritat judicial, reservant la resta d'actuacions sobre menors a altres lleis —una llei àmplia de menors, una llei de serveis socials. A la vegada, creiem necessari desvincular del Departament de Justícia les competències d'aquesta Llei, deixant-ho perquè el Consell Executiu decidís en la línia del que un avantprojecte de llei de serveis socials, que sembla que entrarà al Parlament, també establiria —vinculant genèricament al Consell Executiu— la política a realitzar en relació amb els serveis socials. Nosaltres creiem que això era necessari per poder tenir la possibilitat, el Consell Executiu, després d'una reflexió, de poder fer un plantejament global i integrat de la política social, en la línia del que tantes vegades s'ha dit aquí, que és necessari desenvolupar aquí el benestar social per als ciutadans de Catalunya.

En aquest sentit, nosaltres ens hem manifestat, amb les nostres votacions, abstenint-nos en tots aquells articles que feien referència a la vinculació de les competències al Departament de Justícia, i crec que és important que això quedi clar perquè, encara que en alguns altres aspectes de l'article podíem estar d'acord, creiem que aquesta mesura, o aquest condicionament, era fonamental i, si més no, no és l'objectiu, o no és la línia de la Llei que nosaltres li voldríem donar.

Per altra banda, hi ha un tema important, que també hem intentat defensar amb les esmenes en què introduïem tota la col·laboració dels ajuntaments, exceptuant els articles 4 i 5, que era evitar les dobles xarxes de serveis per a un mateix programa de protecció de menors. Aquí se'ns ha dit, per part del Diputat Enric Vendrell, que els ajuntaments faran una funció subsidiària del Departament de Justícia. Però pensi, senyor Diputat, que els ajuntaments tenen competència —segons la Llei de Règim Local— en serveis socials, tenen competències i, d'altra banda, els ajuntaments també poden ser delegats per part de l'Administració de Justícia perquè portin a cap una mesura.

Aleshores, vostè, limita excessivament la funció dels ajuntaments amb una subsidiarietat, que penso que, per la competència que té l'ens local, el supedita excessivament a allò que és el govern de l'Administració, el govern del Departament de Protecció i Tutela de Menors.

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Il·lustre oradora que tingui en compte que el seu temps ha estat ultrapassat.

La Sra. BARENYS : Doncs, dos minuts, senyor President, si m'ho permet.

El Sr. PRESIDENT : Seran massa minuts, eh?

La Sra. BARENYS : La nostra línia també anava a suprimir tot l'aspecte, tot el Capítol que fa referència a la prevenció. En aquest sentit, creiem —i ja ho hem dit— que cal tenir en compte que les situacions de risc s'han d'abordar d'una manera global i integrada.

Per altra banda, nosaltres fèiem molt d'incís en tot el Consell assessor i coordinador, en tot l'article 23, que reglamenta aquesta funció. Nosaltres creiem que les funcions del Consell assessor han quedat únicament com a Consell assessor, i no coordinador. Aquestes funcions seran d'elaborar recomanacions, d'assessorar iniciatives, però no coordinaran ni ajudaran a planificar i a posar en comú les polítiques municipals dels ens locals, de les Diputacions o del Govern de la Generalitat i del Departament de Justícia.

Ens sembla que això és una gravetat important, quan en d'altres projectes i normatives les iniciatives de col·laboració, com per exemple l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, té funcions que estan molt més avançades que les que s'estableixen en aquest Títol de la Llei.

En definitiva, i per no allargar-me més, jo voldria dir que la protecció dels menors a Catalunya ens sembla, a partir d'aquesta anàlisi, que no ha estat ben emmarcada, que no es correspon a les necessitats que dia a dia es van produint, que no respon a les expectatives creades, que aquesta Llei no dona sortida, tal com ha quedat configurada, a totes aquelles qüestions necessàries per poder abordar el problema de la prevenció, del tractament, de la delinqüència infantil i juvenil.

Creiem que aquesta Llei, com deia fa un moment, no deixa de ser un cert aiguabarreig de conceptes i de normatives, i el que ens preocupa, i el que lamentàriem és que aquesta Llei contribuís una vegada més al que en podríem dir el desgovern i confusió de l'Administració autonòmica del Govern de Convergència i Unió quan es planteja polítiques de benestar social, polítiques de serveis socials, polítiques de protecció de menors. Em penso que aquí fa falta un debat, fa falta un afinament en les concepcions polítiques de fons, que és el que fa que el nostre Grup parlamentari, els socialistes, no puguem arribar a acords fonamentals en plantejar la política de protecció i tutela de menors.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció d'explicació de vot? El senyor Pujol, del Grup Popular, té la paraula.

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Popular ha presentat onze esmenes al Projecte de Llei de Protecció de Menors. En tràmit de Ponència se'ns en van acceptar nou, dues d'elles transaccionades, i les dues restants varen ser acceptades en fase de Comissió, una d'elles la transitòria, transaccionada amb el Grup de Convergència i Unió.

Amb aquesta breu explicació, ja es pot comprendre per què no hem intervingut en el Ple a defensar cap esmena. Dit d'una altra manera, nosaltres entenem que entre el nostre Grup i el que dona suport al Govern ha existit, en aquesta Llei, un consens, i això ens porta a compartir íntegrament el seu text, votant en contra totes les esmenes que s'han defensat, llevat d'aquelles transaccionals presentades al Ple.

Per un altre cantó, hem votat a favor del text total del Dictamen. Tal ha estat la nostra compenetració amb els ponents de Convergència i Unió, que fins i tot hauríem pogut demanar fer el torn en contra en substitució, o conjuntament amb el Grup majoritari. Encara que només sigui per explicar la nostra impossibilitat de defensar en el Ple algunes de les nostres esmenes, perquè totes han quedat incorporades al text del Dictamen, vull destacar la nostra col·laboració a evitar el confusio-

nisme de l'article 4, el qual ens hauria pogut portar a un conflicte de competències entre els municipis i altres Departaments de la Generalitat.

Redundàncies que obligaven a la Generalitat a alguna cosa que no es podia fer de cap altra manera, i, sobretot, modificar tots els aspectes del Projecte que donaven per bons la reinserció del menor en el seu medi familiar, com a finalitat bàsica, quan en molts casos era millor, per al seu bé, allunyar-lo, precisament, d'aquest, o la seva reinserció directa en medis que s'aproximessin a aquell o directament a la societat, omplint d'aquesta manera el dèficit d'afecte o de bon exemple que s'hagués pogut donar en el seu vincle o medi familiar.

Així, el nou article 13 no és sinó una clara aportació d'aquesta tesi, que ha rectificat substancialment articles com el número 12 o el 32, en el seu últim paràgraf de l'apartat a), o l'article 46, en el seu paràgraf primer, entre d'altres.

Com aportació de consens, la Disposició transitòria, crec que també omple un buit que no havia estat previst. Vull deixar constància —sobretot davant el Grup majoritari— que la flexibilitat, la disposició a la comprensió i a la modificació del seu mateix Projecte, que al llarg de la tramitació han demostrat els seus Ponents, són exemples a imitar. Amb persones d'aquest tarannà liberal, predisposats al pacte i a entendre punts de vista diferents que mai van rebutjar d'entrada, sinó que se'ls varen reservar per al seu estudi, no podem menys que equiparar-los al Director General de Protecció i Tutela de Menors, que ha tingut l'encert de presentar aquest Projecte de Llei després d'un curós estudi i amb la voluntat de tenir, d'una vegada —com ja deia en la meva anterior intervenció—, l'instrument de treball que permeti i l'obligui a l'èxit de la seva gestió i no continuar amb una legislació vigent que el portava, forçosament, al fracàs.

Contràriament, un Grup parlamentari no ha assistit a cap sessió de Ponència; segurament, perquè sempre queda millor deixar per al Ple una aportació mínima que justifiqui així la seva presència parlamentària. Ens hauria agradat haver pogut comptar amb la seva col·laboració, i més per la personalitat reconeguda del Ponent nomenat d'aquest Grup.

Aquells que atentament hagin escoltat...

El Sr. PRESIDENT : Perdó. Permeti'm el senyor orador; limiti's al seu tema, que es tracta d'explicar el seu vot, no de ficar-se amb el vot dels altres, eh? (*Rialles i remor de veus.*)

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Sí, senyor President. Aquells que, atentament, hagin escoltat la meva intervenció de suport documentat, favorable a la Moció socialista sobre la neteja de boscos, o possibles irregularitats en la cooperativa de segon grau denominada APENFOR, potser no podran entendre que un mateix Diputat ho hagi pogut defensar, de manera tan contundent en contra del Govern i ara mostri aquesta posició tan favorable.

Aquella va ser una altra demostració que nosaltres no podem donar suport a aquests tipus d'actuacions, donat que sembla que el Consell Executiu no entén que és ell el primer que ha de voler investigar les irregularitats —si és que n'hi ha—, perquè és el primer que ha de mostrar la seva voluntat de bon administrador.

Jo crec que les meves dues intervencions d'avui i l'anteriorment esmentada demostren la nostra posició en la votació de la investidura del Molt Honorable President, que és suport al

Govern quan actui responsablement, i crítica i votació contrària en aquelles intervencions o proposicions amb finalitat partidista.

Són posicions diferents, i ho torno a reiterar : amb ponents com els que, en aquesta ocasió, han actuat per Convergència i Unió, i amb Directors Generals com el que ha intervingut en aquesta Llei, podem, entre tots, aconseguir per a Catalunya les fites que ens proposem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció d'explicació de vot? Cal, doncs, donar per clos... (*Ll. Sr. Vendrell demana per parlar.*) El senyor Vendrell té la paraula.

El Sr. VENDRELL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, intentaré ser breu, perquè ja ha estat llarg aquest debat; llarg, però val a dir que no pas dens ni desagradable, almenys per als qui hem estat una mica protagonistes d'aquestes sessions. Unes paraules, abans de tot, permeti'm, senyor President, d'agraïment als qui han col·laborat en Ponència en la tasca de perfeccionament d'aquest Projecte de Llei.

A tots i cada un d'ells, tots han fet aportacions, tots els Grups parlamentaris han fet aportacions positives, i he de dir —contestant, concretament, a la intervenció de l'Illustre Diputat Simó Pujol— que aquesta actitud de comprensió ens ha portat, com ha dit ell, a admetre un sens fi d'esmenes, però vull ressaltar que cap d'aquestes esmenes que hem incorporat al text de la Llei van en contra de la filosofia que marca el mateix Projecte de Llei i de l'esquema general d'aquest Projecte de Llei.

És encoratjadora, com ja deia aquest matí, la unanimitat de tots els partits aquí representats, quant a principis d'ordre general —principis rectors, més ben dit—, i criteris generals que marquen l'actuació educativa dels menors. Això és important, i, una vegada més, vull remarcar-ho.

D'altra banda, pel que fa als altres Grups parlamentaris, jo voldria destacar també una aportació important del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya pel que fa a l'article 7, em sembla recordar, dels òrgans territorials, i que, si d'altres esmenes no hi ha hagut ocasió d'aportar-les en el concret article a què pretenien incorporar-se, sí que s'han tingut en compte a l'hora de donar la redacció definitiva en Dictamen de Comissió als altres articles que, d'alguna manera, s'havien d'inspirar en aquestes esmenes d'Esquerra Republicana.

Pel que fa a les aportacions del Grup Socialista, també val a dir que han estat, algunes d'elles, importants; important, no pas per canviar res, però sí per ressaltar el que ja el mateix Projecte de Llei volia ressaltar. És a dir, per exemple, la participació en els termes que de la mateixa Llei es desprenen, dels ajuntaments, de les xarxes de serveis socials... Tot això s'ha anat incorporant en la mesura del possible, però voldria també fer esment que, quan ens ha dit, la Il·lustre Diputada, en el torn d'explicació de vot, que els ajuntaments actuen de manera subsidiària, voldria, per última vegada, aclarir una mica el tema, si és possible, i és que això no és el que jo he estat explicant en anteriors intervencions, sinó tot al contrari : és subsidiari el Departament de Justícia de l'actuació dels ajuntaments, que és molt diferent del que m'ha semblat entendre que deia, i això és una aportació, també, en aquest sentit, que calia clarificar.

Ja sens dubte, amb el Grup Socialista, a pesar de les esmenes

que s'han anat introduint, d'aquelles amb què nosaltres hem estat d'acord i hem anat votant, de conformitat amb el text del Dictamen i de conformitat amb algunes, aquí també acceptades en aquest plenari, doncs, que, realment, no han pogut ser —algunes altres, vull dir— realment ateses, perquè obeeixen a una política, a una òptica diferent del que és la Llei de Protecció de Menors.

La Llei de Protecció de Menors no té gran cosa —per no dir res— a veure amb una concepció política àmplia del benestar social. Es concreta en la protecció de menors en els termes d'aquesta Llei, que és una cosa diferent dels serveis socials d'atenció a la infància, que mai no podran dir-se «protecció de menors». A partir d'ara, un cop aprovada aquesta Llei, els termes «protecció de menors» no són altres que els que escauen a aquest Projecte de Llei.

Tota la resta que es faci en favor de la infància —i tant de bo que sigui molt i moltíssim— no ha de tenir ja res a veure amb protecció de menors. Aquest és el nostre sentit que donem als termes «protecció de menors» adequats a l'actual Llei de Protecció de Menors, l'actual ja aprovada.

En fi, també destacar, com una aportació de tots els Grups, que l'article 38 sobre classes de centres, que es presentava com molt conflictiu, en aquest Ple ha arribat també a una unanimitat de tots els Grups respecte a aquesta classificació dels centres. És a dir, per tots els Grups parlamentaris hi ha hagut una positiva aportació que nosaltres hem vist amb bons ulls, mentre no contradigués la filosofia de la Llei i intentés aportar una clarificació del que ja la mateixa Llei pretenia dir, i ara està dit d'una manera més escaient o més clarificadora.

No vull deixar de mencionar, naturalment, l'aportació que ha fet a aquest Projecte de Llei el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que també en aquesta mateixa línia d'aportació d'esmenes, algunes d'elles han pogut ser acceptades en la línia que parlava, i nosaltres les hem votat o afirmativament —les seves esmenes—, o a través de transaccionals s'han arribat a incorporar també al text del Dictamen.

I res més; després d'aquest capítol de gràcies i de justificació de la nostra actitud davant les esmenes presentades, les quals han estat acceptades en la mesura que no contradeien la filosofia del Projecte de Llei, dono per acabada aquesta meua intervenció, agraint a tots vostès la seva atenció.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem... (*L'I. Sr. Ribó demana per parlar.*) El senyor Ribó? Ah, perdó, és que, com que havia vist que semblava que no li interessava... (*Rialles.*) El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres ens felicitem per l'efectivitat parlamentària que hi ha hagut en el treball d'aquest Projecte de Llei que, si més no —val la pena recordar-ho per a algun dels seus Ponents—, en Ponència, només van acceptar tres transaccionals, mentre que en Comissió i en Plenari hi ha hagut diverses acceptacions, del Grup majoritari, de transaccionals; fins i tot en Comissió, el Grup majoritari va fer votar esmenes d'un Grup que no estava present en Comissió per poder-les integrar en el text.

A nosaltres, concretament —i especialment en plenari—, ens han acceptat un conjunt d'esmenes que van en la línia de

defensar el paper dels ajuntaments i de la coordinació de serveis en la qüestió que ens ocupa. Mantenim els temors que no hi ha prou, suficient sentit de modernitat en l'aprovació d'aquest Projecte de Llei, perquè nosaltres hem intentat, amb una sèrie d'esmenes i votacions, que es recollissin recomanacions que feia el Consell Nacional de la Joventut, que creiem que anaven bastant més enllà del que hem arribat a votar. I és en aquest sentit que nosaltres proposàvem desenvolupar algunes lleis que acompanyessin l'actual, com era el tema de la infància, perquè no creiem que correspongui a Justícia, ni fins i tot amb els exemples que se'ns han donat, amb motius aliens a aquest sector de la població.

Hem avançat, doncs, amb aquesta Llei, però —ho hem de dir—, hem avançat per situar-nos més amunt de l'any 48, no a l'any 85. Tothom sap que la legislació europea al respecte té una fita l'any 18, amb una llei anglesa que, per primera vegada, situa en el món, en els comtats, en les entitats de base, tota aquesta qüestió amb un sentit coordinat, i també sabem que, per circumstàncies històriques d'una dictadura, llarga dictadura patida en aquest Estat, com a màxim, l'any 48 es va arribar a refondre la legislació espanyola de l'any 18. Amb aquesta Llei superem les deficiències de la legislació del 48, però estem a l'any 85, i ens agradaria que la modernitat del Departament de Justícia del Consell Executiu hagués anat més lluny en els plantejaments que es podien haver recollit amb algunes esmenes rebutjades.

Dependrà, doncs, ara, de l'aplicació dels mandats legislatius que el Consell Executiu cregui que té respecte a això, però, sobretot, de l'aplicació d'aquest Projecte, i aquí volem recordar —si més no, per refrescar la memòria del senyor Conseller— que a nosaltres ens trobarà sempre donant suport a una aplicació que carregui l'accent en l'eix de coordinació de Departaments i en l'eix de suport, com a primera iniciativa, de les entitats locals.

Gràcies, senyor President.

Projecte de Llei de Creació del Col·legi Oficial de Bibliotecaris-documentalistes de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Bé. Hem acabat, doncs, aquest punt de l'ordre del dia i hem de passar al següent, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Creació del Col·legi Oficial de Bibliotecaris-documentalistes de Catalunya, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

Tinc el gust d'informar que la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen; prego que, si algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei, tingui la bondat de fer-ho. L'Honorable senyor Conseller de Justícia té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols) : Senyor President, senyores i senyors Diputats, compareixo davant la Cambra per presentar la iniciativa del Govern de Catalunya amb vista a la creació del Col·legi professional de Bibliotecaris-Documentalistes.

Atès que han estat retirades totes les esmenes dels Grups parlamentaris reservades per al Ple i que el Consell Executiu està absolutament d'acord amb les que han estat incorporades

en el Dictamen de la Comissió, que mereix la nostra plena conformitat, aquesta intervenció pot semblar, pot resultar innecessària.

Així i tot, demano a la Cambra que se'm permeti dir uns mots, no doncs per justificar un Projecte de Llei que tot fa preveure que serà aprovat unànimament, almenys per una amplíssima majoria, ni tampoc, per tant, per assenyalar-ne les directrius.

Però crec que sí que he de pronunciar uns mots per tributar un record, un merescudíssim record a l'Escola Superior de Bibliotecàries de Catalunya creada per la Mancomunitat el 1915, la primera de l'Estat espanyol i la primera d'Europa. Amb això penso que està dit tot.

Aquesta Escola, lògicament suprimida quan la dictadura del 1923, lògicament, naturalment, segons la mentalitat d'aquell règim, va ser restablerta l'any 1930 i finalment incorporada als estudis universitaris el 1978. Aquesta és la seva situació actual.

I també és de justícia i fóra imperdonable que no es fes esment avui, en debatre aquest Projecte de Llei, del moviment associatiu que ha voltat aquesta Escola de Bibliotecàries. Em refereixo, en primer lloc, a la prestigiosa Agrupació d'alumnes i ex-alumnes creada el 1930, a l'Associació que la va substituir d'antigues alumnes de l'Escola de Bibliotecàries, del 1974, i a l'actual Associació de bibliotecaris de Catalunya, que té el seu punt de partida en el 1981.

Tot aquest procés d'ensenyament formatiu i de caràcter associatiu ha impulsat i ha desembocat en la presentació d'aquest Projecte de Llei, que si és aprovat, com és de preveure, donarà accés a la professió de bibliotecaris al règim col·legial a Catalunya.

Això és important i crec que també he de subratllar —les meves paraules han de ser necessàriament molt breus— el fet que gràcies a l'obra legislativa d'aquest Parlament l'aprovació de la Llei de Col·legis professionals, del desembre de 1983, i si s'aprova la Llei de Creació d'aquest nou col·legi serà aquest el primer col·legi professional creat a Catalunya després de la democràcia, serà aquesta la primera professió que accedirà al règim col·legial.

I jo, i per a aquest cas previsible, vull acabar congratulant-me, i crec que podrem congratular-nos-en tots, que sigui aquesta professió de tanta història, de tanta catalanitat i tan vinculada al redreçament de la nostra cultura i de la nostra cultura popular la primera que accedeixi a aquest règim col·legial, la professió de bibliotecari-documentalista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, com saben els Il·lustres membres de la Cambra, han estat retirades les esmenes presentades. Per tant, sembla que no hi hauria d'haver dificultat perquè féssim una votació en bloc. Si no hi ha, per tant, objecció sotmetem a la consideració dels Il·lustres membres de la Cambra la totalitat d'aquest Projecte i, per tant, els prego que demostrin la seva posició en la votació.

Els que estiguin a favor d'aquest bloc d'aquest Projecte, que es posin drets.

Els qui s'hi oposin?

Els qui s'abstenen?

Bé, aquest Projecte, en el seu conjunt, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Pertoca ara exposar el criteri de cada un dels Grups que vul-

guin expressar-lo en la votació. El senyor Casares té la paraula.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. CASARES : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista, vull fer constar que hem pronunciat el nostre vot afirmatiu en el Dictamen de la Comissió amb tot convenciment i que l'explicació d'aquest vot, atès que hi ha hagut una conformitat de tots els Grups, només ha de contemplar el procés que ens ha portat al nostre Grup fins avui aquí amb aquest vot compartit per tothom.

Jo el que vull dir és que la posició del Grup Socialista va ser des del primer moment que va rebre el Projecte de Llei que acabem d'aprovar clarament favorable a la constitució d'aquest Col·legi professional de Bibliotecaris-documentalistes. I, a més, haig de dir que hi havíem estat favorables des d'abans de començar aquesta legislatura. Això ho saben persones que ja aleshores es preocupaven d'aquesta qüestió. Però, això, evidentment, no havia d'excloure que el nostre Grup situat davant del Projecte es plantegés tots els problemes que l'aprovació d'aquell text havia o podia comportar.

Aquesta actitud, senyores i senyors Diputats, havia de ser més escrupolosa encara per la raó de ser aquesta, com acaba de dir l'Honorable Conseller de Justícia, la primera Llei que aprova aquest Parlament de col·legis professionals, fill de la Llei de Col·legis Professionals de Catalunya, aprovada en l'anterior legislatura.

Crec que era un deure amb la nostra actitud, actitud que, a més a més, varen compartir altres Grups, de no donar a entendre a ningú que a partir d'ara aquest Parlament podia convertir-se en un receptor automàtic de desitjos corporativistes, més o menys legítims, de qualsevol mena. Tothom havia de saber el que ha passat en aquest cas i és que tots els Grups estàvem, estem i estarem disposats a un estudi aprofundit en cada cas d'aquestes preocupacions i aquests desitjos.

Per això, doncs, en compliment del nostre deure de procurar que una Llei, perquè tota llei és un dels actes importants i decisius que des de la nostra Comunitat Autònoma podem fer, dic, doncs, que aquesta Llei sortís amb el màxim de rigor possible i, en compliment també de la nostra responsabilitat absolutament indefugible de partit de l'oposició, que té per objectiu conèixer, preocupar-se i aprofundir en tots els textos enviats pel Consell Executiu, nosaltres vàrem presentar algunes esmenes.

Aquestes esmenes van donar, com a conseqüència, algunes millores del text. Millores, en alguns casos, simplement tècniques, i millores en altres, a través d'esmenes transaccionals, que donaven solució a problemes reals, a problemes que existien, a problemes que jo crec que, en definitiva, els hem donat un tractament dintre d'un esperit de justícia, de solidaritat i d'equitat.

Aquelles altres esmenes que feien referència al nom del Col·legi nosaltres hem cregut que havien de cedir en favor d'una coincidència absoluta, si aquesta coincidència era possible, com ho ha estat. Això, en definitiva, era el més important.

D'aquesta manera, el Grup Socialista entenia que donava compliment a un dels principis d'actuació que ens hem proposat : reservar la contraposició contundent i enèrgica de les qüestions quan es refereixen a confrontacions ideològiques o de programa, però fer sempre tot el possible, encara que a vegades

això no sigui assolible, perquè les lleis que no es troben en aquest cas surtin d'aquest Parlament amb l'assentiment de tots.

Aquest, doncs, en definitiva, va ser el cas d'aquesta Llei que acabem d'aprovar i nosaltres d'això ens en congratulem.

Per tant, jo acabo dient que el Grup Socialista mostra sense reserves la seva conformitat i la seva satisfacció per l'aprovació d'aquesta Llei. Una Llei que ve a representar el coronament legítim d'una trajectòria de professionalitat i de catalanitat, que tothom ha de reconèixer, en un col·lectiu de persones i en un seguit d'institucions dedicades a aquesta tasca professional de la biblioteconomia i de la documentació, dedicades, en definitiva, a servir una tradició a favor de la cultura popular a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per fer la corresponent explicació de vot, té la paraula l'Il·lustre Diputat representant del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, senyor Rafael Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, acabem de votar una Llei molt breu, té quatre articles, una Disposició addicional i una transitòria, però una Llei molt important perquè inicia un camí, com veurem tot seguit en altres projectes que volen incidir en tota aquesta qüestió dels col·legis professionals, i perquè, a més, és important perquè regula una professió destacada en el programa de Catalunya.

Però, també vull dir que és una llei complexa o aparentment complexa. En cinc anys d'experiència parlamentària mai personalment m'havia trobat amb una llei tan breu i tan aparentment carregada de problemàtica pel que feia a la necessitat de trobar una sortida que fos satisfactòria a l'objectiu de legislar i que fos satisfactòria donant sentit a legislar i no fer-ho banalment i buidant de contingut la intencionalitat de la nostra activitat legislativa.

Nosaltres teníem dubtes sobre la possible coalició de diverses tasques que tenen diverses entrades professionals en aquest camp com és, en síntesi, la tasca de recuperació d'informació, que és plenament atribuïble a la tasca bibliotecària, i, d'altra banda, la que podria ser adreçada a l'orientació de matèries, que pot pertànyer, segons l'especialitat de cada una de les biblioteques, a titulats també especialitzats en aquelles matèries, no exactament només a la recuperació d'informació.

Així i tot, al llarg de les discussions en Ponència i en tot el conjunt de relacions laterals, de caràcter social que la mateixa Ponència va dotar, jo crec que amb molt bon criteri, nosaltres ens vam adonar que l'argument principal era l'argument de la defensa d'una professió o millor dit l'argument de legislar per fer un col·legi que pogués actuar sense embuts en nom d'una professió i d'una professió que respon a la llarga tradició a Catalunya.

Si molt ho volen condensar, senyores Diputades, senyors Diputats, aquest és l'únic sentit d'aquest Projecte de Llei i de qualsevol altre que vulgui anar adreçat a la creació d'un col·legi : la defensa d'una professió, o sigui, l'actuació d'uns col·legiats en nom d'aquella professió.

Nosaltres ens vam adonar que no podíem menysprear aquest sentit, aquesta necessitat, no podíem menysprear aquella tradició catalana, que ja ha estat citada en aquesta

Cambra, i, sobretot, ens vam adonar que els defectes que se'ns presentaven en forma de dubte no eren imputables al conjunt de bibliotecàries i bibliotecaris de Catalunya, elles o ells no eren els responsables d'aquests defectes, sinó al contrari, elles i ells per haver obert camí en aquesta professió de manera avançada, sense paral·lel a la resta de l'Estat espanyol, estaven motivant aquesta necessitat legislativa. Ens congratulem, doncs, d'haver aprovat aquest Projecte de Llei i felicitem especialment tots els qui formen part d'aquesta professió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies Il·lustre senyor Diputat. Pel Grup Popular, en representació d'aquest i per fer l'explicació de vot té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats per coherència amb l'opinió expressada a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana del dia 7 de l'actual mes de maig, i per coherència també amb el nostre vot afirmatiu que va donar suport a aquest Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Bibliotecaris-documentalistes de Catalunya, tal com apareix al *Butlletí Oficial del Parlament*, número 63, avui hem reiterat aquest vot favorable perquè entenem que qualsevol modificació, encara que només fes referència al títol de la Llei o a l'Exposició de motius, implícitament alterava tots els articles i consegüentment l'esperit de l'esmentat Projecte de Llei. I és evident, coincideixo amb l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit, és evident que des d'un principi tots els Diputats que van constituir aquesta Ponència teníem clara consciència que res fàcil se'ns presentava, independentment de l'extensió d'aquest Projecte de Llei que, com tots vostès saben, es compon de quatre articles i dues disposicions. Primerament, perquè garantir els principis de seguretat jurídica i compatibilitzar-los amb les justes aspiracions del col·lectiu implicat que ha de gestionar a la vegada aquest col·lectiu, interessos públics i interessos privats, és tasca que, per complexa i necessària havíem d'assumir com a criteri fonamental. I en segon terme perquè sabíem la responsabilitat que significa la creació del primer col·legi oficial, punt de partida de la constitució d'altres col·legis, entre els quals apareix ja el de periodistes, com d'immediata discussió i posterior aprovació, si escau, pel Ple del Parlament.

En aplicació, doncs, de la Llei 13/82, de 17 de desembre, s'ha creat el Col·legi Oficial de Bibliotecaris-documentalistes, atenent una professió del tot consolidada i que des de 1915 ha estat estretament vinculada a l'estructura cultural de Catalunya, complint, al mateix temps, una funció social reconeguda en els sectors més amplis de la nostra societat.

Resulta inqüestionable, per una altra part, la voluntat i predisposició que han tingut tots els Grups polítics a considerar les aspiracions dels professionals bibliotecaris-documentalistes i en aquest sentit em consta que tant en l'elaboració del Projecte de Llei com en el treball en Ponència, i fins i tot en la decisió última de retirar algunes esmenes s'ha tingut, com a punt de referència, la norma fonamental a l'hora de legislar, d'alguna manera impartir justícia per a qui l'ha de menester.

I en virtut d'aquesta primera experiència, només el temps ens dirà si podem sentir la satisfacció personal del deure complert —jo crec que sí— o si, al contrari, se'ns podrà aplicar allò que mai hem corregut tant per arribar enlloc. En qualsevol

cas, l'important és que aquests professionals ja disposen d'un marc jurídic apropiat i d'un element institucional adequat que determina el seu caràcter associatiu, d'organització, d'estructura i de funcionament com és el seu Col·legi Oficial de Bibliotecaris-documentalistes de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat per l'explicació de vot corresponent. Té la paraula, en representació del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana l'Il·lustre Diputat senyor Albert Alay.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument. Esquerra Republicana no va presentar cap esmena al Projecte de Llei, que avui ja és Llei, de creació d'aquest Col·legi Professional de Bibliotecaris-documentalistes de Catalunya, varem creure que es tractava senzillament d'acceptar o no que es disposés del dit Col·legi Oficial i teníem ben clar que, efectivament, calia que aquest Col·legi existís. Molt més a Catalunya, perquè el 1915 la Mancomunitat va crear la primera escola de bibliotecàries de tot l'Estat espanyol, aquesta escola va ser la que va nodrir les biblioteques de Catalunya d'un gran nombre de promocions de bibliotecàries que varen exercir la seva professió i que han contribuït al nostre desenvolupament cultural i també han estat baluards de la nostra llengua a través de la xarxa de biblioteques públiques que havia creat la mateixa Mancomunitat. A part d'això, a partir del 78 es varen crear, a nivell d'Estat, els estudis de biblioteconomia i documentació i l'any 82 l'Escola de Bibliologia va ser adscrita a la Universitat de Barcelona i, naturalment, amb caràcter de carrera universitària. Hi ha, per tant, escola, i hi ha per tant, professionals titulats amb tot el mèrit i, per tant, no hi podia haver cap mena d'impediment perquè hi hagués el corresponent Col·legi professional. I, a més a més, d'altra banda, s'ha de dir que això ha estat també indicat per l'Honorable senyor Conseller, que hi ha una mena de precedent amb la creació, l'any 30, de l'associació d'alumnes i ex-alumnes de l'Escola de Bibliotecàries de Catalunya i que va desaparèixer després amb la Guerra Civil. Queda només per dir ara que nosaltres saludem amb satisfacció el nou Col·legi Oficial, al qual desitgem el màxim encert en la gestió i la tasca que li és encomanada, des d'aquest moment, per la present Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : La intervenció ara del Portaveu de Convergència i Unió, senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, al cap d'un any de la primera legislatura va aprovar aquesta Cambra una Llei de Biblioteques, ara, i com ha recordat el President a l'inici de la sessió d'aquest matí, també al cap d'un any aprovem un col·legi professional íntimament vinculat amb les biblioteques de Catalunya, jo no voldria ser reiteratiu en alguns dels conceptes que aquí s'han exposat, tot i que penso que amb aquesta Llei hauria estat útil d'emprar la figura prevista a l'article 99 del nostre Reglament, aquella invitació que normalment fa el President de la Cambra perquè algun membre de la Comissió presenti el Dictamen fet per la Comissió, perquè presenti el Projecte de Llei, i dic això perquè aquí s'ha explicat una mica la tasca que s'ha fet, una tasca un xic sorprenent, una Llei molt

curta, amb moltes esmenes, amb moltes més esmenes que no pas articles, i una Llei que va fer necessàries quatre reunions de la Ponència, que la Ponència tan sols va aconseguir que s'aproveïssin o que recomanés a la Comissió dues esmenes de caràcter tècnic, de millora tècnica, una del Grup Socialista i una del nostre propi Grup i que en Comissió vam aconseguir, gràcies a una transaccional del Grup Socialista, una transaccional que va proposar el nostre Grup, que això resolgués les dues esmenes del Grup parlamentari del PSUC, però van quedar encara quatre reserves d'esmenes per discutir en el Ple, de temes importants, transcendents per al funcionament d'aquest Col·legi, que afectaven el Títol i altres temes no menys importants. Nosaltres hem estat molt satisfets que el Grup parlamentari Socialista les retirés i que avui poguéssim fer aquesta votació unànime, coincident amb aquella de què ara parlava, de fa quatre anys.

Nosaltres estem molt satisfets que es faci justícia a un col·lectiu important a la història de la cultura i en especial a la història de la cultura catalana. El col·lectiu que avui hem consagrat com a Col·legi Oficial ha estat un fidel servidor de la nacionalitat catalana, ha defensat la cultura catalana i ha treballat en circumstàncies difícils, a vegades molt complicades, i ho ha fet amb una gran bona voluntat, però a més d'això, amb un prestigi científic no gens menyspreable, ans al contrari. Aquí s'ha parlat de l'Escola de Bibliotecàries creada ara fa setanta anys, escola que tingué un personatge cabdal en la seva direcció i en la cultura catalana del segle XX, em refereixo al doctor Jordi Rubió. I també em sembla que caldria citar dues altres persones que també hi han donat lliçons i que formen part de la nostra Cambra, em refereixo als dos Presidents que ha tingut aquest Parlament, els dos Presidents, l'anterior i l'actual, hi han donat classes. Em fa l'efecte que això és un altre tema important, i amb aquestes tres persones em sembla que honorem el professorat eminent que ha tingut.

De la mateixa manera que crec que hem d'honorar aquest personal que durant tots aquests anys ha fet una tasca tan destacable. A mi em fa l'efecte que avui ens hauríem de dir a nosaltres mateixos i a aquest col·lectiu, una delegació important del qual ens acompanya a la tribuna del públic, aquelles paraules que George Washington deia en el seu discurs de comiat el setembre de 1796 : « Apliqueu-vos, doncs, com a objectiu d'importància primordial a promoure institucions per a la difusió general del saber, en la mesura que l'estructura d'un govern fa de l'opinió pública una força, és essencial que l'opinió pública estigui instruïda. »

Jo crec que aquest col·lectiu ha fet aquesta tasca durant setanta anys amb dificultats i nosaltres avui, en concloure les tasques dutes a terme durant dos mesos per la Ponència i la Comissió tanquem, d'una manera correctíssima, un treball que servirà d'inici a la creació d'altres col·legis professionals que és el fruit també de la primera legislatura, en aprovar aquella Llei de Col·legis Professionals, Llei que recordem que hauria pogut quedar afectada per la LOAPA en el seu moment, i que posen de manifest el treball important d'aquest Parlament i que, en ser ja en una segona legislatura, ens permeten parlar de precedents i ens permeten enllaçar l'una amb l'altra amb una tasca de cara al futur, en defensa de la promoció de la cultura, i aquí, en concret, d'una realització tan important com han estat les biblioteques, les biblioteques d'alta categoria, però també les

biblioteques populars de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, amb aquesta explicació de vots s'acaba la discussió, que gairebé no ha estat discussió, d'aquest Projecte de Llei que ha donat lloc a manifestacions de satisfacció per part de tots els sectors de la Cambra. Jo pregaria la Cambra que em permetés d'afegir a aquestes expressions de satisfacció les meves personals i d'agrair al senyor Ferran Camps l'al·lusió que m'ha volgut fer. Aquesta satisfacció és llargament justificada pel fet dels lligams familiars que m'han realacionat amb aquesta professió, de nosaltres tan estimada, pel fet d'haver estat deixeble del doctor Jordi Rubió i pel fet d'haver estat, fins al moment en què les meves obligacions com a Conseller em van impedir de continuar-ho, professor de l'Escola de Biblioteccàries. Gràcies per les manifestacions que s'han fet, que les he preses també, doncs, amb un sentit de gairebé de favor personal que la Cambra ha expressat en relació amb aquest Projecte de Llei.

Proposició de Llei

que declara Paratge Natural d'Interès Nacional els Terrenys del Vessant Sud del Massís de l'Albera

Passem ara, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició de Llei que declara paratge natural d'interès nacional els terrenys del vessant sud del massís de l'Albera, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. D'acord amb l'article 105 del Reglament es passa directament al debat. Hi ha un torn a favor que suposo que farà el Grup que ha presentat la proposició i la possibilitat d'un torn en contra. Cada un d'ells amb un temps límit de quinze minuts.

Per al torn a favor, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President; senyories : el nostre Grup parlamentari ja fa temps que s'interessa per la protecció legal d'aquest magnífic paratge natural, que és format pel vessant sud del massís de l'Albera. Ja el mes d'octubre de l'any 1983 vaig tenir el goig de presentar i defensar en aquest mateix lloc la Proposició de Llei que, tot i haver estat aprovada aleshores, la seva presa en consideració no pogué arribar a veure's traduïda en una Llei abans de la fi de la primera legislatura a causa de la lentitud que prengueren les actuacions parlamentàries en aquell moment.

Ara, en aquesta segona presentació, els estalviaré haver d'escollir la major part dels raonaments que en aquell moment vaig exposar en defensa de la necessitat de protecció. Tot això ja va quedar a bastament recollit en el *Diari de Sessions*, número 148, que tots vostès tenen fàcilment a l'abast.

Sí, però, que voldria remarcar alguns punts bàsics, essencials. Primerament, cal que els digui que aquest massís que tractem de salvaguardar forma una mena de bloc, un ecosistema tancat de característiques pròpies, a cavall de la frontera amb l'Estat francès, i que precisament ja fa temps que pel cantó francès és protegit —fa diversos anys— amb la figura de «reserva natural oficial», cosa que en el país veí equival a allò que per a nosaltres seria una reserva integral, protecció molt més rigorosa que la que nosaltres volem donar de la frontera ençà.

Aquest massís, a part de les seves característiques naturals de gran riquesa i diversitat vegetal, conserva una gran quantitat de vestigis històrics, i, sobretot, prehistòrics, a causa d'haver estat el camí natural de pas que, a través del coll de Banyuls, comunicava les planes del Rosselló i de l'Empordà. Camí que més tard, a causa sobretot de l'establiment de la frontera franco-espanyola en aquell indret fou abandonat en benefici del pas de la Jonquera, vigilat pel castell de Bellaguarda. Això fou causa que tot el massís es veiés de cop abandonat per l'home. Aquest aïllament fou el motiu que, a més de conservar-se el paisatge intacte, també la fauna hi quedés fixada sense gaire intromissió humana, fauna que va des d'una raça de vaques que s'han adaptat al medi i pasturen i viuen dels vegetals que allà troben, fins a les últimes colònies de la tortuga mediterrània; són les poques colònies que queden actualment en la península ibèrica.

Aquest refugi cal ara que el protegem per llei, perquè perilla la seva supervivència, perquè, per un costat, per la possibilitat de la pressió social del turisme costaner, comporti, en pocs anys, l'establiment d'urbanitzacions, amb la consegüent construcció de manera descontrolada de nous camins i vies de comunicació, que a més de facilitar-ne excessivament la intromissió humana, acabarien desfigurant-ne el medi actual. La singularitat de l'indret ve també avalada pel fet de formar part, des de l'any 1981, de la relació d'espais a protegir elaborada per la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.

Una altra remarca que voldria fer, sortint al pas de possibles objeccions que se'm podrien fer en el curs d'aquest debat, és que la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, que aspira a donar l'estatus de paratge natural d'interès nacional a aquest massís, no exclou, de cap manera, ni limita els usos tradicionals agrícoles, ramaders i silvícoles, compatibles amb els objectius concrets de la protecció, tal com diu l'article 23 de la Llei que ahir vam aprovar d'Espais Naturals.

També crec que és important, que és molt important remarcar que la protecció del vessant sud de l'Albera té una característica que el diferencia essencialment dels altres espais que fins ara s'han protegit per llei des d'aquest Parlament. Així com en la protecció de la zona volcànica de la Garrotxa, en la protecció del Pedraforca o dels aiguamolls de l'Empordà la Llei va ser feta per evitar la continuació o l'extensió d'una degradació que ja havia començat i que ha estat, i és encara —almenys en un lloc—, de difícil aplicació a causa de l'existència d'interessos particulars adquirits, en el cas de l'Albera aquest conflicte no existeix, no hi ha, dins del perímetre proposat, cap explotació que pugui resultar afectada, ni cap interès legítim que en sigui afectat. Aquí la protecció es demana en evitació de degradacions que es poguessin fer en un futur, no actualment.

Per poder fer aquesta afirmació de manera tan rotunda, m'he procurat la documentació necessària que ho pot demostrar. Aquí tinc a la disposició de qui ho vulgui veure, les certificacions oficials dels municipis afectats, la Jonquera, Espolla i Rabós de l'Empordà —són els tres municipis on hi ha aquesta proposta de protecció—, que confirmen oficialment que aquests terrenys tenen la condició urbanística de no urbanitzables. I també hi ha un informe del Servei d'Urbanisme de Girona, on es comunica —també de caràcter oficial— que no es coneix, en data del 23 d'octubre de 1984, que és quan vaig obtenir aquests documents, que cap actuació urbanística auto-

ritzada existeix en els municipis d'Espolla i Rabós de l'Empordà que pogués ser afectada per aquest assumpte.

Per acabar la meua exposició, només em falta aclarir que, un cop aprovada ahir la Llei d'Espais Naturals, és evident que caldrà adequar l'articulat de la Proposició a allò que diu la Llei aprovada, determinant què abasta aquesta protecció, i potser fins i tot revisant el perímetre proposat, cosa que nosaltres creiem que es pot fer per via d'esmenes, ja que des d'ara els anuncio que el nostre Grup pensa proposar-ne en el curs del tràmit legislatiu.

És per tot això, senyories, que em permeto demanar-los el seu vot favorable per a aquesta proposta de protecció del vessant sud del massís de l'Albera.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT : Algun membre del Parlament vol fer ús de la possibilitat del torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra? Bé, aleshores, per ordre de menor a major, correspon als Grups parlamentaris que no han intervingut, concretament el presentant, que és l'únic que queda exclòs, de fer la seva intervenció per fixar la seva posició. Per tant, si l'Honorable senyor doctor Espasa vol fer ús de la paraula?

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, moltes gràcies, i molt breument per subscriure en el substantiu el que han estat les argumentacions del Diputat senyor Marçal Casanovas. Crec que el conjunt d'argumentacions que ens ha donat, del que es tracta és d'una actuació legislativa que tindria realment un caràcter preventiu, i no de pretendre arreglar ja un paratge danyat per l'actuació de l'home.

El fet que la vessant nord, és a dir, la vessant situada en territori de l'Estat francès estigui ja també protegida en aquesta mateixa línia que ara ens proposa el Grup d'Esquerra Republicana. El fet que sigui tot ell ja prèviament, tot i que això evidentment no seria obstacle per prendre en consideració la llei, terreny no urbanitzable, i tots els altres arguments de tipus substantiu que ens ha presentat el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, fan que el nostre Grup, el Grup del PSUC, doni suport a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, a més a més que ha estat sempre la nostra posició política parlamentària, en el sentit de donar el màxim protagonisme a la Cambra, en la seva doble vessant d'acció d'impuls al Govern i d'acció legislativa pròpia.

El nostre Grup no s'ha oposat mai, i no ho farà tampoc ara, a la presa en consideració de qualsevol Proposició de Llei. Evidentment, això no obsta que es reservi la seva pròpia posició política pel que fa als continguts d'aquesta mateixa Proposició de Llei, i en aquest sentit, i per ser realment breu, només voldria anunciar, com ja ho ha fet també el senyor Marçal Casanovas, que hi ha alguns aspectes formals d'aquesta Proposició de Llei que ara entren en contradicció amb la Llei que acabem d'aprovar. Ell ja ha advertit que per via d'esmenes això pot ser solucionat, aquesta serà també la nostra activitat parlamentària, d'adequar en tot allò que sigui necessari, aquesta Proposició de Llei a la Llei d'un abast més gran, la Llei d'Espais Naturals, que va aprovar ahir aquesta mateixa Cambra.

Amb aquestes excepcions, nosaltres donem suport a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, i anunciem el nostre treball positiu envers a millorar i a corregir aquests aspectes de la Proposició de Llei.

El Sr. PRESIDENT : Vol fer ús de la paraula el Grup Popu-

lar? Tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat.

El Sr. VERAY : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats; davant la Proposició de Llei que declara, o que intenta declarar com a paratge natural d'interès nacional els terrenys de la vessant sud del massís de l'Albera, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, voldria fer palesa la posició del Grup parlamentari Popular respecte a això.

Nosaltres hem vist amb satisfacció la Llei que tot just ahir es va aprovar en aquesta Cambra. És una important llei marc, com tantes vegades hem demanat. Ens estem referint a la Llei d'Espais Naturals, que contempla amb realisme i seriositat tots els aspectes de conservació del medi natural de Catalunya. L'articulat d'aquesta Llei d'Espais Naturals, i molt especialment en el seu article 21, segon paràgraf, es diu : « Les lleis o els decrets de declaració dels espais naturals de protecció especial, les normes que els desenvolupin i els plans especials corresponents han de fixar el règim aplicable en cada cas, d'acord amb el que estableix aquesta Llei. » També contemplem els articles 22, 23, 27 i la Disposició final segona.

Tot això, evidentment, no està recollit en la Proposició de Llei que avui és objecte de debat, la qual, per cert, ha estat objecte d'una llarga trajectòria en aquest Parlament. Estem convençuts que el seu moment encara no ha arribat, i que seria lògic esperar al desplegament reglamentari de la Llei d'Espais Naturals, que haurà d'estudiar, cas per cas, tot allò que faci referència a la protecció del medi natural de Catalunya.

Per això, el nostre Grup votarà en contra de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei. Coneixem perfectament el fet que diversos propietaris d'aquesta zona de l'Albera estan treballant per organitzar una associació que promogui la declaració d'espais naturals per protegir determinades zones del massís de l'Albera. També sabem que França ha declarat reserva integral una petita zona de 300 ha, que ja era propietat de l'Estat francès —es tracta de la zona anomenada la Faixeta de la Maçana, al terme municipal d'Argelers—, però totes aquestes consideracions no justifiquen, al nostre parer, la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, si no es fa com a conseqüència de l'aplicació de la Llei d'Espais Naturals que ahir va aprovar aquest Parlament.

Així, doncs, repetim que el nostre Grup és contrari a la presa en consideració que avui se sotmet a la consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El Grup Socialista a la Cambra té la bondat de prendre la paraula?

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per fixar la posició del nostre Grup respecte a la Proposició de Llei per a la protecció dels terrenys de la vessant sud del massís de l'Albera, i per anunciar, d'entrada, que nosaltres votarem favorablement aquesta presa en consideració.

De tota manera, voldríem fer unes quantes consideracions que es deriven ja del Projecte de Llei, en aquesta legislatura, que si no recordem malament va ser presentat, va ser rebutjat al seu dia pel Consell Executiu al·legant qüestions de tipus econòmic; va tornar a ser presentat, va tornar a ser aprovat, i després va quedar congelat a l'espera de la Llei d'Espais Naturals de Catalunya.

Sorprenentment, i sorprèn, perquè el text presentat en

aquesta Proposició es basa en la Llei 15/75 de l'Estat, sorprèn que després del Dictamen de Comissió on ja se sabia que aquesta Llei al Ple no sofriria pràcticament, o cap variació, el Grup proposant dona el pas endavant perquè aquesta llei sigui presentada en aquest plenari. Això, des de la nostra perspectiva, ens configura, com a mínim ens planteja alguna qüestió de dubte, que volem plantejar en el si d'aquest Ple, que és per què s'ha preferit tramitar una llei sobre la base d'una llei estatal, en comptes de tramitar una llei sobre la base d'una llei aprovada pel Parlament de Catalunya, precisament en aquest Ple.

Això vol dir que, davant d'una perspectiva d'una Llei progressiva, com la que vam aprovar ahir, des de la perspectiva d'una Llei que planteja una protecció dinàmica del territori, una Llei que planteja una protecció acurada i exacta en cada un dels territoris, i, a més a més, sota l'estricta panorama d'una política, això que ve derivat d'un pla d'espais naturals aprovats en el si de la Llei, es prefereix tramitar aquesta llei al costat d'una legislació que és obsoleta, d'una legislació que és molt antiga, i d'una legislació que planteja una protecció des d'una perspectiva absolutament estàtica, és a dir d'una legislació que ha promogut, en contra dels interessos de la pròpia Llei, que no es protegís cap espai natural en el conjunt de l'Estat espanyol, de manera eficaç i activa.

De tota manera, això significa que estem davant un text que caldrà modificar molt. D'entrada, dir que aquest text, des de la nostra perspectiva, el modificarem des de la perspectiva del que contempla la Llei que ahir vàrem aprovar, i, en segon lloc, perquè el text de la mateixa Proposició, indistintament, de la llei base sobre la qual es vol protegir, el text és un text francament deficient; fins i tot en la mateixa Llei es parla que la concreció topogràfica del terreny l'haurà de fer el Consell Executiu, cosa que no diu gaire en favor dels qui van redactar la Llei, perquè una llei, quan es presenta en forma de llei, s'ha de tenir molt clar quin és l'espai que es vol protegir.

És una Llei que caldrà esmenar en el seu article primer, en el seu article segon, en el seu article tercer, en el seu article quart, en el seu article cinquè i en la seva Disposició transitòria; i no caldrà esmenar-lo més perquè no té més articles; si no, article per article, hauríem de procedir a la seva esmena total i absoluta.

Per altra banda, hi ha el tema del contingut de l'espai a declarar, i això va ser un vell debat que ja vam iniciar al seu dia en l'altra legislatura, que vam continuar en la Comissió; des del nostre punt de vista, coincidim amb el que diu l'*Enciclopèdia Catalana*, que diu que el massís de l'Albera comença des del coll de Lli i acaba al cap de Creus, és a dir, a Banyuls de la Marenda, i no estrictament a la zona que la Proposició de Llei intenta assenyalar.

Per tant, vol dir que també n'hauréu de modificar els límits, i, d'acord amb els límits, donar-li la figura jurídica que estableix la Llei que ahir vam aprovar, en funció del que es pretén, doncs, protegir.

Dit això, res més, senyores i senyors Diputats, que dir que, per part nostra, no ens oposarem, tot al contrari; que, en funció de la nostra actitud sempre en aquest Parlament de donar tràmit a totes les iniciatives legislatives, hi votarem a favor, però, a més a més, ens congratulem, perquè, com que suposem que el Grup majoritari en aquesta Cambra també hi votarà a favor, significa que un altre espai més caldrà estar pro-

tegit, i, d'acord amb la Llei que vam aprovar ahir, qui protegeix aquest espai és qui s'ha de fer càrrec de les despeses de la seva gestió, i com que el nostre Grup no volem que cap més espai protegit quedi en un espai protegit sobre el paper, a partir d'aquest espai més que afegim al cúmul d'espais, suposem que el Consell Executiu coneix perfectament que això té uns costos, que això té unes despeses que cal fer, si és que realment es vol protegir de manera eficaç aquest espai, i que vol dir que, d'ara endavant, no ens creurem que en altres espais que han estat protegits també per aquest Parlament i que la Llei no s'ha aplicat, i vull dir d'una manera molt clara la zona volcànica de la Garrotxa, que no hi ha recursos per protegir aquell espai, i que l'afegit d'aquest espai vol dir que, en el Pressupost de l'any 86, caldrà que presentin en aquests pressupostos els recursos necessaris i suficients perquè aquests espais no siguin declarats, com he dit abans, espais protegits només en el paper.

Res més, moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Queda el Grup parlamentari de Convergència i Unió, que espero que vulgui intervenir. El senyor Masó, l'Illustre Diputat senyor Masó té la paraula.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, vull manifestar que el nostre Grup votarà favorablement aquesta presa en consideració i també vull manifestar i vull deixar constància que, malgrat aquest vot favorable, entenem que el text presentat per Esquerra Republicana de Catalunya necessita una profunda modificació, perquè és basada en la Llei d'Espais Naturals Protegits de l'Estat, del maig del 75, i és en la Llei aprovada ahir per aquesta Cambra amb què hem de regir-nos a partir d'aquest moment.

També perquè considerem que la modalitat de protecció que bàsicament cal aplicar és la de parc natural, i aquesta modalitat, el parc natural, s'ha de declarar per decret i no per llei, com preveu l'article 25 de la Llei d'Espais Naturals d'aquest Parlament. Malgrat tot, votarem favorablement, perquè en el massís de l'Albera hi ha zones que poden necessitar un grau de protecció més elevat que el propi d'un parc natural, com les que envolten el conjunt de Sant Quirze de Colera i que, per cert, no són recollides en aquesta Proposició de Llei.

Per tant, en les esmenes que hi presentarem, i que des d'ara anunciem que seran moltes, proposarem la modificació de la delimitació de la zona a protegir, i la modificació i possiblement la diversificació de les modalitats de protecció. Tindrem molt en compte quines són les activitats de les persones que viuen en aquella zona, com preveu ja d'una manera molt general, també, la Llei d'Espais Naturals, aprovada ahir mateix. I també tindrem en compte la consideració o la conveniència de protegir algunes espècies concretes i de mantenir la possibilitat de caça normal de les altres.

Finalment, com que l'elaboració de les esmenes la preveiem laboriosa, si cal, demanarem també que el termini per a la seva presentació sigui suficient per poder fer una proposta, a la llum de la nova Llei d'Espais Naturals d'aquest Parlament, proposta que esperem que mereixerà l'aprovació de totes les senyores i els senyors Diputats.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Fixada, doncs, la posició dels Grups, procedeix ara de passar a la votació.

Tinguin en compte, doncs, que la pregunta és : «Els qui es-

tiguin a favor de la presa en consideració» i «els qui no hi estiguin».

Per tant, els qui estiguin a favor de la presa en consideració, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La presa en consideració ha quedat aprovada per 84 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Presa en consideració de la Proposició de Llei dels Consells Escolars

Tenim ara una altra presa en consideració, que és de la Proposició de Llei dels Consells Escolars, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per la mateixa raó que en el cas anterior, passem directament al debat; hi ha un torn a favor, que suposo que el farà el Grup presentador, i la possibilitat d'un torn en contra, per un temps límit de quinze minuts.

Per defensar aquesta presa en consideració, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

Prego la Cambra que es posi en ordre, eh? Els Diputats, asseguts en els seus escons, i en silenci.

La Sra. MATA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la veritat és que, a diferència del tràmit que acabem de passar ara, el tràmit de presa en consideració d'una proposició de llei presentada per un Grup parlamentari de l'oposició és un tràmit abocat al rebuig en la immensa majoria de casos, i sovint al·legant que el Govern ja té gairebé gairebé redactat el propi projecte de llei. Són casualitats, coincidències en el temps, que acostumen a indicar divergències de fons.

En aquest cas, el projecte del Govern és ja redactat i presentat a aquest Parlament dies després que ho fos la nostra Proposició de Llei de Consells Escolars. L'una i l'altra són publicats i vostès, amb una simple lectura, poden comprovar aquestes divergències, i poca cosa més podem fer avui que constatar-les, perquè, aplicant amb efectes, no diré retroactius, sinó «preactius», la matemàtica parlamentària —que no l'estètica parlamentària— es dona per descomptat que la nostra Proposició no haurà prosperat i estem ja convocats demà, dijous, a les quatre de la tarda, a la Comissió, per al tràmit del Projecte de Llei presentat pel Consell Executiu.

Em preguntaran, potser, per què avui no els estalviem a vostès aquest tràmit i no ens estalviem nosaltres el disgust de perdre una altra votació, especialment, quan prou ens vagarà de parlar de Consells Escolars i de perdre votacions en aquest camp les properes setmanes. Però el nostre Grup creu encara més necessari explicar i deixar constància del procés que ha portat a redactar i a presentar aquesta Proposició de Llei de Consells Escolars, com a justificació general de la seva presentació.

En la implantació dels sistemes educatius obligatoris hi ha hagut dos tarannàs —dos tarannàs polítics— convertits ja en una tradició de cent cinquanta anys pel que fa a l'ordenació, a la planificació, a l'administració del sistema escolar : d'una banda, un tarannà de territorialització, de reforçament de la realitat escolar existent i de la seva incardinació en els territoris —escola rural, escola de població mitjana, escola urbana o sub-urbana, escola de zona industrial, escola en zones de tals o tals característiques culturals, lingüístiques i històriques—, i tot

això, a partir d'una administració, d'un govern del sistema escolar amb autoritats escolars locals, amb districtes escolars, amb consells escolars... Aquest és el cas d'Anglaterra, d'Estats Units, d'Alemanya, de Suïssa. I, d'altra banda, hi ha un tarannà de centralització, de reforçament de les decisions preses en el si d'un sol ministeri, amb una orientació uniformitzadora, i de la seva aplicació a través de delegacions provincials, d'inspeccions coercitives i d'unes juntes d'educació —«juntas locales o provinciales de educación»— que tenien un efecte ni tan sols decoratiu, que és el cas de la nostra imitació de França, com el cas d'Itàlia.

Per raons històriques —gairebé diria prehistòriques— que poden trobar-se en la situació de l'escola abans de l'escola obligatòria, poden justificar, segurament, l'aparició d'aquestes dues tradicions, però cent cinquanta anys després hem de convenir, ja, que hi ha un cert i lògic paral·lisme entre territorialització, participació ciutadana, d'una banda, i centralització i burocratització, de l'altra, i que entre participació i burocratització, vostès podran jutjar què és el que afavoreix la qualitat educativa de l'ensenyament.

És per això que, quan en països de tradició centralista, com ara Itàlia, es comença un procés de racionalització administrativa i s'ha cercat la qualitat de l'ensenyament, s'ha decidit vehicular la participació ciutadana amb una llei de consells escolars que palliés la burocratització, el desarrelament, l'anquilosament de l'escola.

A Catalunya, la realitat d'una acció escolar municipal, com la de l'Ajuntament de Barcelona i la de tants altres ajuntaments en el camp de l'escola bressol, del parvulari, de les escoles d'arts i oficis, dels centres de batxillerat, són l'índex d'un tarannà de territorialització, de responsabilització local, davant del centralisme de l'Administració espanyola.

A Catalunya, i en el document de 1975 *Per una nova escola pública*, la territorialització i la participació es relacionaven estretament en el projecte de transformació de l'escola que ara fa deu anys era l'únic que podíem somniar. La col·laboració de pares, mestres i alumnes en la gestió de cada escola, la participació de la representació dels mestres, dels alumnes, a través de les seves entitats sindicals, empresarials, culturals, etcètera, en la planificació del sistema educatiu, es propugnaven explícitament en la via del necessari arrelament de l'escola en la societat, en el medi concret que ha d'oferir un servei educatiu.

Han passat deu anys; el traspàs de competències d'ensenyament a les Comunitats Autònomes i la participació ciutadana en la proclamació de l'ensenyament són un mandat constitucional des del 1978 —aquell any, precisament, el nostre partit redactava un primer projecte de llei de consells escolars que, durant tot aquest temps, ha estat un punt de referència en el nostre programa de política educativa i que ens ha estat molt útil per redactar ara la Proposició de Llei que defenso.

El 1980, amb el restabliment de la Generalitat estatutària, i concretament a partir dels traspàsos d'Ensenyament, l'1 de gener de 1981, crec que el Govern de la Generalitat ha perdut una ocasió única : la d'iniciar l'exercir el govern de l'escola amb una transformació de l'Administració, en la línia de la territorialització, de la col·laboració amb els ajuntaments, amb la seva racionalització i modernització tècnica, per una banda —qualsevol caixa o banc, per exemple, té una terminal d'ordinador en cada un dels punts de la xarxa puntualment

territorialitzada—, i, per l'altra banda, nosaltres creiem molt important l'acolliment i la promoció de la participació ciutadana, vehiculada a través del diàleg i institucionalitzada a través d'una xarxa de consells escolars.

El text de la Llei Orgànica que regula el dret a l'educació dedica tot el Títol II a aquesta participació, defineix la composició i les funcions del consell escolar de l'Estat i encomana als Parlaments de les Comunitats Autònomes que per llei defineixin els Consells Escolars respectius, i ja abans de la vigència de la LODE només complint el mandat constitucional hi ha dues Comunitats Autònomes, Andalusia i el País Valencià, que han votat la mateixa Llei de Consells Escolars. És de doldre que Catalunya no hagi estat la primera en el text jurídic quan ho ha estat en la realitat i en la voluntat.

Aquest curs, aquesta realitat i aquesta voluntat de participació s'han posat encara més de manifest en el tarannà i en l'estructura de la campanya ciutadana en defensa de l'ensenyament públic i la seva qualitat. L'ha manada, en general, un secretariat constituït per representants de mestres, a través dels seus sindicats i moviments de renovació pedagògica, representants del pares, a través d'associacions de pares de família i en relació amb innombrables meses locals i alguna mesa comarcal generalment establertes amb acords amb els ajuntaments.

D'una manera totalment espontània s'ha prefigurat i s'ha articulat una estructura territorial de participació dels sectors ciutadans en l'ensenyament.

És precisament en atenció a aquesta línia de participació i pel coneixement que tenim de les seves dificultats en ser reconeguda com a part dialogant per la Conselleria que hem mirat de posar al dia, d'ajornar el nostre antic Projecte de Llei de Consells Escolars i d'adaptar-lo al marc de la LODE no impugnada en el seu Títol II i en la situació actual de la problemàtica a Catalunya.

Nosaltres vam anunciar a la premsa el 21 de març del 85 que hi estàvem treballant, tot convidant a participar-hi en la redacció del text d'una llei sobre la participació, i uns dies després llegírem a la premsa que el Consell Executiu hi treballava pel seu compte.

El nostre objectiu era que tant fora com dins del Parlament aquesta llei fos realitzada amb el màxim de participació, per tant, en Ponència conjunta, com és possible fer-ho aquí aplicant l'article 108 del nostre Reglament. Així ho vam demanar en una de les mocions subsegüents a les quatre interpellacions sobre l'extensió i la qualitat dels diversos nivells de l'escola pública, que s'iniciés el procés conjunt de redacció de la llei de consells escolars.

La Moció no va ni ser admesa a tràmit, car la majoria de la Mesa no considerà congruent la proposta d'una llei de consells escolars amb la consecució de l'extensió i la qualitat de l'ensenyament.

Aquella mateixa tarda, doncs, vam presentar aquesta Proposició de Llei, la presa en consideració de la qual, segons m'han anunciat, ara es va a rebutjar.

Ho comprenem perquè allò que caracteritza el nostre Projecte, que és, primer, el sentit de la base a l'altura de la definició dels consells escolars —primer, consell escolar municipal, després consell escolar territorial, després consell escolar de Catalunya— i, per altra banda, l'articulació efectiva dels tres nivells de consells escolars entre si i amb l'Administració no

semblen encaixar massa amb el tarannà del Consell Executiu i de l'Administració que ha estructurat.

Amb tot, per més que es rebutgi, em sembla que ja no es podrà negar una virtualitat a aquesta nostra Proposició i és que gràcies a ella el Consell Executiu haurà presentat un Projecte de Llei de Consells Escolars i, ni que sigui inicialment amb una Llei migrada, començarà el camí de la participació ciutadana a través dels consells escolars i podrem comprovar que en aquest afer molt més que en d'altres es fa camí tot caminant, és a dir, s'aprèn a participar tot participant.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun Il·lustre Diputat vol fer ús del torn en contra? *(Pausa.)* No? Bé, doncs, aleshores, caldrà que els Grups tinguin la bondat d'indicar la seva posició en relació amb aquest tema, per l'ordre habitual de menor a major. Per tant, per Esquerra Republicana, l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas té la paraula.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, sento molt haver de disgustar la senyora Marta Mata, no m'ha agradat mai disgustar la gent i em sento violent en haver-ho de fer. Però, realment, no tinc altra alternativa.

La Proposició que ens presenta a la nostra consideració ens sembla a nosaltres que es permet una sèrie de fantasies que no podem compartir i que considerem difícilment viables. És una proposta, al nostre entendre, poc madurada *(alguns xiulets)*, feta amb un entusiasme sense una seriosa reflexió del que es feia.

Creiem ben sincerament que si s'arribés aquesta Proposició de Llei a convertir en llei sense esmenar-la seriosament creiem que aconseguiríem institucionalitzar una mena de caos organitzat.

Nosaltres, d'altra banda, tenim un Projecte de Llei que, com molt bé ha dit la senyora Marta Mata en començar el seu Parlament, es veurà demà en la Comissió de Cultura; en aquest Projecte de Llei hem pogut constatar, per les esmenes que hem rebut, que el Partit Socialista manté tota la seva Proposició de Llei a base d'esmenes al Projecte de Llei del Govern, i, per tant, no veiem la utilitat, seriosament, encara que nosaltres ho considerem defectuós, no veiem la utilitat de donar el nostre vist-i-plau a una cosa que demà ja veurem, demà i els dies successius, en la Comissió corresponent. Ja n'hi ha prou, amb una vegada que es presenti creiem que és sobrer i superflu que tingui lloc la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

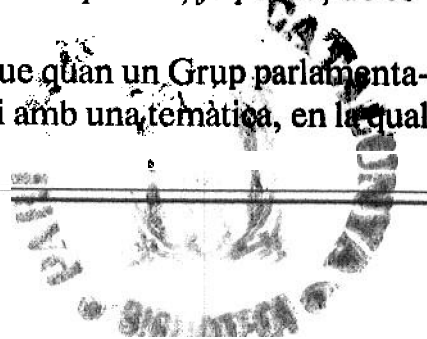
El Sr. PRESIDENT : El Grup del Partit Socialista Unificat té la bondat d'exposar el seu criteri?

El Sr. RIBÓ : Senyor President, la Diputada senyora Eulàlia Vintó.

El Sr. PRESIDENT : La Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintó té la paraula.

La Sra. VINTÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari donarà suport a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei i m'imagino que poden entendre per què, i és per una qüestió, jo penso, de coherència parlamentària.

No sembla massa justificable que quan un Grup parlamentari presenta una Proposició de Llei amb una temàtica, en la qual

aquest Parlament té competència legislativa, que durant un seguit d'anys —com recordava la senyora Marta Mata— el Govern, no se sap ben bé per què, no ha fet ús d'aquesta capacitat de presentar un projecte de llei, si el text que proposa un Grup de l'oposició no és del grat, en tots els seus extrems, hi ha una fórmula esplèndida que és la de presentar esmenes a aquest Projecte de Llei. No cal deixar de banda la capacitat d'iniciativa dels Grups.

Però, a més, a mi em sembla particularment greu que en aquest cas el Grup de Convergència, que ni tan sols ha fet ús del dret de fer un torn en contra, voti després que no i s'apressés vuit dies després o deu —no recordo exactament els terminis— a presentar aquest Projecte de Llei quan hi havia a la Cambra la Proposició socialista i ja hauria estat una mica massa vergonyós per al Consell Executiu haver passat cinc anys sense tenir iniciativa legislativa i haver de recórrer a l'argument que la senyora Mata també recordava de dir que en tenien a punt un per presentar.

Jo penso, d'altra banda, que el text que se'ns proposa no és gens precipitat, no és gens ni mica un text utòpic, no és gens ni mica un text que no respongui al que és una realitat avui de la xarxa de persones, d'entitats, de moviments que es preocupen, afortunadament molt, dels problemes de l'ensenyament a Catalunya.

Nosaltres estem d'acord, per tant, amb la presa en consideració, tindrem, i es veurà si algú s'ho ha llegit ja, s'haurà vist alguns aspectes concrets, parcials de modificació respecte als termes proposats en la Proposició que ara estem analitzant, però creiem sobretot que aquesta Proposició ve a fer cara a una situació de buit legal i, a més a més, una situació de buit legal que en aquests moments en les diverses escoles i centres educatius de Catalunya s'ha resolt de maneres diverses, en molts casos molt decepcionants per als pares i per als mestres amb una voluntat de col·laborar i de fer possible un sentit col·lectiu d'organització de les escoles, l'antiga llei de l'estatut de centres escolars no ha arribat mai a aplicar-se, era un vaticini que vàrem fer algunes Diputades d'aquesta Cambra a la Cambra que ho va aprovar, aquell vaticini no era gens difícil d'endevinar, aquella Llei no s'ha arribat a aplicar mai, ni tan sols aquí s'ha procurat que aquesta Llei s'apliqués. Els centres han funcionat, uns amb participació, els altres sense participació, però, en definitiva, sense un marc que els permetés aquest mecanisme.

Pensem, per tant, que la Llei o la Proposició és oportuna, que regular la participació de pares, mestres i alumnes en els diferents nivells dels consells escolars, municipals, territorials i en el Consell de Catalunya és una necessitat avui, que crear organismes de planificació i programació quan des d'aquesta mateixa tribuna hem reclamat reiteradament que se'ns donessin aquests elements i no ho hem aconseguit, que els Grups d'aquesta Cambra que avui pel que sembla votaran en contra són els mateixos que ens han negat aquest coneixement de la planificació i la programació i, d'altra banda, el principi que informa la Proposició socialista, i que nosaltres compartim, que és arribar a aquesta formulació de la planificació i la programació tenint en compte molt la realitat des de baix i no des de dalt, ens sembla que és un dels eixos bàsics que nosaltres també defensem en una esmena a la totalitat que, efectivament, demà a la tarda tindrem ocasió de discutir.

Penso que avui aquesta Cambra perd una bona oportunitat si no pren en consideració aquesta Proposició de Llei, perd —repeteix— una bona oportunitat de donar a entendre que els diversos Grups parlamentaris tenen aquesta capacitat d'iniciativa legislativa, que si no hi ha acord amb els termes explícits es poden fer les esmenes, però que és una absoluta pèrdua de temps, no la que ha fet la Proposició socialista, sinó l'actitud dels Grups que votaran en contra obligant a una reiteració quan hauria estat possible prendre en consideració aquesta llei, presentar-hi esmenes i arribar en Ponència conjunta a una proposició important per al funcionament del sistema educatiu.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre representant del Grup Popular, senyor Casals, té la paraula.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, estem en aquest moment en el tràmit parlamentari que disposa l'article 105 del nostre Reglament, la presa en consideració o no d'una proposició de llei, presentada per un Grup parlamentari.

Però, la realitat crec que és diferent. La realitat és que estem davant d'un conflicte entre dues iniciatives legislatives, la iniciativa legislativa de la proposició de llei, feta per un Grup parlamentari, i la iniciativa legislativa de projecte de llei, presentat pel Govern. I això és en realitat el que hem de resoldre avui, més que resoldre si es pren o no es pren per raó del seu fons en consideració la Proposició de Llei.

Per raó del seu fons es podria prendre perfectament en consideració la Proposició de Llei socialista perquè realment el contingut que tingui no té per què tenir res a veure amb el que surt al final d'una llei, com el mateix pot succeir amb un projecte que presenta el Govern. A través del mecanisme parlamentari de les esmenes i de les diferents esmenes el text que surt al final és el que la Cambra vol que surti i el que vota la Cambra i, per tant, no és aquesta la qüestió que discutim.

La qüestió que discutim és el conflicte, i el conflicte es discuteix en uns termes de què va ser primer, si l'ou o la gallina. I jo crec que no és el moment de discutir què va ser primer, l'ou o la gallina, sinó quin és el rang normatiu que ens obliga. I el rang normatiu que ens obliga, malgrat que el Reglament no ho resol, ni ho resol el Reglament de Cambra, almenys els reglaments que jo conec, però hi ha un fet que és simptomàtic i definitiu, el Projecte de Llei que presenta el Consell Executiu és tramitat immediatament en la manera establerta pel Reglament; la Proposició de Llei que presenta un Grup parlamentari necessita aquest tràmit previ en el qual estem avui, en virtut del qual la Cambra ha de donar el seu consentiment a la tramitació. Per tant, aquí queda clarament que preval el Projecte sobre la Proposició; almenys, jo entenc que preval el Projecte sobre la Proposició.

En dir que preval el Projecte sobre la Proposició vol dir que es rebutja totalment la Proposició de Llei? Vol dir que s'ofega la veu d'un Grup parlamentari que ha tingut la iniciativa legislativa? No. No vol dir això, perquè aquest Grup parlamentari té l'oportunitat de presentar esmena a la totalitat amb text alternatiu, i, per tant, el text de la Proposició de Llei entra plenament a la discussió de la Cambra com a text alternatiu en una esmena a la totalitat, i té la possibilitat de replantejar tots els temes que ha cregut convenient incloure en la seva Proposició de Llei en les esmenes a l'articulat del Projecte de Llei del Govern. Per tant, si estem davant la discussió de què preval, que

entenc que és l'única discussió avui possible, en el conflicte entre el Projecte de Llei o la Proposició de Llei, entenc que preval el Projecte de Llei, i, per tant, nosaltres votarem en contra de la presa en consideració de la Proposició de Llei, no per raons dels seus continguts, no per raó sobre si ha estat abans o després que el Projecte de Llei, sinó, senzillament, perquè, davant el conflicte, entenem que és norma privilegiada, és norma de rang superior, el Projecte. Aquesta és la raó del nostre vot.

Senyores i senyors Diputats moltes gràcies; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per explicar el nostre posicionament. El nostre Grup parlamentari s'oposarà, ho sentim, a la tramitació de la Proposició de Llei dels Consells Escolars presentada pel Grup Socialista per les raons següents : en primer lloc, perquè el Govern ha presentat un Projecte sobre els Consells Escolars, del qual el Grup Socialista suposo que en tenia coneixement, ja que el 28 de març, com bé ha dit la senyora Diputada, va ser aprovat pel Consell Executiu; perquè el Conseller n'havia parlat aquí i havia anunciat que es presentaria. Per tant, no es tracta, doncs, d'una oportunitat, d'una maniobra oportuna, sinó del compliment d'una promesa, d'un enunciat, i, lògicament, el nostre Grup donarà suport al Projecte del Govern perquè és lògic i natural i adequat i correcte. (*Rialles i remor de veus.*) En segon lloc, perquè, en entrar en l'anàlisi de la Proposició de Llei socialista, hi ha determinats aspectes sobre els quals no hi estem d'acord i que canvien a fons el nostre Projecte : la idea que nosaltres tenim dels consells escolars. Al nostre entendre, en la Proposició socialista hi ha repeticions entre el preàmbul, les disposicions generals i en diversos articles, és a dir, tot allò que fa referència, en articles del Títol I, de les disposicions generals és una insistència del preàmbul, que per nosaltres no cal ni redir ni corejar en altres articles successius. La nostra posició en aquest cas és que els setze articles del Projecte són suficients per regular els consells, i que els trenta-un de la Proposició socialista són excessius. Votarem, doncs, a favor de la brevetat.

A més, la creació dels possibles consells intermunicipals, dels consells escolars de zona, dels districtes escolars són divisions que no contemplem i que no es preveuen en el Projecte del Govern, i creiem que corresponen a un altre plantejament distributiu que, en principi, no compartim.

Un altre aspecte, la consulta preceptiva dels municipis i dels consells territorials pel Departament que fixa la Proposició complica el treball en gran manera si es pensa que els ajuntaments de Catalunya són més de nou-cents. Tampoc no es veu clar el fet que les associacions de veïns hagin d'entrar a formar part dels consells escolars municipals a través de la Llei. La feina bàsica d'aquests consells, en el Projecte del Govern, és la de consulta i assessorament, d'acord amb la LODE, per a la participació adequada, i el nostre Grup creu que no és el mateix, tal com es diu a l'article primer, «participació adequada» que «participació efectiva»; la primera busca l'equilibri, la segona pot ser una càrrega de profunditat. En l'article 9, quan la Proposició socialista diu : «El consell podrà demanar informació al Departament sobre qualsevol matèria» ens fa pensar —potser

som uns mal pensats— que això fa referència més al control que a la consulta. I també quan a l'article 23 es diu que : «El Consell Escolar de Catalunya podrà demanar informació i elevar propostes sobre el compliment de la normativa legal als centres públics i privats», no creiem que aquest sigui un aspecte que hagi de contemplar la Llei. O bé quan a l'article 26 «s'ordena al Consell Executiu que trameti al Consell de Catalunya l'avantprojecte dels pressupostos d'ensenyament per a la seva consulta preceptiva»; al nostre entendre, això depassa la idea que nosaltres ens fem de la Llei.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, prego la Cambra que es mantingui en silenci.

El Sr. DESCALS : En la redacció d'aquests articles —deixeu-m'hi posar una mica de poesia— passa allò que diu el malaguanyat Joan Vinyoli en el seu *Passeig d'aniversari* : «Els mots, en veritat, no són sols per entendre'ls pel que signifiquen, sinó per a descobrir el que, transparents, oculten».

I ara ja, per acabar, una reflexió i una suposició, pel *timing*, o millor dit, pel calendari de publicacions en el *Butlletí del Parlament*, hem pogut tenir alhora la Proposició de Llei i el text alternatiu que segueix a l'esmena a la totalitat al Projecte presentat pel Grup dels Socialistes, i no hem pogut resistir la temptació de fer-ne una comparació. El text alternatiu, al nostre parer, és més contundent, millor, i presenta correccions de cara a la participació efectiva en els articles 1, 2, 6, 8, 11, 14, 19, 21, 25, 26 i més. És un text més perfeccionat, des del punt de vista dels socialistes, és clar; per tant, s'aparta encara més dels nostres plantejaments (*rialles*), però, després d'aquesta reflexió ve la suposició nostra que és estrictament lògica : suposem que els socialistes també rebutjaren la seva Proposició en benefici del seu text alternatiu, o no?

Gràcies, senyor President. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, els Grups han expressat ja la seva posició. Per tant, procedeix de passar a la votació. Recordin, doncs, que cal pronunciar-se sobre la presa en consideració o al revés, rebutjar la presa en consideració.

Els Il·lustres membres de la Cambra que estiguin a favor de la presa en consideració, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La presa en consideració ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la distribució del Fons de Lluita contra l'Atur previst per l'AES

Passem ara a les interpel·lacions. La primera és la interpel·lació al Consell Executiu sobre la distribució del Fons de Lluita contra l'Atur previst per l'AES, que formularà el Diputat Il·lustre senyor Albert Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya al qual prego que prengui la paraula. Recordi que el seu temps és de deu minuts i, en cas de rèplica, de cinc minuts. Li prego que s'ajusti molt exactament a aquest temps.

El Sr. ALAY : Senyor President m'ajustaré totalment al temps i potser encara en sobrarà. Senyor President, senyores i senyors Diputats, massa sovint durant tota la primera legislatura...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, senyor Diputat, que l'interrompi per reclamar de la Cambra atenció i silenci.

El Sr. ALAY : Moltes gràcies, senyor President. Bé, havia començat dient que massa sovint, des d'aquesta tribuna i durant tota la primera legislatura hem hagut de denunciar que el Govern de Catalunya era feble a l'hora de reclamar traspasos i transferències a Madrid o de defensar les nostres competències en moltes i moltes matèries. Òbviament no voldríem haver de fer el mateix en la present legislatura, encara que alguna vegada ens veiem obligats a fer-ho, i naturalment no renunciem a seguir-ho fent quan puguem veure que no s'actua amb prou fermesa.

Avui hi ha un problema que preocupa arreu del món, i naturalment Catalunya és dins d'aquest món, i és la xacra de l'atur, i per bé que no tenim massa competències en matèria de treball, per no dir que no hi podem fer gairebé res, penso que el Govern de Catalunya ha d'actuar respecte a això pressionant com calgui i on calgui, perquè no es produeixin situacions de discriminació per a Catalunya. I dic situacions de discriminació per a Catalunya, però és que en aquest cas vull deixar més clar encara la importància que té perquè es tracta de coses que són discriminatòries precisament per a la part més feble de Catalunya, que són la gent que no tenen feina, la gent que està confiada en les promeses dels governants per veure si es pot resoldre aquest atur que tots sabem que és difícil de resoldre. I que a Madrid també se'n parla, i a Madrid també es fan projectes, i un d'aquests projectes va ser l'AES, l'Acord Econòmic i Social, que va ésser signat el 9 d'octubre del 84 pel Govern central, per la COE, per la CEPIME i per la UGT, i que preveia un conjunt de mesures amb la finalitat d'augmentar la inversió pública i la creació d'un fons de 30 mil milions de pessetes mitjançant el qual s'incrementés la dotació a l'INEM per establir concerts amb organismes públics, amb l'objectiu de realitzar obres i serveis que permetessin la contractació entre 160 i 190 mil treballadors en atur. En l'actualitat, ja s'ha procedit a la distribució territorial d'aquest fons per a Comunitats Autònomes, i ha resultat que Catalunya, que compta amb un atur oficialment de més de 450 mil treballadors, que representen el 18% de l'atur total existent a l'Estat, únicament li han estat assignades unes dotacions aproximades d'uns 2.600 milions de pessetes, que, sobre el conjunt del Fons, signifiquen el 8,9%.

Això és una desproporció en la distribució d'aquest fons, i això discrimina greument els treballadors de Catalunya, els treballadors en atur de Catalunya, és a dir, els que voldrien treballar, i per això demanem al Consell Executiu quins són els seus propòsits de capteniment per tal d'evitar l'injust tractament dels treballadors en atur a Catalunya, com a conseqüència de la política de distribució territorial del Fons de Lluita contra l'Atur, dels 30.000 milions de pessetes que s'havien previst a l'AES.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller de Treball, senyor Badia, té la paraula per a contestar, amb el prec també que s'ajusti al termini fixat per les disposicions.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Oriol Badia) : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors Diputats, el Consell Executiu de la Generalitat ja fa mesos que tenia la preocupació que els fons de l'AES no es distribuïssin

de manera discriminatòria per a Catalunya.

Per aquest motiu, el President de la Generalitat i els Consellers de Finances i de Treball van insistir públicament a demanar la territorialització de l'AES, per fixar, de comú acord amb l'Administració central i els altres signants de l'AES, la part d'aquests fons que s'haurien d'invertir a Catalunya.

La resposta de l'Administració central va ser totalment negativa, al·legant que la Generalitat no té competències en matèria d'atur, i que no és part signant de l'AES. Cal aclarir que si la Generalitat no és part signant de l'AES és perquè se la va excloure de les negociacions i de l'acord, de la mateixa manera que fins ara se l'ha exclosa també de l'execució dels pactes.

En la premsa diària s'ha anat reflectint, des de desembre de l'any passat, les reclamacions de la Generalitat i les negatives del Govern central.

Una altra acció per intentar evitar aquest tractament injust es va dur a terme dins del Consell de Treball de Catalunya. Els representants del Departament van posar a consideració de les altres representacions, un document que raonava la necessitat de la territorialització de l'AES. S'hi feia constar que la Generalitat té competències en matèria de planificació econòmica, i que és part primordial de l'Estat a Catalunya, i que, per tant, cal que la Generalitat participi directament en la distribució i gestió dels voluminosos recursos econòmics que es mobilitzen a través de l'AES.

També ressaltava que la Generalitat, ja abans de la signatura de l'AES, ha impulsat, finançat i controlat molts programes de foment de l'ocupació. Això, per una banda, demostra la preparació d'experiència en aquest terreny, i per una altra banda, indica la necessitat de coordinació de les actuacions d'estímul de l'ocupació que es desenvolupin en territori català.

Igualment, es raonava que les actuacions de l'AES incideixen en matèries ja traspasades a la Generalitat de Catalunya, ja siguin en competència plena, ja siguin en competència exclusiva. Després, es deixava constància que l'atur a Catalunya s'acosta al 20% i que, d'altra banda, més d'un 20% dels recursos de l'Estat prové d'impostos recaptats a Catalunya. Els tres fons de l'AES es nodreixen, precisament, dels recursos de l'Estat.

Per aquest motiu, es considerava que calia destinar a Catalunya un 20% de cada un dels fons de l'AES. Com a conclusió de tot el que s'acaba d'exposar, es demanava la presència d'una representació de la Generalitat a la Comissió tripartida de seguiment de l'AES, per fixar el coeficient d'inversió a realitzar en territori català, amb càrrec a cada un dels tres fons de l'AES, i, després fer el seguiment de les respectives aplicacions.

També es demanava la creació d'un consell rector, amb participació de la Generalitat de Catalunya, les parts signants de l'AES, i les altres representacions socio-econòmiques i sindicals, que de comú acord es concretessin, a fi de seleccionar els projectes d'inversió i coordinar totes les actuacions relacionades amb els fons de l'AES que es desenvolupessin en territori català.

Aquestes propostes, malauradament, van ser rebutjades frontalment per la representació d'UGT, i com que ningú —en el Consell de Treball— no va fer costat a la posició del Departament, no es va poder continuar la gestió iniciada amb la presentació del document.

Pel que fa a la fixació de la quantitat a invertir a Catalunya de

cada un dels tres fons, i més concretament del fons previst en l'article 7 de l'AES, que és de 30.000 milions de pessetes a través de l'INEM, cal dir el següent : Si bé l'any passat la proporció de parats a Catalunya s'acostava al 20% de parats de l'Estat, l'evolució recent, amb l'augment de l'atur a la resta de l'Estat i estabilització, en certa manera, de l'atur a Catalunya, ha situat la proporció, efectivament, cap al 18%. Per tant, no coneixem cap raó satisfactòria que expliqui, ni de lluny, aquest 8,9% que s'ha destinat a Catalunya. Per part d'algunes fonts properes al Govern, s'ha volgut justificar aquesta forta retallada, al·legant un factor de correcció, que és el de la cobertura de l'atur. És a dir, que caldria tenir en compte, no el nombre total de parats, sinó el nombre de parats que no cobren el subsidi d'atur. Però l'aplicació d'aquest sistema amb prou feines faria baixar en un punt l'índex del 18%, i continuariem molt lluny del 8,9 que ens ha estat aplicat.

Personalment, n'he parlat també repetidament, i n'he protestat al Ministre de Treball, senyor Almunia, sense aconseguir fer-lo canviar de criteri, i encara el mateix President de la Generalitat se li ha adreçat, mitjançant carta del 4 d'abril darrer, que diu el següent : «Excelentísimo señor y distinguido amigo : Como usted sabe, la Generalitat ha dado en todo momento público apoyo al AES. Por supuesto, creemos —y así lo hemos expresado— que su opinión hubiera debido ser tenida en cuenta, pero ello no ha sido óbice para el decidido y público apoyo a que antes he hecho referencia. Luego reclamamos que, ya que no en la confección del acuerdo, la Generalitat participase, en cambio, en su aplicación. Usted mismo rechazó esta posibilidad a través de los medios de comunicación, explicando además que, en opinión del Gobierno, la Generalitat no tiene competencia en materia de ocupación. Pero ahora se ha producido un tercer hecho negativo : la distribución de los fondos, concretamente los destinados al INEM se está haciendo de una forma muy discriminada contra los trabajadores catalanes, y concretamente contra los que se hallan en situación de paro. La Generalitat siempre ha admitido que la solidaridad obligaba a arbitrar determinados fondos, y a aplicarlos con criterios de redistribución. Pero el AES tiene como un objetivo prioritario la generación de empleo, y concretamente los 30.000 millones de la partida destinada al INEM se dirigen, de una forma muy específica, a remediar la situación de los parados. En este terreno del paro, Cataluña no es una zona privilegiada, sino por el contrario, especialmente castigada. En este aspecto, Cataluña tiene derecho, como mínimo, a un tratamiento acorde con su porcentaje de paro, que no es inferior al del resto de España. Como usted sabe, según los datos del INEM, el paro de Cataluña representa el 17,14% de todo el del Estado, o el 18,44, según los datos de la encuesta de población activa. Estos porcentajes, aplicados a los 30.000 millones del INEM representarían 5.142 y 5.532 millones, respectivamente.

»En cambio, lo que se ha destinado a Cataluña es sólo el 8,87%, es decir, 2.661 millones. No ya la Generalitat, sino el pueblo de Cataluña, necesita conocer la razón de este trato desigual. Yo le agradeceré que me informe acerca de los criterios que han llevado a esta aplicación de sólo el 8,87% para los parados catalanes. No dudo, señor Ministro, que usted sabrá comprender y valorar justamente el interés del Gobierno de Cataluña por este tema. Reciba el testimonio de mi mayor consideración.»

Fins ara no s'ha rebut cap resposta. També per escrit, i en termes similars, em vaig adreçar per encàrrec del Consell Executiu de la Generalitat a les altres parts signants de l'AES, en sengles cartes adreçades als senyors Nicolás Redondo i José María Cuevas.

El primer, juntament amb altres membres responsables de la UGT, en l'entrevista que van tenir amb el President de la Generalitat el dia 22 d'abril proppassat, van intentar donar satisfacció a la meua carta, exposant els criteris a què abans m'he referit, però emparant-se, en definitiva, en què és al Ministeri a qui correspon la distribució d'aquell fons, i malgrat comprometre's a donar-me resposta escrita, no l'he rebuda pas, fins ara. El senyor José María Cuevas, com a President de la CEOE, va contestar-me, dient —i llegeixo també de la seva carta— : «A este respecto, quiero significarle que en la distribución de dicha consignación, no ha participado nuestra confederación, habiendo sido decisiones de exclusiva responsabilidad gubernamental la distribución territorial y por conceptos de dichos 30.000 millones de pesetas.»

Per tant, el Consell Executiu de la Generalitat seguirà reclamant davant el Govern central, que, en definitiva és qui disposa dels fons, i continuarà exposant a l'opinió pública aquesta arbitrarietat discriminatòria envers els treballadors en atur de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat vol tornar a intervenir? (*Pausa.*) El senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, senyor President, per donar les gràcies a l'Honorable senyor Conseller de Treball per la seva explicació. Però, de tota manera, voldria fer un petit comentari, un lleu comentari. M'ha donat la impressió de ser una intervenció excessivament pessimista, en fi, em dóna la impressió d'una impotència del Govern de Catalunya per reclamar aquestes qüestions.

En fi, jo, en aquest aspecte, tinc un concepte doncs bastant més optimista del que hauria de ser almenys el Govern de Catalunya, i de la seva força, i crec que no s'han esgotat encara tots els mecanismes de pressió respecte a Madrid. Per tant, com que crec que no s'han esgotat, penso que val la pena des d'aquesta Cambra que es pugui fer alguna cosa, o, almenys, instar el Govern de Catalunya perquè ho faci, i, aleshores, li anuncio que presentaré una moció que faci referència a aquesta temàtica.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol tornar a intervenir? (*Pausa.*)

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (*de l'escó estant*) : Gràcies, simplement per justificar que em sembla que pels resultats que s'han donat de la distribució del fons de l'INEM no podem sentir-nos precisament optimistes. Tanmateix comparteixo, realment, el criteri de l'Illustre senyor Diputat, que cal seguir insistint, i que cal demanar l'esforç, la col·laboració màxima en aquest sentit i, per tant, realment, crec que la present Cambra pot ser un instrument molt eficaç per apuntalar la gestió encaminada a aconseguir del Govern de l'Estat aquesta distribució més equitativa que els treballadors de Catalunya demanen.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors

Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, amb aquesta interpellació sembla prudent de donar per acabada la nostra tasca d'avui.

Per tant, se suspèn aquesta sessió per reprendre-la demà, a

dos quarts de deu. Prego els Il·lustres membres de la Cambra que siguin molt puntuals.

(Se suspèn la sessió a un quart de nou del vespre i set minuts.)

Nota de la Redacció

El lector és pregat de prendre nota de la següent rectificació al *Diari de Sessions*, sèrie P, número 26, corresponent a la Sessió Plenària núm. 25, 1.ª reunió, del dia 8 de maig de 1985, pàgina 1205 (darrer epígraf, tercera línia).

On diu : « *Votació : Són elegits per majoria absoluta els senyors Robert Vergés i Joan Piqué (p. 1260).* »

Ha de dir : « *Votació : Són elegits per majoria absoluta els senyors Francesc de Carreras i Robert Vergés (p. 1260).* »